

Ganja

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI**

IN MEMORIAM

MRS. JULIA GOTTLIEB
Chicago, Illinois

Mrs. Julia Gottlieb, 1st Supreme Secretary and charter member of SWU and no 2, Chicago, passed away on July 3, 1950. Our sympathy.

The Dawn **OFFICIAL PUBLICATION**
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

**SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA**

**SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA
V AMERIKI**

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagi, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President — Marie Prislant . 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak 2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio
1. Vice-President — Josephine Livek 331 Elm Street, Oglesby, Illinois
2. Vice-President — Mary Tomsic Box 202, Strabane, Penna.
3. Vice-President — Anna Pachak 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
4. Vice-President — Mary Golik 3016 Gantenbein Street, Portland, Oregon
5. Vice-President — Mary Urbas 15312 Holmes Ave., Cleveland 10, Ohio
6. Vice-President — Barbara Rosandich 846 E. Chapman St., Ely, Minnesota
Secretary — Josephine Erjavec 527 North Chicago Street, Joliet, Illinois
Treasurer — Josephine Muster 714 Raub Street, Joliet, Illinois

AUDITING COMMITTEE:

President — Mary Lenich 609 Jones Street, Eveleth, Minnesota
Auditor Josephine Zeleznikar 2045 W. 23rd Street, Chicago, Illinois
Auditor — Ella Starin 17814 Dillewood Road, Cleveland 19, Ohio

ADVISORY COMMITTEE:

President — Frances Susel 15900 Holmes Avenue, Cleveland 10, Ohio
Helen Corel 67 Scholes Street, Brooklyn, New York
Rose Racher 2205 Burton St., Warren, Ohio

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE:

Josephine Sumic 81 No. Chicago Street, Joliet, Illinois
Evelyn Krizay 83 — 29th Street, Barberton, Ohio
Mary Theodore 2529 — 4th Avenue, Hibbing, Minnesota
Zora Yurkus 9610 Avenue L, So. Chicago 17, Illinois
Mary J. Habjan Universal, Pennsylvania
MANAGING EDITOR — Albina Novak 2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnina \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Managing Editor
Albina Novak

Editorial Office:
2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio
Telephone SHadyside 1-3232

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office
at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po pisateljici. Pišite s črnimi tu samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite, da so razločno pisana.

PD 229/1965

KAMPANJA PODALJŠANA ZA 30 DNI!

Zaključek 31. oktobra, 1950

Drage odbornice in sestre:

Sporočam vam važen sklep seje direktoric, da se kampanja za pridobitev novih članic podaljša za 30 dni, ker je več podružnic poslalo prošnje, da bi rade imele malo več časa, v tem oziru. To se bile povečini podružnice, ki niso imele rednih sej tekom poletja, sedaj jim primanjkuje časa za agitacijo. Torej, upoštevajte se je te važne prošnje, zato je upati, da boste podaljšanje vzele z veseljem v naznanje in storile kar bo največ mogoče za uspeh tekoče kampanje ki se bo zaključila 31. oktobra, 1950.

Dalje sporočam, da so odločene zelo lepe nagrade za vse pridne agitatorice. Zelo lepo nagrado bo dobila vsaka, ki bo vpisala TRI NOVE ČLANICE in potem po vrsti naprej za vsakih PET, DESET, PETNAJST in več novih članic. Tista, ki bo nad vsemi najbolj pridna bo pa prejela še posebno darilo od glavnih odbornic, to je poleg določene nagrade od Zveze.

Pristopnina za vse nove članice je PROSTA. Za nagrade se šteje nove članice v mladinski ali odrasli oddelku enako. Ako boste le malo preštudirale koliko udov imate še v družini ali sorodstvu, ki niso pri Zvezi, pa boste prav z lahkoto prišle do lepe nagrade. Najbolj važno je pa to, da boste SVOJO HČERKO, VNUKINJO ALI SORODNICO pridobile za SVOJO ORGANIZACIJO. Kako lepo se sliši, ko mati lahko reče: MOJE SO VSE PRI ZVEZI! VSA ČAST TEM NAŠIM ZAVEDNIM MAMICAM!

DRAGE ODBORNICE: Lansko kampanjo sem vsaki poslala pristopno listino za novo članico. Nekatere ste listine gotovo prihranile za to kampanjo. Iz dna srca vam bom hvaležna, če boste sedaj poskrbele, da dobite eno novo članico. Izpolnite listino in jo nesite še ta mesec svoji tajnici.

TO PA GOTOVO PREBERITE: Vsaka odbornica in članica, ki bo pridobila tri nove članice, bo prejela še poseben spominček od mene, to bo poleg nagrade od Zveze. Torej boste dobili dve nagradi in ne samo ena. Zelo bom vesela, če vas bo veliko število pridnih, ki boste deležne dveh nagrad. TRI NOVE ČLANICE PRAV GOTOVO NE BO TEŽKO DOBITI, ČE SE BOSTE RESNO ZAVZELE.

V finančnem poročilu v tej izdaji boste brale, da smo imele izredno veliko število smrtnih slučajev. Vsaka umrlih je pustila pri svoji podružnici vrzel in sedaj je naša naloga, da se vsaka vrzel napolni z novo članico. Prav gotovo ne boste dovolile, da vaša podružnica nazaduje. Zasiğurno vem, da so umrle zapustile mnogo sorodnic, ki niso še članice Zveze. Pravijo, da: LEPA BESEDA, NAJDE LEPO MESTO! Torej spregovorite nekaj dobrih besed v dobrobit svoje Zveze in vaš trud bo gotovo bogato poplačan. Nova članica je v veliko veselje vsaki podružnici in vsaka žalost naj prinese tudi veselje. Primimo skupaj za vajeti, drage sestre, in pripeljimo sedanjo kampanjo na lep pristan, ki se imenuje: U S P E H !

Z iskrenimi in hvaležnimi pozdravi

Ostajam vam vdana predsednica - urednica,

ALBINA NOVAK

POZOR!

Naznanjamo, da je na trgu NOVA PESMARICA, ki vsebuje 34 najlepših slovenskih melodij, katere je zbral, zložil in lastnoročno spisal naš obče spoštovani pesnik in skladatelj

IVAN ZORMAN

Vsak slovenski dom v Ameriki, bi moral imeti to NOVO PESMARICO, in posebno še, tisti kjer imate klavir ali druge inštrumente in kjer radi prepevate naše prelepe melodije. Naša mladina bo zelo vesela te knjige, da se bo naučila pravilno igrati in prepevati naše priljubljene pesmi.

Cena knjigam je en dolar in vključite deset centov za poštno stroške. Naročila pošljite z denarjem ali nakaznico na —

MRS. JOSEPHINE ŽELEZNIKAR

2045 W. 23rd St.

Chicago 8, Illinois

ATTENTION ALL MUSIC LOVERS!

Here is good news: THE MUSIC BOOK WE PROMISED SOME TIME AGO IS NOW ON SALE. It contains 34 of our beloved Slovenian melodies which have been written, arranged and selected by our distinguished Slovenian American poet and composer

IVAN ZORMAN of Cleveland, Ohio.

This MUSIC BOOK is A MUST for everyone who likes to sing or play Slovenian melodies. The price of the book is one dollar, plus ten cents to cover cost of mailing. Orders will be promptly filled by —

MRS. JOSEPHINE ZELEZNIKAR

2045 W. 23rd St.

Chicago 8, Illinois

Mail your order in today. The Supply is limited.

Marie Prislund:

OH, TA SVET...

MED človeku služi za hrano, pa tudi za zdravilo, kadar mu opeša organizem, da si opomore z že prebavljeno hrano, ki je med, katerega so pridne čebelce nabrale iz najlepših cvetov.

Glavna sestavna dela v medu sta cvetlični in sadni sladkor, ki sta v medu že prebavljena, tako da lahko takoj preideta v kri brez vsake prebave. Med vsebuje eterično olje, ki mu daje duh po cvetlicah, na katerih je bil nabran. To olje pospešuje prebavo drugih jedi, ki smo jih zaužili. Med vsebuje tudi apno, fosfor in železo v taki obliki, da jih človeško telo lahko sprejme.

Med je tečen, prijetnega okusa, ne pušča n'kakih neprebavljivih snovi v telesu, oživlja in povzdiguje telesne moči. Ena žlica medu vsebuje 75 kalorij, ali toliko kot eno jajce. Žal, da med vse premalo uporabljamo za hrano.

Med je izvrstno zdravilo. Naprimer:

Pri bolečinah v ustih in grlu izpiramo usta in grgramo z žajbelnovim čajem, kateremu smo dodale jedilno žlico medu.

Otrokom, ki ne radi jemljejo ribje olje, damo zmes, narejeno iz dveh delov surovega masla in en del medu. Učinek bo isti kot z ribjim oljem.

Med je izvrstno in neškodljivo zdravilo proti zaprtju.

Med spravi k novemu redu in delovanju ledvice, ki zlasti v starejših letih slabše delujejo.

Kdor je prehlajen naj pije lipov ali bezgov čaj, dobro oslajen z medom.

Na ledvicah bolnim, ki ne smejo uživati maščobe in beljakovin, je med pravo odrešenje, ker ne vsebuje skoro nobene maščobe niti beljakovin.

Med vsebuje železo, ki je potrebno za krepčanje organizma po prestani bolezni, ali pri šibkih otrocih.

Med ne debeli kot sladkor, nasprotno celo razkrajja toščo, ki jo kri odlaga v razne dele telesa.

V vročini pijmo vodo, ali limonado, oslajeno z medom.

Kdor ne more zvečer zaspati in je nemiren, naj vzame dve kavni žlici medu ter ga v ustih drži tako dolgo, da se pomeša s slino, predno ga zavžije. Mirno bo zaspal. Pri nekaterih bo med pomagal že prvi večer, pri zelo nemirnih ljudeh pa še le v nekaj dneh.

Izgovor, da po medu zobje boljjo, ne drži. Resnica je, da med izčisti votline nagnitih zob, zato pride zrak do živca in ta seveda zaboli. To je dobrohoten opomin, da je treba iti k zobozdravniku.

* * *

Mnogo Amerikancev trpi na želodčnih uljesih (stomach ulcers). Kaj to bolezen povzroči? Nekateri pravijo, nepravilna hrana. Specialist za želodečne bolezni pa trdi, da uljesov ne povzroči to, kar sneš, pač pa tisto, kar je tebe. Z drugimi besedami, skrb, težave, žalost, jeza, razburjenost, itd.

* * *

Profesor Evgen Rochow prerokuje, da bodo v daljni bodočnosti izginita jedila kot meso in jajca, ker bodo živali premalo producirale za prehrano prehitro se množčnega človeštva. Namesto mesa in jajc se bodo pojavila jedila kot: surovo maslo narejeno iz premoga, sladkor napravljen iz drevesnih debel in vsakovrstne beljakovine pridobljene iz kvasnic. Hvala Bogu, da mi te pojedinke ne bomo učakali!

* * *

U. S. News & World Report navaja kaj ljudje danes največ kupujejo. Trgovina je na vrhuncu, a ljudstvo ne kupuje istih stvari kot nekdaš. Luksusni predmeti se teško prodajo, istotako fine, male stvari. Ljudje tudi več toliko ne izdajo za zabavo. Največ dolarjev gre za nakup avtomo-

bilov, novih hiš, pohištva, obleke, ledenic in televizijske opreme. Za letos imajo preračunano, da bo ameriški biznes znašal 184 milijonov dolarjev: lansko leto je bil 179 milijonov v letu 1940 pa 72 milijonov.

* * *

V knjižici "Increased Cost of the Federal Government", izdano od senatnega komiteja, beremo, da je leta 1840 ameriški vladni dolg znašal 21 centov na osebo, zdaj pa na vsakega moža, ženo in otroka pride po \$1,907,32 vladnega dolga. Če so v družini štirje člani, odpade nanje 8 tisoč vladnega dolga. K temu se še lahko prišteje državni, okrajni in mestni dolg, kar znese že lepo vsoto. Na obrazih veselih in brezskrbnih Amerikancev pa ni opaziti, da bi jih ta dolg kaj vznemirjal, kar je popolnoma pravilno. Dokler ide, ide.

* * *

Oh, ta svet! Kako se jezimo nad Rusijo, a trgujemo z njo vseeno. U. S. Department of Commerce poroča, da smo v letu 1949 od Rusije in njenih satelitk kupili za 85 milijonov blaga, največ kozuhovine, kavijarja in tobaka. — Iz Jugoslavije je naša dežela lansko leto importirala blaga v vrednosti \$14,213,024.00.

* * *

"Women are the Bosses", je pridigal Rev. William McManus v svoji cerkvi v Washingtonu. "Celo predsednik Amerike nazivlje svojo ženo 'the Boss'." Nadaljeval je:

"Zakaj so žene postale gospodarji in skoro izključno vzgojiteljice otrok? Ker so možje ratali prekomodni! Brigajo se samo za zaslužek, svoj udobni stol in avto. Vse drugo naj opravi žena, ki je že itak preobložena z hišnim delom.

Pri velikem številu žen, ki pridejo zjutraj k maši, ali zvečer k pobožnostim, bi bilo sklepati, da so one edine grešnice na svetu, ki morajo delati pokoro.

Mi želimo moški svet! Hočemo moše, ki bodo voditelji svojih družin, svojih fara in vsega sveta.

Neustrašenih mož hočemo, ki se ne bodo bali vršiti svoje dolžnosti, ki jim udobnost in dobri časi ne bodo edin življenski pomen. Dobrih očetov hočemo! Pravi oče se pobriga za otrokovo šolsko in versko vzgojo; zanima se za šolo, v katero otrok pohaja, je svojim otrokom tovariš pri igranju in z njimi deli vse probleme. Le takega očeta bodo otroci smatrali za nekaj res velikega nekaj posebnega, vzvišenega in dovršenega . . ."

* * *

Misijonar je v posebni pridigi za možke omenjal, da slednji vse premalo cenijo svoje žene. Vspodbujal je: "Možje! Bodite prijazni do svojih žen! Razveselite jih včasih! Ne čakajte, da vam žena umre, da bi ji še le na grob polagali cvetlice, pač pa ji kdaj v življenju prinesite šopek rožic."

Nekemu možu je šla pridiga do srca. Spoznal je, da je svojo ženo res več ali manj zanemarjal, zato je sklenil, da ji bo kar prihodnji dan kupil šopek cvetlic. Drugo jutro res gre v cvetličarno in naroči ogromen pušlec, da ga ponese ženi domov. Šopek so mu zavili v papir, a tako, da ga je polovico ven gledalo, ker je pač bil zelo velik.

Mož je vstopil v bus noseč šopek v roki kot helebardo. Potniki na busu so zvedavo opazovali lepe cvetlice, katerih prijeten vonj se je širil po vsem busu. Končno se nek možakar skloni k možu s šopkom in sočutno zašepeče: "Ali vam je žena umrla, dragi prijatelj?"

* * *

Dne 15. junija je v Clevelandu preminul Mr. Ivan Zupan, blag mož, pesnik, časnikar, narodnjak in član Prijateljskega krožka naše Zveze. — Mr. Zupana sem poznala nad 25 let in vedno sem spoštovala njegov kremenit značaj. Bil je Zvezli, kot meni, odkrit prijatelj. Blag mu spomin!

* * *

Čutim se dolžno kar najlepše zahvaliti se moji domači podružnici za presenečenje na seji, pesmico na radio, šopke, lepe spominčke in številna ustmena in pismena voščila k mojemu rojstnemu dnevu, Istotako se zahvaljujem prijateljicam širom Amerike, za izražene dobre želje in ljube spominčke. Tudi jaz vam želim vse najboljše, vse dni vašega življenja. Bog vas blagoslovi!

Leto gre za letom, tone cvet za cvetom, izginja nam pomlad . . .

Mrs. Julia Gottlieb

Prva Zvezina glavna tajnica preminula

GLOBOKO me je zadela vest, da je 3. julija v Chicagu preminula Mrs. Julia Gottlieb, prva Zvezina glavna tajnica in ustanovna članica naše organizacije.

Skoro bo 24 let odkar se je rodila ideja in je padla prva beseda, ki je vsejala kal, na kateri je vzrastla sedajna mogočna Slovenska Ženska Zveza. Takoj na prvi poziv se je sestra Gottlieb pridružila akciji za novo organizacijo ter je na ustanovnem sestanku 19. decembra 1926 bila izvoljena za glavno tajnico.

Tiste čase, ko ženska društva in ženske aktivnosti niso bile priljubljene, ponekod celo csovražene, ni bilo lahko graditi žensko organizacijo. Mrs. Gottlieb pa je bila žena pogumne narave in kjer je naletela na odpor se je takoj trdno postavila in branila našo Zvezo. Ustanovila je več podružnic sama, mnogim pa s svojo vsodbujevalno besedo pomagala do ustanovitve. Kot glavna tajnica je

bila vestna, delavna in neustrašena. Začetek je pri vsaki stvari težek, tako je bil tudi pri Zvezi. Pokojna pa je znala premagati vse ovire in obvladati vse težave.

Leta 1928 je Zvezinemu glavnemu odboru predložila resolucijo, da bi se naj pričelo z lastnim glasilom. Resolucija je bila sprejeta in prihodnje leto je pričela izhajati Zarja, katere urednica je bila Mrs. Gottlieb.

Spomin na našo prvo glavno tajnico in prvo urednico je pri Zvezi ovekovečen z njenim delom, ki je trajno in neizbrisljivo. Vse članice se je bomo s hvaležnostjo spominjale v svojih molitvah ter jo ohranile v blagem spominu.

Soprogu Johnu, ki je lastnik in urednik mesečnika Novi Svet, ter otrokom, katere je pokojna vzorno odgojila, izražamo naše globoko in iskreno sožalje!

Marie Prisland

Življenja trnjeva pot

Resnična zgodba prejšnjih časov

Spisal Josip Kostanjevec

(Nadaljevanje)

Tone je vedel, da je po zagonetnem nesrečnem slučaju zaigrano celo njegovo življenje. Otopel je bil popolnoma, ni ga več brigalo to, kar se je godilo okoli njega.

Ko se je bila dvorana nekoliko izpraznila, se je iz kota ob vratih izmotal neki človek, ki se je doslej tiščal v ozadju. Bil je silno blede obraz in roke je tiščal v žepih, kakor bi ga zeblo. Vsak čas se je stresel in je pogledal nemirno okoli sebe. Sedaj, ko je videl, da ni skoro nobene na tej strani okoli njega, se je izkušal pomešati na drugo stran, kjer je bila še skupaj gruča poslušalcev. Pomešal se je med nje in se je stisnil tamkaj v kot. Vzdignil je ramena kvišku, da se je komaj videla njegova glava, in vtaknil je roke zopet v žep. Njegove oči pa so prodirale skozi gručo navzočih in so obvisle vsak hipec na obtožencu. Toda prav tako so vsak hipec pogledale prestrašeno okoli sebe, hoteč se prepričati, ali se res nihče ne briga za njegovo prisotnost.

Tačas so se odprla vrata na dveh straneh in vstopili so zopet porotniki in sodniki.

In prihajalo je zopet ljudstvo, tiho in po prstih. Oni v ozadju so iztezali vratove in napenjali ušesa.

Porotniki so potrdili obe stavljeni jim vprašanji.

In vstal je predsednik sodišča in je razglasil sodbo v imenu Njegovega Veličanstva.

Anton Stanič je bil obsojen na smrt na vešalih.

* * *

Začetek težkih dni.

Oni človek, ki se je bil izmotal v sodni dvorani iz enega kota v drugega, se je prvi izmuznil na prosto po razglasitvi sodbe nad Tonetom Staničem. Bil je še bolj blede kot prej in pomaknil si je klobuk nizko na čelo. Videti je bilo, kako se mu tresejo noge. Ko je v veži slučajno srečal orožnika, se je zdrzil in obstal. Prestrašene so bile njegove oči in njegova usta so se napol odprla. Orožnik ga je začudeno pogledal in se je tudi za hipec ustavil. Tedaj se je pa tujec hipoma zavedel, prestopil se je naglo in odhitel na prosto. Zunaj je za vogalom za hipec postal in srkal z globokim dihanjem vase sveži jesenski zrak.

Bilo je kmalu popoldne, sonce je sijalo in čudovito modro nebo se je razpenjalo nad mestom. Po vrtovih med hišami so cvetele zadnje jesenske cvetlice, ob vrtnih lopah je rdela divja trta in kazala bahato svoje črne jagode. Po ulicah je bilo malo življenja, vse je hitelo ven, da se naužije solca in svetlobe, saj je vedel vsak, da se bo kmalu začelo deževje, da bo kmalu zagrnila megla mesto in okoli.

Tujcu je na prostem nekoliko odleglo. Poživili so ga solnčni žarki, pokrepčal ga je čisti zrak, ojačila ga je svetloba. Stisnil je roke zopet v žep in je naglih korakov krenil dalje po stranskih ulicah. Zavil je v predmestje in tam prav na koncu v majhno krčmo z nizkimi, skoro kmetiški-mi okni.

Sedel je v kot in si naročil vina in prigrizka.

Kmalu je pridrsal v sobo tudi krčmar ter sedel svojemu edinemu gostu nasproti. Mencil si je nekoliko časa roke ter pokašljeval.

"Odkod, če smem vprašati? Nikdar vas še nisem videl v svoji krčmi in vendar se shajajo pri meni različni ljudje in od vseh krajev, zlasti ob semanjih dneh."

"Od daleč sem in v Ljubljano prihajam poredkoma," je odgovoril tujec in je zrl skozi okno na cesto.

"Marsikateri kraj poznam, pol sveta sem že prehodil in tudi vaš kraj bi poznal, ako mi ga imenujete," je nadaljeval krčmar.

Videti je bilo, da je mož zgovoren in radoveden ter da hoče natančno poznati vsakega, ki se zgledi v njegovi hiši.

"Doli sem, iz Kačjega dola, ako vam ustrežem s tem, da vam to povem."

"Iz Kačjega dola? Res, tudi ta kraj poznam. Zakaj se imenuje dol, ko leži vendar na griču? In dosti hiš je tam in premožnih. A spominjam se, da ni v vsej okolici niti ene prodajalne. Tam bi se dalo morda kaj opraviti, da bi prišel pravi človek tja."

"Dobro vam je znano vse," pravi tujec, "toda sedaj je že nekoliko časa tudi tam prodajalna. In dobi se v njej vse, kar se potrebuje na kmetih. Prodajajo se jestvine, prodajajo kmetiška orodja, prodaja se blago za ženske in moške obleke in se prodajajo narejene obleke. Vse se dobi, prav vse, in to v eni sami prodajalni."

"Saj sem vedno pravil, da bo kdo prišel na to misel. Sedaj je še čas, da si pripravi premoženje. In kdo je oni, ki je odprl tako trgovino?"

"To sem jaz."

"Vi?"

"Da, to sem jaz. Odprl sem jo pred dvema mesecema."

"In kako vam gre?"

"Prav dobro, in mislim, da pojde še bolje."

"Ali vas smem vprašati po imenu?" je nadaljeval krčmar. Nekoliko čudno se mu je dozdevalo, da bi bil to trgovec, v tej ponošeni suknji, v oguljenih hlačah in v povajanem klobuku.

"Moje ime je Valentin Pezdir. Tu imate mojo vizitnico, ako vam ustrežem."

Vrgel je krčmarju po mizi vizitnico. Ta jo je vzel, pogledal in vtaknil v žep.

"Prav, me veseli, Bog ve, kdaj mi še pride prav. Kar pridem tam skozi, vas obiščem. Včasih sem tam kupoval vino, toda odkar je uničila trtna uš vinograde, me niso več videle vaše gorice."

"Popravljajo se vinogradi, sade se amerikanke, in zeleni so že zopet griči. Letos se bo že morda dobilo kaj vina za prodaj."

"Veseli me, dobro vino je bilo včasih. Po kakšnih opravkih pa ste prišli danes v mesto?"

Valentin Pezdir je pogledal krčmarja izpod čela nekam nezaupno.

"Po kakšnih opravkih? No, saj veste, čemu zahaja trgovec v mesto. Nakupil sem marsikaj, česar bodo veseli moji odjemalci."

"Verujem, verujem. Ali ste slišali kaj o današnji porotni obravnavi? No, začela se je včeraj in danes se je nadaljevala. Ali je že dokončana?"

Krčmar je bobnal s prsti po mizi in je gledal zamišljeno v tla. In tako ni zapazil, da se je Pezdir premaknil na svojem sedežu, kakor bi ga bil kdo zbedel. Njegove oči so nemirno begale po sobi od predmeta na predmet.

"Za take reči se ne brigam mnogo," je dejal nato z nekoliko tresočim glasom.

Krčmar ga je pogledal od strani in je umolknil nekoliko časa. Toda dolgo ni mogel molčati, za molk ni bil ustvarjen. Kmalu je zopet izpregovoril:

"Da, kakšni so ljudje dandanes na svetu! V lastnem sorodstvu si niso več varni posamezni člani. Verujte mi, vseh teh homatij in prekucij so krivi socijalisti, ali kako jim že pravijo. Ali ste že slišali kaj o teh ljudeh? Nič ni sveto pred njimi in varno, in povsod imajo svoje nosove. Ne rečem dvakrat, da naju kateri ne poslušajo pri zaprtih vratih."

In krčmar se je pazljivo obrnil proti durim in strmел vanje. Valentin Pezdir pa je tačas segel v žep in plačal svoj račun. Videti je bilo, da se je zasukal pogovor na stvar, ki mu je bila skrajno neljuba.

"Ali mislite že oditi? Saj ne gre še vlak, izpijva ga še skupaj pol litra na najino znanstvo," je govoril krčmar. "Hvala, nimam časa, mnogo imam še opraviti."

In ni čakal, da bi zopet izpregovoril krčmar. Vstal je, potlačil zopet klobuk na oči in odšel, ne da bi bil pozdravil.

Krčmar je gledal za njim in je majal z glavo:

"Čudni so ljudje na svetu. Kmalu bi dejal, da nima ta mož čiste vesti."

Valetin Pezdir je hitel iz gostilne proti kolodvoru. Mnogo časa je še imel do odhoda vlaka, a nekaj ga je vleklo tja ven iz mestnih zidov. Ničesar ni kupoval, ničesar ni nosil s seboj in ničesar niso prinesli za njim. Lagal je, ko je pripovedoval gostilničarju, da je prišel v mesto po kupčiji. Imeti je moral poseben opravke, ki ni bil po tem, da bi vedeli o njem tudi drugi.

Ko je prišel pred kolodvorsko restavracijo, je postal in pomislil. Nagla hoja in neka nenavadna razburjenost sta ga užežali. Pil je sicer že mnogo več kot po navadi, a vendar je sedaj zopet začutil potrebo, da bi stopil v te vabeče prostore pred seboj. Ogledal se je še za hipec okoli sebe, sam menda ni vedel iz katerega vzroka, a potem je vstopil.

Stisnil se je po svoji navadi v kot za okroglo mizo. Pivnica je bila tačas še popolnoma prazna, po njej so stopicali samo še natakarkarji s črnimi svojimi fraki, z belimi, trdimi srajcami in s prtiči, visečimi jim čez rame. Pristopilo jih je kar več hkratu k Pezdirju in vsi so mu ponudili svojo postrežbo z enakomernim priučenimi brbljanjem v zakotni nemščini, ki se je tačas ščeperila in se menda še dandanes ščeperi po oni restavraciji. Priklanjali so se, kakor bi bil dospel med nje imeniten in plemenit gospod, ne pa človek s ponošeno suknjo, z oguljenimi hlačami in s povajanim klobukom, človek, ki je bil samo trgovec v Kačjem dolu na Dolenjskem. Ali ti ljudje so bili vajeni, da so videli in čutili polne mošnje tudi v žepih ponošenih sukenj in oguljenih hlač. Vedeli so, da se celo raje vsuje kaj drobiža v njihove roke iz takšne obleke, nego iz obleke, ki je vsak teden nova in ki čez njo visi in se na njej blesti zlato in srebro.

Pezdir ni dolgo sedel sam pri svojem pivu in zatopljen v svoje misli. Kmalu za njim sta prišla dva nova gosta, ki sta sedla k mizi prav zraven one, kjer je sedel Pezdir. Naročila sta si i onadva piva ter sta se začela razgovarjati glasno in kakor bi bila popolnoma sama v sobi.

"Kamor prideva, povsod se menijo o današnji porotni obravnavi," je dejal prvi. "In res, še meni ne gre iz glave, ki sem popolnoma tuj v teh krajih. Nekaj posebnega se je vršilo danes in skoro mi je žal, da sem bil navzoč pri tej razpravi."

"Tudi name je vse vplivalo nekam čudno in ne more mi iz glave spomin na obsojenca. Zlasti njegova zadnja izjava me je presenetila; jaz sem še sedaj prepričan, da se mu je za hipec zmešala pamet in da je samo v tem stanju pripoznal umor."

"Res je, prav imaš. Jaz sem za svojo osebo prepričan, da je obsojenec nedolžen. Najsi so bili dokazi še taki, vsa vnanjščina in vse vedenje obtoženčev je pričalo, da je mož nesrečna žrtev, ki so jo ugonobile zagonetne okoliščine."

"Meni se je dozdevalo, kakor bi bili sodniki na strani obtoženčev. To sem posnel iz marsikaterega vprašanja. A kaj naj store sami, ko imajo pa tukaj soditi drugi? Porotniki naj bi bili po mojem mnenju samo oni možje, ki nadkriljujejo po duhu in izobraženosti navadne ljudi, zlasti taki možje, ki do dna poznajo človeško dušo in njene pojave."

"Ti govoriš učeno, prijatelj, a meni se zdi, da imaš prav. Ali težko je najti takih ljudi, vsak ima svojih vsakdanjih poslov dovolj, da ne utegne misliti na takšne reči. In meni se zdi tudi, da se tako poznavanje človeške duše ne da priučiti, ono je človeku prirodno in se da vsled tega samo izpopolnjevati."

"Danes bi bilo res potrebno, da bi bili v porotniških klopek sedeli možje s toplim srcem in z jasnim razumom. Jaz na priliko ne bi bil obsojil obtoženca niti tedaj, ko je priznal hudodelstvo, ker sem uganil, iz česa je izviralo to priznanje."

"Toda, kar je, to je! Tu ni več pomoči! Moja najsrčnejša želja bi bila, da bi se zadeva še razjasnila preden bo prepozno, in da bi našli pravega hudodelca."

"Morda ga pa vendar odkrije slučaj ali ga prižene slaba vest!"

"Prijatelj, dandanes se ne zanašaj več na pošteno vest, skoro vsako prevpije hrup sedanjega življenja."

"Prav imaš, ali tega pa menda vendar ne odrekaš, da

REV. ALEXANDER URANKAR-SREBRNOMAŠNIK

Dne 25. junija so farani pri Sv. Juriju priredili slavnost z banketom na čast svojemu župniku, ki je praznoval srebrno sveto mašo. Ob tej priliki se je zbralo zelo veliko faranov prijateljev in znancev.

Rev. Alexander zasluži vse priznanje, kajti dokler je bil župnik, je mnogo storil za faro. Posvetil je vse svoje skrbi in trud, da se fara povzdigne in napreduje. Sedaj ima novo dvorano v delu. Rev. Alexander je bil tudi župnik pri fari Sv. Štefana. Bil je tudi komisar v Lemontu, katera naloga mu je bila zopet podeljena kot komisar provincijal to leto.

Father Alexandra poznamo vsi kot delovnega duhovnika, kot prijaznega družabnika in dobrega svetovalca. Kadar je bila prireditev pri fari Sv. Jurija in pri pod. števil. 16, so se prav rade odzvale članice pod števil. 20 iz Jolietu. Vedno so bile prijazno postrežene in tudi upoštevane. Rev. Alexander je imel vedno dobro besedo za vsakega in rad pomagal povsod, kjer-koli je le mogel.

Tudi ko so kadetke pod. števil. 20 Joliet, blagoslovile svojo zastavo, se je odzval in tudi napravil zelo lepo pridigo v farni cerkvi v Jolietu. Tudi pozneje se je večkrat odzval ne le samo 20 letnice slavnosti pod. 20, temveč večkrat smo ga videli, ko je bil navzoč pri številnih cerkvenih in farnih slavnostih.

Je Bog še vedno pravičen in da lahko prižene hudodelca njegov bič do kesanja in priznanja."

Pezdir je sedel med tem pogovorom kakor na žerjavici. Njegov obraz je izpreminjal različne barve, sedaj je blede, sedaj rdel, a njegove roke so se tresle nehoti in nevede. Pri zadnjih besedah njegovih sosedov pa je zaklopil oči in glava mu je omahnila na prsi. Toda kmalu se je zopet zavedel. Z veliko naglico je poklical natakarkarja in plačal. Ni se ozrl več na onadva, hitel je ven in se je šel na svežem zraku globoko oddahniti.

"Ali ga ne bo nikjer več miru?"

Skoro glasno je izpregovoril te besede, a takoj nato se je prestrašeno ozrl okoli sebe, ali ga kdo ni slišal.

Takoj za njim je stal postrežček in ga je gledal začuden.

"Ali ste ga kozarček preveč?" je vprašal Pezdirja s porogljivim nasmehom.

Pezdir je naglo izginil za vogal in je čakal tam, da pride čas odhoda.

Počasi, prepočasi se je Pezdirju tisti dan pomikal vlak dalje. Večerilo se je že, megle so se bližale obronkom gričev in holmov, in težke sence so se pomikale v doline. Črni dim iz lokomotive ni hotel kvišku, valil se je v debelih stebrih v kratkih presledkih mimo oken in je dišal neprijetno. Razkosaval se je za vlakom in se mešal med sence.

Voz, ki je v njem sedel Pezdir, je bil napolnjen s potniki. Zlasti mnogo je bilo med njimi žensk. Sedele so sključeno pri svojih koših in so govorile venomer. Komaj je prenehala ena, že je začela druga. In imele so si toliko povedati, kakor ne bi se bile videle že dolgo let. A danes so tudi še posebno začele razpravljati dogodek pri sodišču.

Komaj je to slišal Pezdir, že se je zopet nemirno premaknil. Odprl je okno, da ne bi slišal, a začel ga je opihavati neprijeten veter in moral ga je zapreti. Ko je prišel sprevodnik, ga je prosil, naj ga dene v drug voz. Sprevodnik mu je ugodil, a tudi tukaj ni bil sam.

V njem je sedel debel človek zalitih lic in majhnih zvitih oči. Roke je imel prekrizane na trebuhu in s palca ma se je igral z zlato verižico pri uri.

"A, glejte no, tudi vi tukaj, gospod Pezdir? Kje ste bili? Kaj ste delali v Ljubljani? Ali ne mislite pri meni nič več kupiti? Saj imam vse bolj ceno, nego morete dobiti v Ljubljani. Glejte, vse, kar hočete."

Mož ni mogel nehati govoriti, a Pezdir ga je samo gledal in poslušal. Tako je bil osupel, da je našel tukaj ve-

Rev. Alexander je bil tudi prvi, ki je imel pridigo na Zvezin dan v Lemontu pred desetimi leti. Hvaležne smo za njegovo naklonjenost. Kakor se ga spominjamo ne pri Slovenski Ženski Zvezi, tako so se ga spominjali tudi drugi prijatelji od blizu in daleč.

Pred 25 leti, ko je prvič dvignil kelih, da ga daruje Bogu, takrat mu je Bog naložil in začrtal veliko delo, katero ima izvršiti tekom prihodnjih 25 let. Delo za Boga je bilo zelo uspešno, kajti farani v vseh farah, kjer-koli je on bil dušni pastir, ga spoštujejo, cenijo in se mu zahvaljujejo za tista pota, ko je prihitel k bolniku deliti zadnjo tolažbo, ko je spremljeval svoje farane na zadnji poti in ko je tolažil preostale sorodnike. V sveti zakon je združil neštevilno parov, krstil ravno tako brezštevilne nedolžne otročičke. Vse to ima Bog zapisano v knjigi nebeški, ko praznuje Rev. Alexander svoj srebrni jubilej.

Ko je naša Zveza zbirale za svoj prijateljski krožek nove člane, da poveča svoj sklad za v pomoč potrebnim in šolninskem skladu, se je tudi Rev. Alexander pridružil in prispeval.

Slovenska Ženska Zveza je hvaležna dobremu prijatelju ter mu želi, da bi dočakal zlato mašništvo v sredi svojih duhovnih bratov in vseh kateri ga spoštujemo in molimo zanj, da bi še dolgo vrsto let ostal zdrav in čil med nami.

Josephine Erjavac, gl. tajnica

likega trgovca Korošca, da ni takoj vedel, kaj bi rekel. Poznal ga je, da mož mnogo govori in tedaj je slutil, da bode obrnil pogovor tudi na to, kar je bilo njemu posebno neprijetno. Z veliko nezadovoljnostjo je sedel nasproti njega in začel gledati skozi okno.

"Kaj ne, koliko ljudstva se vedno vozi s tem vlakom? Pa so dejali od začetka, da ne bode nesla ta železnica. Jaz pa sem pravil vedno, da bo to zlata jama, zlata jama, gospod Pezdir. Kaj ste novega poizvedeli v mestu, gospod Pezdir? Ali ste slišali o porotni obravnavi? Moj Bog, kakšni ljudje so dandanes na svetu, vse je podivjano. Nečak ubije svojega strica! In za par sto goldinarjev! In nazadnje ta tepec v svoji neumnosti še prizna, da ga je res ubil sam. Jaz bi ga dvakrat obesil, takega človeka! Kaj pa vi pravite, gospod Pezdir?"

"Jaz gospod Korošec? Nič, prav nič ne pravim!"

"Nič, to je malo, gospod Pezdir! Človek ima jezik zato, da govori. In kako je lepo poslušati, ako človek lepo govori! Le nikdar govoriti premalo, gospod Pezdir. Človek se v starosti kesa, ako je govoril premalo in prenerodno. Kaj pravite k temu, gospod Pezdir? Toda vi ne pravite nič, kaj ne, gospod Pezdir?"

"Nič!"

"Saj sem vedel. Toda kaj bi midva sedajle delala, ako ne bi znala govoriti? Pomislite, kako dolgočasno bi bilo! Koliko pametnega človeka lahko pove in koliko lahko koristi vsemu človeštvu s svojim jezikom, kaj ne, gospod Pezdir? Kaj mislite, gospod Pezdir, ali bi bili danes obsodili onega Staniča, ako bi bil znal bolje govoriti? Jaz prosim, da ne, in pravim tudi, da si je sam kriv svojih vešal. Kaj pa pravite vi k temu, gospod Pezdir? Toda vi ne pravite nič, to mi je znano, kaj ne, gospod Pezdir?"

"Nič, gospod Korošec!"

"Recimo, gospod Pezdir, da bi bili vi ubili ali umorili onega človeka, tedaj sem prepričan, da bi tudi vas obesili. Tudi vi ne znate spodobno govoriti, gospod Pezdir, in to je vaša škoda. Tudi vas bi obesili! In..."

Gospod Korošec je hotel dalje govoriti, a tedaj mu je zastala beseda in izbulile so se mu oči. Držal je odprta usta, da se je videlo globoko notri, in s prsti je prenehal migati pri verižici.

Pezdir je namreč skočil kvišku, pripognil se prav blizu k njegovemu obrazu in zavpil:

"Še enkrat recite kaj takšnega, in zadušim vas takoj kot žabo!"

(Dalje prihodnjtč)

TO in ONO

MATI IN SLOVENŠČINA.

Kultura vsakega naroda se ocenja po razvoju in lepoti njegovega jezika. Učeni jezikoslovci in umetniki leposlovci so se v prav vsakem kulturnem narodu trudili in se še trudijo, da bi jezik v pisavi in govorici čim bolj uglasili, očistili in obogatili. Ljudstvo, preprosti človek, kmet in delavec, pa je začetnik vsakega jezika in njegov ustvaritelj. Kakor je najlepši demant postal dragocenost šele potem, ko ga je obrusil in oblikoval umetnik brusar, je tudi vsak jezik dobil svojo lepoto po stoletnem trudu jezičnih strokovnjakov. Tako šele je postal jezik sposoben, da izraža najgloblje misli, da je bogat in prožen v opisovanju čustva in zunanjih naravnih lepote ter krepak in udaren, kadar je treba poveljniku ali govorniku. Jezik je najpopolnejše glasbilo in prihaja iz grla umetnika pevca ali deklamatorja, igralca, kakršne ne more doseči noben instrument. Ni ga kmalu užitek, ki bi bil večji in lepši, kakor ga nam nudi jasna, pravilna govorica materne jezika. Zato je materinščina največji ponos in najstrastnejša ljubezen vsakega resnično izobraženega naroda, a vsak sovražnik se zaveda, da je najbolj uspešno orožje jezik. Dokler ostane čist jezik, živi narod; ako bi se pokvaril in iztrebil jezik, bi se utopil narod v tujščini.

KOLIKO JE VELJALA ZADNJA VOJNA?

Druga svetovna vojna je pokosila skupna nad 57 milijonov življenj, okrog 302 milijona ljudi pa je moralo zapustiti svoje bivališče. Tu je navedeno nekaj podrobnosti o žrtvah zadnje vojne: padlo je 17.126.000 vojakov, civilnih žrtev je bilo 4.188.000, po raznih koncentracijskih taboriščih pa je pomrlo nad 9.000.000 ljudi. Razen tega je bilo ranjenih 35.000.000 ljudi, osirotelih 20 milijonov, okrog 190 milijonov ljudi pa je izgubilo svoje domove. Koliko je pravzaprav veljala druga svetovna vojna, je težko dognati. Po neki skrbno sestavljeni statistiki je povzročila nič manj kakor 210 milijard dolarjev škode.

Moja mama

Mama je meni in vseh družini vse: prijateljica, svetovalka, pomočnica. Dočim ona prva vstaja in zadnja lega k počitku, vsem drugim vedno priporoča: "Skrbite za zadosten počitek, varujte si zdravje!"

Včasih se vprašam: "Ali niso prevelike skrbi in dolžnosti, katere vsak dan z veseljem opravlja mama? Kje neki ta ženska dobiva potrebnih moči?" Vprašanje pa ni potrebno. Saj jo vidim, ko vsako jutro prižiga lučko pred sliko Marije Pomočnice; saj vsak dan moli njeno najljubšo molitev: "Spomni se, o premila Devica . . ."

Ivan Zorman (Iz Novega Sveta):

RAZSTANEK

SE ŽIVIŠ. Še ondan stopala si med ljudmi žareča in vesela. Njim besede tople si trosila — mene s temnim molkom si sprejela.

Kot vihar ta molk moj dom pretresa, stene, okna mi o njem kričijo. V prah drobe gradovi se v oblakih in z obupom slutnje mi grozijo.

Da bi vsaj za hip postala skupaj eno samo solzo potočila in besede — cvetko na gomilo najine ljubezni položila.

O ČUSTVOVANJU.

"Vse preveč čuvstva", je zmajeval z glavo stari Peter, kolikokrat je zaključil razmišljanje o svoji ženi in hčerki. Ni mogel razumeti, kako se jima more smiliti ujeti ptič, kateremu ni v kletki prav nič hudega. Tudi mu ni šlo v glavo, čemu si njegova žena vsikdar s predpasnikom briše solzne oči, kadar ji klepetava sosedka toži o svojih težavah. Zadnjič pa je bil kar nejevoljen. Hčerka Lenica, ta mlada sveža stvarca, je ves teden trdo delala in se v soboto večer pošteno trudna vrnila domov. Komaj se je dobro usedla, že pride sosedka, če ne bi hotela Lenica zamesiti potice, ker pride jutri botra na obisk. "Kaj te briga tujja botra," je gode oče v brado. "Spat pojdi, da nam še nazadnje ne zboliš." Seveda dobra Lenica ni strpela, da ne bi šla pomagat.

Kot stari Peter, tako se pritožuje marsikateri mož in oče nad čustvenostjo svoje žene in hčerke, ki trosita svoje sočutje, verjameta vsakemu žalostnemu poročilu in se žrtvujeta tudi za malenkostno stvar.

Ženska duša je mehka ko vosek. Tihha gladina njenega občutja venomer valovi, ker pri ženi vlada čutstvo razumu.

Žena, ki jo življenje po večini bolj teži kot moškega, rabi zlati vir srca — zadovoljnost. Žena, ki hoče vredno služiti življenju, ga rabi še bolj. Ne smemo misliti, da obišče dobrotu in lepota mrzlo človekovo vsakdanjost z mračnim čelom in mrkim pogledom. O ne, kot vedro dete priskaklja ob solčnih jasnega smeha in želi prebivati le v otroško veseli duši.

KAKO SI OHRANIMO ZDRAVJE?

Glede ohranitve zdravja je dal neki zdravnik sledeča navodila:

1. Tvoja dolžnost je, da si ohraniš telo in dušo zdravo ter da se izogneš vsemu, kar bi moglo ti dve dragoceni dobrini ogroziti. Vsakomur ni dala narava veselega značaja, dobrohotnosti napram drugim in sposobnosti, da pravilno ocenjuje vsakdanje neprijetnosti in muke življenja, ki preže na nas. Kdor si pridobi te lastnosti z vajo, ta bo svojega življenja v resnici vesel.

2. Osem ur poklicnega dela, osem ur okrepčila, razvedrila in izobrazbe, o-

sem ur počitka in spanja: to se mi zdi najbolje. Najbolj osvežujoč čas za spanje sta dve uri pred polnočjo in dve uri po polnoči.

3. Hrana naj bo lahko prebavljiva, tečna, prilagoden razmeram in delu, ki ga posameznik opravlja. Pri nobenem od obedov (zajtrk, kosilo, večerja) naj hrana ne presega enega kvarta jedi in pijače. Kar je več, obtežuje želodec. Iz tega sledi dolžnost, da smo zmerni v jedi in pijači. Izključna rastlinska hrana nima toliko redilnih snovi (kalorij), kolikor jih moreta želodec in črevo dobro predelati. Zato mora dobiti rastlinska hrana še zadostne množine beljakovin in maščobe v lahko prebavljivi obliki.

4. Pazi se, da ne postaneš suženj poslatice! Mislim tu na alkohol v raznih oblikah, na kavo, čaj, tobak. Vse to nima nikake hranilne vrednosti, a kaže, da je postalo po številnih rodovih kulturnemu človeku že kar neobhodno potrebno in se more le težko nadomestiti s čim drugim. So to sami strupi, ki so zaradi navajenosti sicer izgubili ost nevarnosti, ki nam pa gotovo krajšajo življenje, ako jih uživamo v preveliki meri. Tobak in alkohol zrahljata živčni sistem in povzročata zvapnenje žil in s tem zgodnjo smrt. Kava in čaj motita spanje in ju po četrti popoldanski uri nikoli ne uživajmo. Vsaj enkrat v letu naj bi omenjene poslatice za nekaj časa popolnoma opustili.

KAKO SODI O LEPOTI LJUDSKI GLAS?

Precej točna in zdrava ocena je izražena v naših pregovorih N. pr.:

Cvetje na vrtu hitro zvlene, lepota zunanja nima cene.

"Hitro, hitro mine čas, mine tudi lep obraz."

Lepota in ošabnost sta sestri.

Napuh in lepota korakata skupaj.

Boljše je dobro srce kot lep obraz.

Lepota rodi napuh, napuh pa mnogo greha.

Lepa duša v lepem telesu — to je prava lepota.

Sršen ogleda sladko hruško, greh pa lepo dekle.

Telesna lepota je že mnoge pogubila.

Dekle, ne zaupaj človeku, ki hvali tvojo lepoto.

ŽENINOVE HLAČE

(Zgodbe z domačih hribov)

Breznikovv Franc iz Šmarjete ni in ni prišel do ženitve. Imel je čeden grunt, let mu tudi ni več manjkalo, saj jih je imel že štirideset, žene pa še ni bilo pri hiši. Kar vsaka njemu ni bi'a po volji, premarsikatera pa njegova ni marala; kajti bil je srčast ko jež in skupuh, da še sebi ni privoščil. Nazadnje si je vendarle ujel Sabodino Tilo na limanice. Na veliko soboto sta se pogodila, na veliko noč, na velikonočni ponedeljek in na belo nedeljo naj bi ju oklicali, v torek nato

pa bi naj bila ohcet. Franc je silil, naj bo prej ko slej, ker se je bal, da bi si bila nevesta še kaj premislila. Zadržka tudi ni bilo razen — no, razen obleke: kajti ženin je sicer imel v svetek in petek kaj obleči, pa to so bile vse že ponošene obleke in svetlih barv; svetlorjave ali zelene pa ženin k poroki vendar ni smel obleči. Kake temne obleke si Franc svoj živi dan ni kupil, saj taki se vse prej pozna in taka se oguli tudi prej. Zaradi sebe mu še bilo ni toliko, pa Tila je rekla, da tako mora biti in da mora biti za poroko čedno črno oblečen. Toda črna obleka je draga in Francu je bil denar še ljubši kakor Tila. Premišljal je in preudarjal, kako bi napravil, da bi bil volk — namreč Tila — sit, koza — namreč njegova kasa — pa cela. Tedaj se je spomnil, da imajo oče obleko, ki bi mu znala biti prav. Stari Breznik je sinu čisto prav dal, kaj bi si za en sam dan kupoval novo obleko, saj je njegova dobra, le hlač ni več, hlače bo treba nove. Na velikonočni torek je torej šel Franc v sosedni Šentjur h krojaču Kristelju — v Šmarjeti namreč niso imeli krojača — in si je dal nove hlače pomeriti. Ko sta se po dolgem prerekanju pogodila za ceno, je Franc Kristelju še zabičal, da morajo biti hlače do sobote večera gotove. Krojač je dejal, da jih bo poslal še prej, napozneje pa do petka večera. Ženin se je vračal dobre volje domov, češ koliko si je prihranil, ko ne bo treba drugega novega kakor samo hlače.

Prišel je petek, hlač ni bilo od nikoder. Tudi v soboto jih ni bilo. Franc se je razkuril in je ozmerjal vse krojače in čevljarje s kovači vrd, češ da jih bo peklenšček zaradi njihove lažnivosti še sedem let po večnosti pekel in cvrl. Da bi bil pa celo uro daleč v Šentjur šel, tega ni storil, ker je bila že noč in tudi obuje se mu je zdelo škoda. Sklenil je, da bo se do ponedeljka počakal, v ponedeljek bodo hlače vendar morale priti; saj je krojač vedel, da se v torek ženi.

Pa tudi v ponedeljek ni bilo hlač. Ko se je zmračilo, Franc ni več strpel doma. Ko bik, ki je podivjal, je odhitel v Šentjur, da bi krojača nasadil na roge.

"Kje so moje hlače?" je zarjul, ko je treščil v hišo.

"Ježeš!" je zastokal Kristelj in se z vročim likalnikom v roki sesedel na stol.

Prejšnji teden je imel namreč polne roke dela, ker je moral več otroških oblek napraviti, na belo nedeljo namreč so bili šolarji pri prvem svetem obhajilu. Nekoliko ga je pa jezilo, da si skopi Breznik ni dal cele obleke napraviti. Tako je na hlače čisto pozabil.

Breznik je koj zavohal, kod ga je, in je zavpil:

"Preklemanski žnidar, ali si pozabil nanje?"

Ubogí "žnidar" se je zmežil in je ponižno zaprosil:

"Breznik, bodi tako dober pa ne zmešaj me čisto! Dela imam, da ne

vem, kje se me glava drži, in vsak silil; hitro pa hitro pa hitro. Hlače same pa človek tudi lahko pozabi. Ali vse bi še prav, le potrpi! Takoj se jih bom lotil, ona mi bo tudi pomagala, vso noč bova delala, jutri do zore bodo že gotove."

"To bodo lepe hlače, če jih bosta s tako naglico nadrajškala! Pa veš ti, moj ljubi žnidar, poštene hlače hočem."

"Prav, prav! Lepe, čedne hlače boš dobil, kakor ulite ti bodo, zjutraj ti jih bom navsezgodaj sam prinesel, saj imam bicikelj, četrť ure pa bom tam. Navsezgodaj bom prišel, boš videl, to bodo hlače, da lepših še nisem naredil."

"Če boš prepozen, ti bom vse kosti polomil da veš!"

"Vem, vem. Če ti enkrat rečem, potem velja. Zanesi se!" ga je krotil krojač. Breznik pa ni rekel ne besede za slovo in je odrobantil od tod.

Vso noč sta Kristelj in njegova rezala, šivala, likala, da so ju prsti pekli. Pa so se v šivalnici igle polomile, pa ni bilo kar drugih pri roki, pa je zmanjkalo petroleja in ga je bilo treba poiskati — z eno besedo: kljub naglici so bile hlače šele ob sedmih zjutraj gotove. Ob osmih pa je moral biti ženin v cerkvi. Urno je zavihtel Kristelj likalnik po njih, pogladil jih je in — hitro, hitro, kje je kak papir! — zavil jih je v rjav papir, prevezal je zavoj in ga obesil kolesu pod sedež — pa hajdi na kolo in naglo proti Šmarjeti; kar kadilo se je za njim. Natančno ob pol osmih je stopil krojač pred Breznikovo domačijo s kolesa, kar teklo je od njega, tako se je potil, skozi okno pa sta mu že grozili dve pesti in jezen glas se je drl:

"Salament, žnidar preklemanski, kje imaš hlače?"

Kristelj je urno segel pod sedež, toda jejmene, zavoja nikjer ni bilo. Na divji voznji ga je izgubil. Trenutek je stal krojač ves omočen pred pragom, potem se mu je posvetilo, sprevidel je, da mora izgubljene hlače takoj poiskati. V hipu je obrnil kolo, se zavihtel nanj in ko strela zdrčal nazaj, od koder je prišel. Na sredi pota med Šmarjeto in Šentjurjem je srečal potepuha, ki je imel okoli sebe razcapan plašč, na glavi pa zverženo klofeto. Pod pazduho je nosil rjav zavoj in krojač je takoj vedel, da je to tisti, ki ga je izgubil. Skočil je s kolesa in se postavil pred potepuha:

"Ali ste to naši?"

"Da."

"To sem jaz izgubil."

"Tako bi lahko vsak rekel."

"Pa za božjo voljo, dajte mi! Meni se strašno mudi. Tu so hlače za ženina. K poroki mora, četrť ure še majka do osmih. Poslušajte! Godci že godejo. Čujte, streljajo že! Po nevesto gredo. Ženin pa še nima hlač. Oh, te lepe hlače!"

"Res so hlače v papirju," se je potepuh zarežal. "Pa dajte mi, kar mi po poštenju gre, ko sem vam jih na-

šel. Petdeset dinarjev mi gre po pravici."

"Za božjo voljo, to je preveč," je zahretil mojster. "Saj cele hlače niso več vredne ko tri sto dinarjev."

"Za ženina so vredne zdajle trikrat toliko. Petdeset dinarjev mi dajte, drugače jih bom nesel na sodnijo in jih bom tam oddal," je rekel potepuh.

Krojač se je zgrabil za glavo in je segel v žep. Na srečo je imel toliko denarja pri sebi. Dal je potepuhu pet kovačev, vzel zavoj, ga obesil pred se na kolo in se spet z vso silo zakadil proti Šmarjeti. Ko je prišel k Brezniku, so godci pravkar tudi prikorakali po sejmišču: čindarasa, čindarasa, čin bum, čin! Ženin in njegov oče sta planila oba hkrati iz hiše, krojača sta potegnili za lase in za uhlje in ga s kolesom vred zavlekla na lopo. Mojster Kristelj pa je vpil:

"Ne zamerita! Pustita me! Nista morem zato. Izgubil sem paketje in sem ga moral iskat. So lepe hlače! Res lepe, prav po modli!"

Onadva sta robantila in tiščala in suvala mojstra, dokler ga nista pritiščala v izbo. Tu je mojster odvil papir — ali joj, jejmene, v papirju niso bile lepe, črne hlače, v papirju so bile rjavo rumenkaste ponošene in oguljene potepuške hlače, ki so imele na kolenuh in zadnji plati velike modre krpe. Trenutek so vsi trije obstali in mladi Breznik, rjula sta tali kakor ukopani, potem pa sta začela ko, da eden drugega nista čula, mojster krojač pa je sedel pred njima ko grešna verna duša:

"Preklemanska žnidarska suša!"

"Krota ti iglasta!"

"Jaz bom tvoje lumparije —!"

Več kaj ni bilo čuti, ker so medtem godci pod oknom udarili svoj rompompom in čindarasa, čin, čin, čin. Še niso začeli pošteno gosti, ko so skozi duri priletele po vrsti tri reči: najprej mojster, za njim njegovo kolo, nazadnje pa še potepuhove hlače. V istem času pa je stopil v hišo oče starešina in je opomnil:

"Hitro, hitro, Franc, nevesta je že nevoljna, ko te ni. Kje pa si, Franc? Vsi že čakajo, vkup je tudi že pozvonilo, mudi se."

Tedaj se je izza peči nekdo oglasil napol ježno, napol v joku:

"Hlač nimam. Ta preklemanski žnidar me je na cedilu pustil."

Ko blisk je šlo med svati od ust do ust:

"Ženin nima hlač! Ženin nima hlač!"

Vse se je režalo in krohotalo. Nevesto je bilo tako sram, da je pri prič razdrla poroko in dejala, da o Brezniku čuti noče več kaj. Stari in mladi Breznik sta od jeze divjala in sta treskala po hiši in nista vedela, nad kom bi si jezo ugnala. Kristelj pa je kolovratil ko polit pes proti domu in je žaloval za lepimi hlačami, še bolj skoraj pa za petdesetkacom.

Po stranski poti pa jo je mahal potepuh; razpel si je svoj capasti plašč, ker si je dejal, da mu novih hlač ni

treba več skrivati. Pa tudi njega je dohitela usoda. Tisti petdesetak mu ni dal mira, zavlil je grede v gostilno, tu se ga je nalezal, postal je zgovoren in se je začel hvaliti z rečmi, ki bi bilo bolje za njega, da jih je obdržal zase. Navrh je prišel še orožnik mimo, temu so povedali, kaj potepuh kvasa — nove, črne hlače so bile na capinu itak sumljive — in tako je mož postave povabil okajenega potepuha s seboj in ga je z novimi hlačami vred izročil sodnji. Tu so kmalu odkrili, kaj in kako, in so možakarju prisodili tri tedne časa, naj si izpraša vest, da bo vedel, ali je prav, če si kdo najdene hlače kar tako meni nič tebi nič obleče, pa zato še petdesetak zahteva.

Valentin Vodnik:

MOJ SPOMENIK

Kdo rojen prihodnjih bo meni verjél
Da v letih nerodnih okrogle sem pel?
Ni ženka, ni cvenka, pa bati se nič;
Živi se brez plenka o petju ko tič.
Kar mati je učila, me mika zapet',
Kar starka zložila, jo lično posnét'.
Rodila me Sava, ljubljansko poljé.

Navdale Triglava me snežne kopé.
Vršáca Parnása zgolj svojega znam,
Inacega glasa iz gosli ne dam.
Latinske, helenske, tevtonske učim,
Za pesmi slovenske živim in gorim.
Ne hčere, ne sina po meni ne bo.
Dovolj je spomina, me pésmi pojo.

SONCE VIR ŽIVLJENJA

Preden je Bog ustvaril rastline, živali in človeka, je prižgal na visokem nebu sonce in zvezde. Ko je sonce ogrelo vlažno zemljo, so priklile iz nje prve rastline, ki so se polagoma razvijale in so pokrile golo zemljo. Živalstvo je moglo živeti šele potem, ko je imelo dovolj rastlinske hrane za svoje življenje. Od tedaj sta se rastlinstvo in živalstvo razvijala vzporedno. Čim bujnejše je bilo rastlinstvo, tem bolj se je razvijalo in širilo tudi živalstvo. Človek je bil navezan na oboje, saj je zajemal svojo hrano iz rastlinstva in živalstva. V primitivnih prastarih dobah je živel človek od sirovih snovi pragozda in njegova hrana se bistveno ni razlikovala od živalske. Z napredujočo izobrazbo se je izboljšala tudi njegova hrana. Najbolj sta izpremenila prvotni način prehrane spoznanje ognja ter tehnika kuhanja in pečenja.

Življenje se vrti v krogu. Krogotek narave nam predstavlja že sončno leto s svojimi štirimi letnimi časi. Rastline spomladi kale in se razvijajo, poleti dorastejo in cveto, v jeseni dajo plodove in semena za novi zarod, pozimi pa odmrjejo, segnijejo in pognojijo zemljo, iz katere priklje v naslednji pomladi nov rod. Krogotek narave, v katerem se nahajajo poleg rastlin tudi živali in človek je večji in dolgotrajnejši. Rastline pijejo hrano iz grude matere zemlje, jo zbirajo za

se in za svoje potomce, ter jo oddajajo tudi živalim in ljudem, ki se z njo hranijo in se po zaključku svoje življenjske dobe vračajo nazaj v naročje zemlje.

Moči narave ne izginjajo, temveč prehajajo iz ene tvarine v drugo. V svetovni zgradbi je čudovita skladnost, ki pa ni rahlo sestavljena, temveč je urejena in oblikovana po gotovih zakonih z orjaškimi silami narave. Gonilna sila v tej skladnosti je sonce, ki plodi živo naravo s svojo kemično lučjo in s toplotnimi žarki.

Pod vplivom sončnih žarkov vsrkava rastlina iz zemeljske skorje v vodi raztopljene soli in jemlje z listi iz zraka ogljenčevo kislino. Pod vplivom sončne svetlobe in toplote se tvorijo v rastlini ogljikovi vodani, sladkorne vrste, škrob, moke, masti in beljakovine. To seveda ne gre tako enostavno. Rastlina se poslužuje pri tem gradbenih moči, sonca, elektrokemičnih sil in fermentov, ki se nahajajo v vsaki celici, in ki omogočajo življenjsko rast in razmnoževanje rastlin. Pri tem pa nastajajo zgoraj imenovane hranilne snovi.

Da ohraniš lepoto, mladost, svežost, je najvažnejša — kopel. A ne samo poleti, nego tudi v jeseni in pozimi. Markiza Maintenon, svetovalka in poznejša žena Ludvika XIV., se je baje silno bala, da ostari. Vprašala je učnega zdravnika, kako si najdalje ohrani mladostno svežost. Zdravnik ji je dal polno steklenico z besedami: "Vsako jutro vlijte 2 kapljici te tekočine v kopel in zgodi se po vaši želji." Važni pa nista bili oni kapljici, nego kopel sama na sebi. Gospa Maintenon je ostala do visoke starosti sveža in lepa. Toda v tistih časih je bila kopel nekaj redkega, težko dosegljivega. Danes je drugače: kopel je dostopna vsakomur, samo da se je iz gole komodnosti vsakdo ne poslužuje. Kopel pa ni samo čistilno sredstvo, nego je tudi sredstvo užitka, ki nudi pravilno uporabljano, telesu okrepi, moč in prijetno občutje, in ki s tem krepi tudi duha in pospešuje dobro razpoloženje. To okrepi in osvežilo si poleg prijetnega počutka, ki ga nam nudi zavest čistote, lahko razlagamo še s tem, da s kopeljo negujemo tudi kožo, ta tako velik in za življenje važen organ. S kopeljo dobiva koža življenjske pobe, kakor bi je na noben drug način ne mogla dobiti. Vse to in še marsikaj drugega nam pravi, da je kopel izrednega pomena za naše zdravje.

O TOBAKU IN KAJENJU

Vsaka stvar ima svojo sončno in senčno stran. Ko je Krištof Kolumb ob koncu 15. stoletja odkril novi svet, Ameriko, je to pomnilo za človeštvo velik napredek. Odprle so se nove dežele z velikim naravnim bogastvom, ki so ga narodi zapadne Evrope kmalu začeli pridno izrabljati. Ali kakor nikjer na svetu ni nobena stvar le dobra in koristna, tako tudi odkritje

Amerike ni bilo zgolj dobrota za tedanje in poznejše ljudi, ampak je povzročilo tudi marsikatero gorje in vrglo marsikako temno senco čez stari svet. Eden od takih senčnih darov, ki jih je Amerika poklonila ostalemu svetu, je gotovo tobak.

Amerika je tobak že dolgo uporabljala. Saj so učenjaki našli pipe celo v prazgodovinskih grobovih starih ameriških rodov. V Kolumbovih časih so domačini kadili svaljke iz tobakovih listov, ki so jih zavijali tudi široko ploskev. Kadar začno rumeneti, se začne trgatev. Najboljši so tisti v sredi. Izbirajo jih po velikosti in lepoti ter povezujejo v svežnje, da se v par dneh prekvasijo, preden jih posuše. Ponekod jih obešajo na vrvice ali jih nabadajo na pokončne palice. Ko so listi posušeni in leže v kupih, se snovi v listih pretvarjajo in po par tednih dobijo listi pravi vonj. Pri tem se toplina v kupih zviša, podobno kakor pri premo suhem senu, in treba jih je večkrat premetati. Najvažnejša sestavina tobakovega listja je strupeni nikotin, zaradi katerega ljudje tobak kade. Tobakov list ima v sebi tudi mnogo raznih soli. Te soli so vzrok, da tobak ne gori s plamenom, ampak počasi tli ter daje mnogo dima.

Suh tobak razpošiljajo v zabojih ali sodih. V tovarnah ga sortirajo, pred predelavo ga naškrope, da se ne lomi. Za cigare izbirajo velike, svetle liste s tankimi žilami. Fine cigare izdelujejo navadno na roko. Ena delavka dela svaljke, druga jih ovija v najfinejše liste havanskega tobaka in jih na koncih zaleplja. Fina cigara dobi še papirnat prstan. Slabše cigare delajo iz manj finega tobaka in s strojem. Cigarete so vse strojni izdelek. Cigaretetni papir mora biti iz čistih lanenih krp. Tobak za njuhanje prekvasijo najprej z raznimi dišavami, sladkorjem, soljo itd. in ga mešajo s prahom dišečih korenin in cvetov. Za žvečilni tobak uporabljajo manj fine in močnejše liste, ki jih tudi namakajo v dišavah. Tobaku je večkrat primešano češnjevo, višnjevo, pesino, krompirjevo, lapuhovo listje ali listje medene detelje in rož. Tobak za zavojčke pa večkrat namakajo z raznimi snovmi, da dobi svetlejšo barvo, ki jo kadilci bolj cenijo kot temno.

Največ tobaka pridelajo v Ameriki, in sicer v vzhodnih in južnih predelih Združenih držav, v Mehiki in na otoku Kubi, od koder je doma najboljši havanski tobak za cigare, ter v južnoameriški Braziliji. Ogromne količine ga dajo tudi azijske pokrajine, posebnost Sumatra, Java in Filipini, pa tudi Sirija, Mala Azija, Perzija itd. V Evropi prideluje tobak Balkanski polotok (Grčija, Jugoslavija, Bolgarija, Albanija), Rusija, Ogrska, Poljska, Italija, Francija, Španija Portugalska in Nemčija. Celotna južna Švedska in obrežni deli Norveške imajo tpi in tam kak tobakov nasad. V teh pokrajinah morajo seveda sadike, ki vzkljejo iz semen, negovati v toplih greдах.

(Pride še)

—★—
Škofja Loka
—★—

KONEC SVETA

"Gospod, Gospod!" je kričala postrežnica, trkajoč na vrata moje spalnice. "Ali še ne veste, kaj se godi?"

"Kaj pa?"

"Danes sonce noče vziti!"

"No, ta je pa lepa! Ga pač oblaki zakrivajo," sem dejal in poskusil naprej spati.

"Ne, gospod, nekaj drugega je! Sonce danes zato ne vzhaja, ker je zalezalo. Kdaj je že čas, pa še zdaj ni dan."

"I, koliko pa je ura?"

"Devet, gospod."

"No, potem je pa res čas," sem zaklical in se hitro napravil. Nato sem stekel na ulico.

Strašen prizor. Le nekaj ugasujočih zvezd je medlo svetilo na nebu, kakor da bi jim odpadali poslednji žarki. Namesto jutranje zarje je bilo videti, da raste tema.

"Kaj je, Gospod?" sem vzkliknil ves v tesnobi.

"Kaj je to?" si slišal vzklikati ljudi, ki so tekali na vse strani, jadikovali in vpili.

"Konec sveta," je kričal nekdo.

"Mrk," je vpil drug.

"Kaj vendar govorite o mrku? Ali ne slišite troblje poslednje sodbe?" je dejal en starec.

"Ne," ga je zavrnila starka, "to je troblja nočnega čuvaja."

Sredi te zmešnjave smo začuli krlčavi glas uradnega klicarja, ki je govoril:

"Njegova vzvišenost . . . gospod minister . . . pošilja brzojavko . . . ki pravi: "Ob petih zjutraj . . . kakor je bilo določeno . . . bi bilo moralo sonce vziti . . . za vso deželo . . . in zdaj je že osem odbila . . . pa sonce še ni začelo . . . To stvar službeno naznanjam vsem uradom . . . da jo s čim večjo uvidevnostjo . . . sporočé občinstvu . . . in ukrenejo . . . vse, kar je v takem primeru potrebno . . . da se ne bo motil red . . . kakor je tudi vlada

storila . . . vse potrebne korake . . . da . . ."

Naprej se ni moglo razumeti, ker se je na klicarjev glas vrgla ploha živžgov.

"Ali slišite, kaj nam poveze minister," je dejal dodrodušni starček.

"Saj ste čuli, da bodo ukrenili vse, kar treba, je zavrnil drug mož.

"Ukrenili?" je kričala žena iz ljudstva. "Ali bodo morda soncu iz postelje pomagali?"

Zdajci se je zgodilo spet nekaj novega, kar je zmenjšavo še pavačalo. Na nebu je v hipu zagorela luč ob vzhoda do zahoda se je potegnil neizmeren rdeč trak, ki je bilo na njem zapisano s črnimi črkami besede v Razodetju:

KONEC SVETA PRIHAJA.

Takoj se je vedenje ljudi popolnoma spremenilo: namesto vpitja ihtenje, namesto šal molitve.

Nekateri so mrzlično iskali otroke, drugi starše, ali brate, ali boljše polovico.

Jaz sem jo ubral proti cerkvi, da bi uredil potni list za nebesa. A prišel sem prepozno.

Vse cerkve so bile polne spovedancev in še do srede trga so se gnetli.

Videl sem, da mi je bilo nemogoče kmalu izvesti pobožno namero, zato sem se vrnil domov. A komaj sem vstopil, je že nekdo potkal. Odprl sem in, glej čudo: v naročje se mi je vrgel eden mojih najhujših sovražnikov.

"Gospod Ludvik," sem vzkliknil, "vi tukaj?"

"Da, gospod, prišel sem vas prosit, da mi odpustite vse, kar sem vas žalil."

Ko sem to slišal, so mi stopile solze v oči.

"O smrt," sem vzkliknil, "kako velika je tvoja moč."

Nisem še končal te misli, ko so se vrata nanovo odprla. Bil je Dragoljub Pijavka, prvi oderuh v deželi, čigar žrtev sem bil že dolgo. Prinesel mi je

v možnjčku vse, za kar me je bil v štirih letih oropal. — "Prosim, vzemite in še dolgo zdravi uživajte."

"Prav to bi želel vam; le škoda, da ste že v letih; smrt bi za vas ne bila nič novega."

"Kaj hočete? Nisem mislil na to."

"O smrt," sem ponavljal, a postrežnica mi je presekala besedo in mi naznanila drug obisk.

Bil je moj sosed z desne, silno razburljiv in trmast mož, ki mi je zadnjič naprtil pravdo in še dve tožbi povrh, ker je bila moja služkinja morda iztepla na mejni zid.

"Prišel sem vam povedat," mi je dejal, "da bo vaša služkinja lahko iztepla in brez vsake nevarnosti, na . . ."

"Mlinar," je zdaj zavpila postrežnica.

"Naj stopi . . ."

"Ne more, ker moko nese. Pravi, da je to tista, ki se je kamna prišla tiste mesce, ko nam je mlel."

"Prav, dekle . . ."

Hotel sem se zasmejati . . .

"Pa je tudi krojač tukaj in bi rad z vami govoril."

"Ali je prišel z računom?"

"Ne, gospod, pravi, da sta se s trgovcem, ki sukleno blago prodaja, večkrat hudo zmotila v vašo škodo odkar vas oblačita."

"Mislita reči: odkar me slačita. O misel na smrt."

"Gospod, hitite, ker vas čaka tudi trgovec z mešanim blagom, da vam izroči moko za tisti prah, ki vam ga je dal danes po pomoti."

"Je pa tukaj tudi lekarnar, gospod Lin, ki se je zmotil pri vašem zdravlilu."

"Oj, če se lekarnar zmoti, stvar ni tako nedolžna. Morda mi je dal strupa."

"Ne, gospod. Ker so strupi dragi, pravi, da se nikoli ne zmoti na ta način. Toda, gospod, vidim, da se vam ne mudi preveč; pa moram tudi jaz poračunati z vami nekatere stvari, v katerih sem se zmotila."

★

Tržič,
Gorenjsko.

★

"Ti, ki si bila na videz tako zvesta."
"Da, gospod. Toda to je bila le neka zabloda, ki me je motila vsako jutro, ko sem šla na trg."

"Saj hodiš že deset let."
"Odpustite, gospod, vse vam povrnem."

"Kako menite?"
"Novce, ki so mi preostali od nakupovanja na trgu."

"Bog bodi hvaljen," sem vzkliknil. "Kako je škoda, da ni večkrat poslednja sodba. Sicer pa dosti. — Tudi jaz moram urediti svoje račune. Pogledjmo, ali se bo dalo napraviti v kakšni cerkvi."

S to mislijo sem krenil proti najbližji cerkvi. Toda noter priti mi ni bilo mogoče. Množica, namesto da bi se zmanjšala, se je povsod povečala. Rdeči trak na nebu je goren glasna groznja vsak trenutek število spokornikov, ki se dotedaj niso bili zmenili za isti poziv, zapisan v njih srce.

Sredi teh spovedancev si slišal zanimive pogovore:

"Verjemi, ljuba žena," je zatrjeval zakonski mož, "do dna duše skesan, 'verjemi, da sem te le zato zapustil za nekaj časa, ker . . .'"

"Za nekaj časa. Dvanajst let se zdi tebi le nekaj časa."

"Saj vidiš, da te nisem pozabil."
"Fantje," je klical star skopuški samec skupini delavcev. "Smrt prihaja. Z Bogom skrbi. Nate zvitke kovancev, ki težijo moje vest."

"Hvala. Zakaj pa včeraj niste mislili tako kakor danes?"

Opazka je bila na mestu. Malo dalje sem videl, kako je krilil z rokami gospod s ščipalnikom. To je bil revolucionaren časnikar.

"Nauki in novice, ki sem vam jih pokladal v stolpcih mojega dnevnika, so bili lažnivi," je dejal. "Ta izpoved naj bo za olajšavo moje vesti."

"Na, ta je pa lepa," je zakričal star visliški obraz. "Kdo me bo odškodoval za deset let zapora, ki sem vanj

prišel zato, ker sem poslušal tega, ki je zdaj priznal svojo krivdo?"

"Bog, edino Bog," je odgovoril strog glas. "Bog, ki v osebi svojega Sina zadoščuje za vse dolgove, ki so jih naredili ljudje s svojimi hudobijami."

Ta, ki je to klical, je bil duhovnik, ki se je skozi neizmerno množico pognel do prižnice sredi trga.

"Ubogih verniki," je dejal, "ne morem razumeti, zakaj se tako silno bojite. Prestrašili ste se zaradi oznanila, ki ga je božja roka zapisala na nebo. Toda ali niste tega že prej vedeli. Zares, predragi, človeštvo je čudno. Zato se je sonce naveličalo oživljati ga s svojimi žarki in razsvetljevati ga s svojo lučjo. Čas je že bil, da se napravi konec tako velikemu neredu."

MOLITVE

(Prevod iz angleščine)

Tako jaz nikdar res ne molim, zaprte da imam oči; molitev takih saj premnogo vsak dan v nebesa tja hiti.

Jaz mislim, — Bog že naveličan navideznih molitev je, ki v vrstah silnih dan za dnevom do trona božjega hite.

Počakal bom pomladne zore, spet prišel Bog bo v slavi k nam, za Njim bom stopil, segel roko, govoril z Njim ponižno sam.

Ivan Zupan

Pravijo da

Kar je nerednega le opustimo, lepih navad pa se trdno držimo.

Slabe govorice bijejo hujše — kakor toča.

Nihče ga v družbi trpeti ne more, kdor vedno razklada svoje nazore.

Vsi smo pogledali proti nebu in ostali prestrašeni. Gost in temen oblak se je razpel nad nami in leden mraz nam je ohromil vse ude.

Zdajci se je razlegel tesnoben krik. Pravkar se je bil užgal peklenski blisk, ki ga ni mogoče popisati; strahotno je treščilo, kakor da je to poslednja strela v vesoljstvu.

Slehnega je prevzela groza in vsak se je skušal skriti, kakor je mogel. Tudi jaz sem vtaknil glavo . . . sam ne vem, kam; toda v istem trenutku sem zaslišal silen ropot in iz vsega grla sem zaklical: "Moj Bog, moj Bog."

V tem trenutku sem se zbudil; in ko sem pogledal okrog sebe, sem videl, da sem padel s postelje, med potjo zadel z glavo ob omarica, prevrnil svetilko in jo razdrobil na drobce. Vsa moja zgodba o koncu sveta so bile le — sanje.

Kljub temu sem se mrzlično hitro napravil, in čeprav je bilo še zgodaj, sem zdriral na ulico, da bi se otresel more.

Mora je sicer izginila, ni pa izginila misel, ki jo je bila prinesla.

"Kako je vendar mogoče," sem s mislil, da živimo tako brez skrbi, ko imamo račune v takem neredu. Saj če že sveta samega ne bo jutri konec, je pa za vsakega izmed nas lahko vsak trenutek konec sveta."

Ta misel se mi je vtisnila tako globoko v dušo, da sem še tisti dan začel z vesoljnim odplačevanjem vseh svojih dolgov in sem korenito spremenil svoje življenje.

"Malo 'trčen' si," mi je dejal prijatelj, ki je vedel za moje sanje.

"Trčen? Dal Bog, da bi bili vsi ljudje 'trčeni' kakor jaz."

"Zakaj?"

"Zato, ker bi potem nič več niti časnikarji ne lagali, niti trgovci ne varali, niti lekarnarji se ne motili, niti advokati iz kože ne devali, niti oderuhi ne žrli človeštva. Svet bi bil lep, kakor skomine po nebesih."

MRS. FRANCES BOLF

Sheboygan, Wis. — Dne 8. junija je naša podružnica izgubila dobro članico, ko je nenadno preminula **SESTRA FRANCES BOLF**, ki je bila vedno ponosna, da je iz njene družine bilo devet članic pri naši podružnici, kar je rekord za Sheboygan.

Spremile smo jo k zadnjemu počitku v zeleno dolino. Na pogreb sta dospeli dve hčerki iz daljne Californije ter mnogo drugih sorodnikov izven našega mesta. Res, ko mati umre, se okrog njene rakve zgrne vse.

Žalujočim sorodnikom in prijateljem izreka naša podružnica globoko in iskreno sožalje.

Theresa Zagozen, tajnica

ROJSTNI DAN SESTRE RUPNIK!

Dne 15. avgusta bo slavila svoj rojstni dan sestra Kristina Rupnik, predsednica podružnice št. 1, Sheboygan, Wisconsin.

Naše čestitke Kristina, in želje, da bi praznovala še mnogo srečnih in veselih let!

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Cenjene sestre: Najprvo vas vse najlepše pozdravljam in vam želim ljubelega zdravja in da bi se vse tiste, ki se nahajajo na bolniški postelji skoraj vrnile zdrave med nas. Želim, da bi se kmalu obrnilo na boljše Mrs. Mary Kos, Mrs. Antonija Kos, Mrs. Mevec, Mrs. Toth in vsem, ki so rahlega zdravja.

Med našimi mladimi članicami se je večkrat v tem letu oglasila teta štorcklja, ki jim je pustila prav krasen spomin na svoj obisk. Vsem mladim mamiciam želimo ljubelega zdravja in novorojenkam pa naj velja lep pozdrav: dobrodošle v našo Zvezo!

Prosim vse članice, da se udeležite naše prihodnje seje, ki bo meseca septembra. Več naših članic se zanima za kegljanje in na prihodnji seji se bomo o tem pomenile, zato se vse udeležite. Tudi naša blagajna kliče, da se udeležite in kaj ukreniti za njo. Torej prosim, da pridete in poravnate, katere ste zaostale na asementu za kar vam bom iskreno hvaležna.

Hvala članicam, ki ste se tako hitro odzvale za v Lemont. Samo škoda, da ni bilo prostora za vse, pa prihodnje leto, kaj ne drage sestre!

Najlepše pozdrave do svidenja.

Julia Zupančič, tajnica

VESEL ROJSTNI DAN, MRS. URBAS!

Dne 22. avgusta bo rojstni dan naše sestre Mary Urbas, glavne podpredsednice ter ustanoviteljice in predsednice podružnice št. 10, Cleveland, Ohio. Vse najboljše in nad vse pa dobrega zdravja še na mnogo let, Vam želimo vse iz dna srca.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio Kampanja gre bolj počasi naprej. Pri nas smo doslej sprejele štiri nove članice in sicer v mladinski oddelek. Res imamo še dva meseca čas, toda ne odlašajmo do zadnjega.

Naše mlade članice se kaj pridno možijo. Zadnji mesec sta se dve poročili. Mary Jeras iz 156. ceste in Katherine Brodnik iz 63. ceste. Slednja je še članica mladinskega oddelka in je stara komaj 17 let. Novim zakoncem želimo sreče, zdravja in zadovoljnost v zakonskem stanu. Čestitke!

Pri naši podružnici so dobili že tri članice, ki so bile v mladinskem oddelku deset let, dodatek k certifikatu za svoto \$50.00, kar je bilo v veliko veselje članicam in zelo dobra reklama za našo Zvezo. Zato ni treba odlašati ampak vpišite svoje mladoletne hčerke, da bodo deležne te svote.

Pri Kušlanovih na Alhambra Road so dobili že 17tega vnuka, oziroma zadnja je vnukinja, katero je naša vrla in zvesta sestra Kušlan takoj vpisala v Zvezo. Iskrene čestitke, Velikodušna sestra Kušlan skrbi, da je vedno plačan asement pri naši podružnici za devet članic, štiri v odraslem in pet v mladinskem oddelku. Malo je med nami tako zavednih in poštvalnih članic-mater. Kljub temu, da ima že več let moža na bolniški postelji, kakor tudi pri hčerkah Brodnik in Collingros, se bolezen pogosto oglašja, ter navzlic svoji visoki starosti, dobra mamica vsem pomaga pri hišnem opravilu. Vsa čast in naš poklon Vam, sestra Kušlan! (Dovolite, da se tudi urednica pridruži k tem čestitkam in poklonu sestri Kušlan, da drži že za eno dobro mero več pohvale, ker tudi jaz osebno poznam dobrosrčno sestro Kušlan in je res, da ima večje srce kot je sama velika. Naj Vas Bog blagoslovi! — A.N.)

Smrt nam tudi pobere skoraj vsak mesec po eno članico. Zadnje smo sprejle k večnemu počitku sestro Rose Slapnik. Pokojna sestra je bila že od začetka pri podružnici in zelo točna pri plačevanju mesečnine. Pri zadeti družini izrekamo globoko sožalje. Njej naj bo Bog dober plačnik.

Vsem bolnim članicam želimo ljubelega zdravja ter vsem prisrčen pozdrav.

Frances Sušel, tajnica

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Kmalu bo minilo poletje in se bomo zopet vidle na seji. Prosim vas sestre, da obiskuje bolne sestre. Bolne so Hedwig Kodrich, Rose Trummer, Mary Skusek, Mary Ferlitsch in L. Susek veste, da so dolge ure kadar je človek bolan. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja. Da se kmalu zopet vidimo!

Naša bivša blagajničarka sestra Helen Bizjak bo v vagustu obhajala 50 letnico poroke. Slavlencema zlate poroke želimo, da bi dočkala še demantno obletnico v zdravju in v vsej družinski sreči! Naše čestitke!

Hvala lepa naši glavni predsednici Albini Novak za lepe pozdrave iz potovanja. Nas zelo veseli, da so se srečno vrnile iz dolgega pota.

Pozdrav vsem glavnim odbornicam in članstvu Zveze in posebno pri št. 12. Drage sestre! Opominjam vas še enkrat na kampanjo, ki je zdaj v teku. "Vsako eno novo članico"! To naj bo naše geslo!

Vdano pozdravljam,

Mary Schimenz, tajnica

Št. 18, Cleveland (Collinwood), Ohio Vsem cenjenim sosestram sporočam tem potom, da prihodnji mesec, avgust, ne bo redne seje. Prihodnja seja se vrši dne 12. septembra v navadnih prostorih, kar blagovolite vpoštevati! Upam, da pridete po teh počitnicah veselih obrazov zopet med našo družbo, ker je precej važnih sporočil, ki niso bila objavljena na zadnjem sestanku vsled udeležbe.

Srčne želje za trdno okrevanje v najkrajšem času pošiljam našim vrlim gg. Rose Schaberl in Louise Pylch. Obe sta bili pogrešani na sejah. Čestitke k ponovnem naslovu "Grandma", naj veljajo g. Glavič. Njen sinko, Harry, je srečen "papa", ljubkemu princu. Dal Bog sreče in veselja vsem, ki se radujejo enakih doživljanjev.

O ravnokar minilemu rojstnemu dnevu ge. Anne Merges, naj bodo izražene iskrene želje za vesele dneve bodočnosti; isto prisrčna voščila k pomembnem slavlju ge. Mamie Hoffert, ki bo imela svoj rojstni dan 15. avgusta. Na mnoga srečna leta!

Spominj mi vhaajo nazaj v lepo sončno Florido, mesto Jacksonville, kjer sva se mudila pretokle dneva s soprogom na obisku pri svoji hčerki Sylviji, ki je vposlena že več mesecev v pisarni St. Vincent bolnišnice. Krasno poslopje ob mogočnem St. John's riverju, z vsemi modernimi nasadi in lahnem šuštenju mogočnih palmovih dreves, brezdvomno vzljubi oko vsakega turista. Žvrgolenja južnih ptičk, pogled na lahna krila jadernic, ki švigajo v prometom kot v zastavo, toplo božajoče sonce južnih krajev in mična z raznimi silhuetami okinčana poslo-

"Zvezin dan" na Chisholm, Minnesota 3. septembra, 1950

V nedeljo 3. septembra se vrši "Zvezin Dan" vseh podružnic v državi Minnesota pri podružnici št. 38, Chisholm, Minnesota, ki bo obenem praznovala tudi 20 letnico svojega obstoja. Proslava se začne s sv. mašo ob pol enajstih, popoldne ob eni bo pa banket in program.

Vljudno se vabi vse cenjeno članstvo in občinstvo!

olja daleč naokrog, daje srcu globoko zavest prepričanja: lep je ta božji svet!

Na praznik 4. julija, peljala nas je hčerka v oddaljeno St. Augustine mesto, katero slovi kot najstarejše v Ameriki. Ulice istega so povečini ozke, toda nad vse lep je pogled na čistočo belih rezidenc, okrašenih s pestrim cvetjem, nasadi oleandrovih dreves, hibiscus rdečega grmovja milje daleč, vmes pa vseh vrst palme, ki vpogibajo kot v pozdrav atlantski obali, kjer se sonči tisoče zletnikov, svoja prelestna in hladilno božajoča čustva prostanih vej. Vmes pa se čuje lahen ropot starodavnih kočij, ki se jih poslužujejo turisti v veselo zabavo. Vsi v cilindrih, ponosni kočijaži vneto razkazujejo zanimivosti ondotnih krajev in radost se zrcali točasno pri obeh strankah.

Pot nas je vodila v znani Marine-land, Florida, kjer je slávni "Marine Studio", velikanski akvarij, kjer imajo na ogled na tisoče rib vseh velikosti iz vseh svetovnih morskih globin. Ogromne želve, ki so, ako pri miru, kot velik kos odtrgane skale, ko pa se gibljejo izgleda, da je pač nevrjetno, da živi v stvarstvu kaj sličnega. Pozornost in precej visoka vstopnina, pa vzbuja turistom čas, ko hranijo vse to zverjad ob določenih dnevnih urah. Ob zvoku zvonca, ki privabi na površino akvarija nešteto ribjih glav, skačejo kot tristo funtov težke "Porpoises" ribe v višino do 50 čevljev, da vlovijo iz roke spretnega mornarja, malo ribico v slast. Čudili smo se vsi praktično tega človeka, kateremu je celo iz njegovih ust vjela "Porpoise" svoj dar. S to sliko se ponajajo tudi ondotne razglednice.

Par milj odtod je slavna "Strickland" restavracija, koje lastnik ima zasidrane ladje za večni ribolov, v najsvetlejšo postrežbo vsem posetnikom in s poljudno zmerno ceno. Truma izvežbanega občinstva v kuhinji, gleda na vzoren red in zadovoljstvo vseh.

Za spomin smo se zatem odpočili tudi v lepo belem pesku atlantskega obrežja in vlovili nekoliko školjk, ki so me spomnile na čase davne mladosti ko sem v Jadranskem morju vživala lepe čase otroških počitnic . . .

Vožnjo nazaj grede do Jacksonville je spremila ploha, ki se je kot v stavo vtila vsako popoldne našega bivanja tamkaj. Pol ure, bilo je kot iz škafa, a zopet nadaljnih 30 minut, pa ni bilo nikjer sledu o kakšnem dežju. Floridska zemlja, pečena kot je vsrka v

sebe čudovito hitro vso vlago, a vendar tropične rastline zelo lepo uspevajo.

Država Georgia rodi na milijone borovnic iz katerih baš v tem času lovijo smolo, ki jo vporablja za "turpentin-olje". Poleg bombaževih plajnav, raste tobak, soya fižol, vodne buče in koruza. Ljudstvo ob železniških progah je videti revno in tudi živina zgleda bore slabo prehranjena. Skozi Tennessee državo smo potovali ponoči, toda zelena Kentucky je zopet prijaznega lica in vse bolj rodovinih livad in ogromnih senožetij; Koruza in tobak vspeva nad vse. — Zaključujem, da je pa naša Ohio le najboljša; saj tu je: domek moj . . .! Pozdrav,

Josephine Praust, tajnica

Lepa hvala, sestra Praust

Naši bralci in bralke Zarje bodo gotovo parkrat prebrali Vaš zelo točen in zanimiv popis o potovanju po južnih krajih dežele. Sprejmite pristrčno hvalo za čas in trud, ki ste ga posvetili nam v prijetno branje. Vem, da bi vzelo preveč časa, če bi vsak doživljaj bolj natančno opisali, ker na vsakem potovanju je mnogo vseh vrst izkušenj. Toda priporočam, da bi nam ob priliki zopet kaj lepega napisali. Hvaležna Vam, A. Novak.

Št. 19, Eveleth, Minn. — V poletnem času smo za dva meseca imele počitnice od naših rednih sej na željo naših članic. Razume se, da bi v slučaju kakšne posebne važne zadeve, bila seja vseeno sklicana. Kar se tiče asesmenta imate članice priliko plačati na mojem domu vsak čas ali pa pri naši sestri blagajničarki Josephine Primožič, ki bo prav rada sprejela, ker ona je vedno pripravljena sodelovati na vse načine, samo, da postreže članicam. Sestri Primožič naj bo izrečena iskrena zahvala za njeno lepo zanimanje in vsestransko pomoč. Vse vemo, da ima več kot dovolj posla, ampak ona prav rada pomaga, kjerkoli je treba, kakor tudi njene prijazne hčerke, Pauline in Marie. Bog jim plačaj!

Meseca maja smo imele prvi smrtni slučaj članice iz mladinskega oddelka. Preminila je Cecelia Casaretty, stara 11 let in je bila članica štiri leta. Starši se prav lepo zahvaljujejo podružnici in vsem članicam za molitev in obiske kot lepo udeležbo pri pogrebu. Še posebej se zahvaljujejo Zvezi za točno izplačitev smrtnine. Naše globoko sožalje nad izgubo nadebudne mladenke.

ZVEZIN DAN ZA MINNESOTO SE VRŠI V NEDELJO 3. SEPTEMBRA NA CHISHOLMU. Vse, ki se boste udeležile te pomenljive in lepe proslave, se prigrasite pri predsednici sestri Nemgar, ali pri blagajničarki sestri Primožič ali pri meni in se bo rezerviral prostor na busu za vsako, ki se bo prigrasila. Najele smo že bus in se nas pelje lahko 45 ali še več. Lansko leto so bile vse tiste, ki so šle v Duluth zelo zadovoljne in vsele, da so šle. Letos bo zopet lep program in banket, ker na Chisholmu se bodo naše vrle članice tudi pridno potrudile, da bo prvovrstna postrežba. En dan lepega razvedrila, bo za vsako neprecenljive vrednosti, ker potem imate dolgo časa lep spomin in na prijetno družbo in užitekapolen dan. Katera lahko gre, naj se prav gotovo prigrasite, ker bo vsaki žal, ki bo zamudila, kakor je bilo mnogim lansko leto.

Na operacijo se je podala sestra Sulantich, katero je srečno prestala. Sestra Jerome je še vedno bolna, vendar se počuti malo boljše, kar nas vse veseli. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravja.

VAŽEN OPOMIN: Drage sestre, v teku je kampanja za nove članice, ter se vas prav lepo prosi, da bi vpisale kakšno novo članico, da bo imela podružnica lep napredek, kar bo prav vsem v čast in podružnici v lep napredek.

Zadnji mesec se je oženil sin sestre Agnes Krall. Želimo, da bi mlad zakonski par imel mnogo sreče in zadovoljstva v bodočem življenju. Čestitke! Želimo tudi, da bi nevesta postala naša članica kot je od ženina mama, sestre in stara mama, sestra Kapsh. Saj ni lepšega pri družini kot je če se vsi zanimajo za iste stvar in za iste organizacije in me žene in dekleta smo zelo ponosne na svojo organizacijo, zato nam je tudi vsem v veliko pobudo, če vidimo, da so med nami družine, od katerih dobi naša Zveza sto procentno zanimanje. Vsa čast našim vrlim materam in starim materam.

Dne 20. julija je stopila v zakonski stan Patricia Chappel, hčerka sestre Jennie Chapell. Nevesta je tudi naša članica. Naše iskrene čestitke in želje za blagoslovljeno bodočnost.

Najlepši pozdrav vsem sestram! Na svidenje v Chisholmu 3. sept.!

Mary Lenich, tajnica

Št. 20, Joliet, Ill. — Na povabilo odbora za Chicago Fair, so se udeležile velikanske parade mesta Chicage tudi krožka iz Joliet in to sta, mladinski krožek in zmagovalni krožek. Parada je bila za otvoritev velikega Fair ali Chikaške razstave, kateri se je odprl na dan parade dne 24. junija in se bo končal na delavski praznik ali Labor Day. Chicago Fair parada je bila ena največjih v Chicagi. V paradi smo videli na tisoče policajev, ognjegascev, na stotine vrst krasnih slikovitih uniform raznih krožkov, baton twirlers, godbe in na stotine flotil vsake vrstne barve in okinčanih tako, da bi človek ne mislil, da se kaj takega zmore. Parada se je vlekla na več milj. Začela se je pri Huron Street in se končala pri govornikem odru v Grant parku. Med onimi, ki so bili v paradi smo videli razne narode, kateri so bili zastopani po narodnih nošah. Med njimi smo videli v narodnih nošah tudi naše Slovenke, katere so tako lepo zastopale članice pod. št. 2 pod načelstvom predsednice in gl. nadzornice Mrs. Josephine Zeleznikar in tajnice Lil Kozek in druge. Dalje krasni uniformirani krožek pod. števil. 16, kateri je zastopal So. Chicago. Njimi je bila gl. odbornica Zora Yurkus. Naša dva Jolietška krožka, katera sta zastopala ne le naše Jolietške Slovenke in ne samo Slovenko Žensko Zvezo, temveč sta bila edina krožka iz mesta Joliet. Vse tri skupine so bile lepo zastopane in spodaj podpisana je vse tudi slikala na filme za trajen spomin na tako krasno in izvanredno parado. Naša Jolietška krožka sta korakala pod vodstvom kapitank—Miss Bernice Metesh in Dorothy Govednik. Z njimi je korakal tudi njihov manager Bob Kostelec. Dasiravno je cel čas parade in pred parado deževalo, to ni oviralo onih v paradi, kajti parada se je premikala kakor, da bi svetilo najlepše sonce. Vse tri skupine Slovenske Ženske Zveze zaslužijo najlepše priznanje za udeležbo pri taki veličastni paradi kateri doživljaj deklet bo zopet nova črta v arhivu aktivnosti naših pridnih članic.

Vsa parada je bila posneta na television ravno tako se je videlo korakanje naših kadetk iz Joliet in oni tu, so jasno spoznali vsako posamezno, ki je korakala v tej velikanski paradi. Slišali smo na zvončnik, ko so bile naše kadetke iz Joliet predstavljene. Da so bile povabljeni tudi krožki naše organizacije, je zasluha naše ustanoviteljice Mrs. Priland. Družine Ed Ancel in J. Erjavec so tudi prihiteli v Chicago, da so pričla tej veliki slavnosti naše sosedne metropole.

Dne 22. junija je minulo 30 let odkar sta poročena Mr. in Mrs. Joseph Spelich na Dawes Ave. Mr. in Mrs. Spelich sta bila tudi ena izmed glavnih botrov pri blagoslovitvi zastav, Slovenske in Ameriške naših kadetinj. Mr. Spelich je so-lastnik — Fitzgerald Furniture Company. Mrs. Spelich kakor tudi hčerka Marie Theresa sta naši članici že več let. Članice jim

MR. AND MRS. JOHN JEVITZ, SR.

(Cut through courtesy of "Joliet Herald News")

tem potom želimo zdravja še na mnogo leta. V zakonu sta dva sina in hčerka.

Dne 16. julija sta praznovala svoj zlati jubilej zakona Mr. in Mrs. John Jevitz Sr., sta dolgo let poznana v Jolietu, sta pionirja naše fare ter oba vneta društvenika. Mr. Jevitz je bil večkrat delegat pri raznih organizacijah in tudi večletni odbornik. Mrs. Jevitz je dolgo letna članica naše združnice. Mr. Jevitz st. je oče našega deputy sheriffa, kateri je tudi gl. podpredsednik ABZ. Tem potom želimo tem odličnemu paru, katera sta oba še zelo mladostna za svoja leta — že na mnogo let zdravja, da bi dočkala nadaljni jubilej v svojem življenju.

Na naši seji mesca maja je bila dvignjena srečka pri udeležbi naših sej, katero je zadela Mrs. Skroko, ker pa ni bila na seji. Se je svoto \$5.00 vrnilo v blagajno. Na zadnji seji mesca junija, je bila pa srečna Mrs. Barbara Kociuba. Ker tudi nje ni bilo na seji se je svoto \$6.00 vrnilo v blagajno za prihodnjo sejo. Radi tega opazarjam vas članice, udeležujte se naših sej, ker lahko ste ravno ve tako srečne, da dobite na hitro tako lepo svoto za vaš trud, da prihajate na sejo.

Na naši zadnji seji je prinesla krasne blazine prevleke Mrs. Johana, Papesch. Dalje sta prinesli ročna dela v darilo Mrs. Rose Jagodnik in Mary Gutnik iz Rockdale, Ill. Vse trem darovalkam ročnih del, iskrena hvala.

Dne 25. maja sta praznovala srebrno poroko tudi Mr. in Mrs. Anton Umek iz Ruby Street. Mary Umek kakor tudi hčerka Marie, sta naši članici že več let. Obilo sreče, da bi dočkala zlato poroko jima želimo vse članice.

Najlepše pozdravljam vse članice združnice števil. 20, z željo da bi bile vse prav zdrave v tem poletnem času.

Josephine Erjavec

Št. 21, Cleveland (West Park), Ohio
Zadnjo sejo smo se prav fletno imele. Malo tega, malo onega, pa je takoj par ur dobrega razvedrila, saj ga tudi potrebujemo v teh resnih časih, ki se ne sliši drugega kot vojna, vojna. Le kaj bo spet iz tega prišlo in kedaj se bodo velike glave spametovale, da bi nas pustili živeti vsaj en čas v miru in ne vedno v strahu.

Hvala lepa Rose Kovach za lepo darilo.

Pri naši sestri Frances Perušek se je ustavila bela žena, smrt, ter ji vzela ljubega brata Johna Strekal. Pokojni John je bil dobra duša, kar je pričal tudi njegov veličasten pogreb. Naše sožalje sestri Frances Perušek in vsem preostalim domačim. Ti John, pa počivaj v miru in uživaj plačilo na drugem svetu.

Naša mlada sestra Helen Kohli, deklško ime Klaus, je dobila obisk od tete štokljke, zalega fantka. Čestitke, Helen! Prihodnjič naj bo deklitca, saj veš zakaj! Najlepše čestitke starima materama, ki sta postali za enkrat več stari mamic in te sta Karolina Klaus, Frances Cimperman in Molly Strle. Le tako naprej: Slovenska kri nikoli ne fal!

V bolniški postelji je spet naša sestra Mary Komačar. Koliko boleznij je že ona prestala ni za popisat. Da bi ji ljubi Bog kaj kmalu vrnil ljubo zdravje. Sestre jo pa obiščite kadar imate količkaj časa in priložnosti.

Sestra Pauline Zupan mi je spet obljubila eno novo članico. Upam, da bo obljubo držala za kar najlepša hvala. Te dni se je oženil njen najmlajši sin Rudolph Zupan. Bilo srečno zakonsko življenje!

Pred oltar z ljubko nevestico je stopil tudi mlajši sin sestre Anni Lunder. Tudi njemu želimo obilo božjega blagoslova ter dolgo in zadovoljno bodočnost.

Z najlepšim pozdravom,

Ančka Pelčič, tajnica

Drugi Kampanjski Izid

Posamezne Agitatorke:	Razred A	Razred B	Mlad.	Skupaj
Mary Roso (45)	6			6
Frances Nemgar (19)			4	4
Mary Otonicar (25)	2		2	4
Mary Markezich (95)		2	1	3
Anna Pachak (3)	1		1	2
Frances Susel (10)			2	2
Frances Gaspich (20)			2	2
Frances Bezek (35)		1	1	2
Frances L. Udovich (37)	1		1	2
Stasa Conchuratt (45)	2			2
Louise Struznik (45)	2			2
Ostale agitatorke	10	8	6	24
Podružnice:				
Št. 45, Portland, Ore.	12			12
Št. 19, Eveleth, Minn.			5	5
Št. 25, Cleveland, Ohio	2		2	4
Št. 43, Milwaukee, Wis.	3		1	4
Št. 20, Joliet, Ill.			3	3
Št. 35, Aurora, Ill.		1	2	3
Št. 95, So. Chicago, Ill.		2	1	3
Št. 3, Pueblo, Colo.	1		1	2
Št. 10, Cleveland, Ohio			2	2
Št. 13, San Francisco, Cal.		2		2
Št. 37, Greaney, Minn.	1		1	2
Št. 63, Denver, Colo.	1	1		2
Ostale podružnice	4	5	2	11
	Razred A	24		
	Razred B	11		
	Mladinskih	20		
	Skupaj	55		

Josephine Erjavec, gl. tajnica

Književnost

NOVI SVET

mesečnik za slovenske družine, izdaja za julij 1950 ima sledečo vsebino:

Jakob Gallus Petelin, ob 400-letnici njegovega rojstva.

Pred stoletnico Mohorjeve družbe, Mauser Karel.

Znanstvo: Odkritja fizike v zdravstvu.

Oh, zakaj sem to naredil . . . ?

Dom in zdravje: Materinstvo, gospodinjstvo, higijena, kuhinja.

Zobozdravniški kotiček.

Lakomnik, konec povesti.

Starca Matije pravica, pričetek nove povesti.

Višarska polena, nadaljevanje povesti.

Priloga "Resnica" ima sledečo vsebino: Poročila iz slov. naselbin. Iz srca do srca. Književna poročila. Luka Pokluka. Za smeh.

Naročnina \$3.00 letno. Naslov: Novi Svet, 1845 West Cermak Road, Chicago 8, Illinois.

Št. 31, Gilbert, Minn. — Minilo je že šest mesecev odkar je bil zadnji dopis od nas. Med tem časom je bilo pri nas več žalostnih novic kot veselih. V dveh mesecih smo izgubile štiri članice. Prva je bila sestra Frances Šega. Njen soprog jo je zapustil par let prej, tako so otroci zdaj sami ostali. Štiri hčere so poročene, dva sina sta pa še samska. Bila je dobra mati otrokom in je tudi rada prišla na seje, za to jo bomo vse pogrešale.

Druga sestra je zapustila ta svet sestra Frances Knaus, Bila je več let predsednica in tajnica ter mnogo let blagajničarka, tako je bila skoraj ves čas v uradu podružnice. Zadnji dve leti je pa prišla bolezen in je morala pustiti društveno delovanje. Njej je soprog umrl eno leto nazaj. Zapustila je pet sinov in tri hčere. Otroci so vsi poročeni razen en sin.

Tretji slučaj je pa bila naša vrla sestra Frances Tanko, ustanoviteljica naše podružnice. Ona je bila vedno vneta za organizacijo in je storila vse kar je bilo v njeni moči za napredek. Bila je pri štirih društvih, ki so jo veličastno spremili na zadnji poti in izkazali čast. Trpela je veliko z boleznijo in sedaj jo je Bog rešil zemeljskega trpljenja. Zapustila je dva sina in tri hčere, vse poročene.

Četrta sestra je bila pa Mary Peternel. Skupaj smo se vozile, ko smo spremile zadnje tri sestre na pokopališče in en teden za tem smo pa spremile sestro Mary Peternel. Človek sko-

raj bi ne mogel vrjeti, da nas je zapustila. Pokojna Mary je bila zelo priljubljena pri vseh ljudeh. Bila je z vsem prijazna in požrtvovalna. Poslala je nešteto paketov v domovino. Ona je sestra Mrs. Helene Krall, predsednice podružnice št. 33 v Duluth, Minn. Zapušča soproga, sina in hčer. En sin je preminil tri leta nazaj v najlepši dobi življenja. Zapušča tudi eno sestro v Clevelandu. Zgubili so dobro ženo in mater, me pa zvesto prijateljico, katero sem poznala še iz otroških let in ravno tako sva bili skupaj tukaj na Gilbertu.

Sestri Kunste je te dni preminil soprog in ravno tako sestri Gruden. Jaz

SEDMA OBLETNICA SMRTI

Broundale, Pa. — Dne 19. julija je minilo sedem let odkar je dal svoje mlado življenje v boju na Pacifiku naš ljubljani sin in brat

JOSEPH JEREB

Novo poletje je prišlo in vsa priroda je v obujena in zopet nam pogaja novo žetev a Tebe naš predragi Joseph pa ne bo nikdar več nazaj. Ni dneva, da ne bi mislili nate in se spominjali v molitvi do združenja s Teboj v večnosti.

Žalujoči ostali:

Starši in sestre.

Mrs. Frances Jereb in sestra Mary Jereb sta članici podružnice št. 29, v Broundale, Pa.

sem zgubila brata Mihaela in pred osmimi meseci je preminil moj brat Jožef, tako, da bom kmalu sama ostala. Imam še enega brata v domovini in brata Toneta Lopp na Gilbertu. Bilo nas je dvanajst v družini in zdaj se je število zmanjšalo na tri. Brat Mihael zapušča ženo, našo sestro Frances Lopp, hčer, sina, dva brata in mene.

Vsem pokojnim sestram in vsem dragim preminulim nam jim bo Bog milostljiv ter jih sprejme v sveta nebesa, da se veselijo za vedno pri Tebi, o Bog. Žalujočim pa naše globoko sožalje.

Sedaj pa še nekaj kratkih novic od naše podružnice. Poleti imamo kratke seje. Toda drage sestre, prosim vas, da se udeležite prav gotovo prihodnje seje, ki bo na drugo sredo v avgustu, da uredimo glede našega poseta pri podružnici št. 38, Chisholm, kjer se bo vršil Zvezin dan na 3. septembra. Torej pridite na sejo, da se bomo pomenile o več važnih stvareh. Saj veste, da bo lepše in večji uspeh, če nas bo več navzočih.

Ne pozabite, da je v teku kampanja za nove članice. Potrudite se, drage sestre, da nadomestimo vrzel, ki je nastala vsled izgube članic. Naše število ne sme zaradi smrtnih slučajev nazadovati. Torej naj vsaka, ki le more vpisati kakšno novo, to tudi gotovo stori, za kar vam lepa hvala.

Bodite pristržno pozdravljene in na svidenje. — Antoinette Lučič, preds.

Št. 33, Duluth, Minn. — Malo sem že pozna toda pravijo, da boljše pozno kakor nikdar.

Sprejmite najlepšo zahvalo vse članice in naša vrla podružnica št. 33 za vse kar ste na en ali drugi način pomagale in darovale za mojega sinovomašnika. Bog naj vam stotero povrne.

Pri naši podružnici je bolj tako kakor imamo letos vreme, ki je bolj hladno. Meseca junija nismo imele seje, zato nimam nobenih posebnih poročil. Upam, da boste imele prav lepe počitnice to poletje.

V nedeljo 3. septembra se pa vrši Minnesota Zvezin dan na Chisholmu. Pridite vse na sejo in pazite na naznanila glede naše udeležbe. Lansko leto so prišle k nam v velikem številu in letos je pa naša vrsta, da gremo tja. Pozdrav vsem članicam SŽZ!

Mary Shubitz, tajnica

Št. 38, Chisholm, Minn. — Seja meseca julija je bila prav dobro obiskana. Poročano je bilo, da bomo imele Zvezin dan v nedeljo 3. septembra. Povabile smo našo glavno predsednico sestro Albino Novak in upamo, da se bo gotovo odzvala vabilu. Veselilo nas bo, če pridejo tudi druge glavne odbornice in naš duhovni svetovalec Rev. Matthew F. Kebe. Vabimo tudi vse podružnice in sploh vse članice in prijateljke v državo Minnesota! Za naše članice je DRŽAVNI ZVEZIN DAN največja prireditev vsega leta. Lensko leto smo šle od nas v Duluth in letos pa upamo, da boste prišle iz vseh krajev k nam na Chisholm, da vidite tudi ta mrzli kraj. Nahajamo se v mesecu juliju pa moramo večkrat furnez zakuriti. Največkrat toplomer kaže okrog 50 stopinj, seveda kakšen dan pride pa tudi gorak in se dobro pogrejemo.

Prvotno se je sklenilo, da bo vstopnica za banket en dolar in pol, toda na zadnji seji smo pa dobro razmislile o cenah vseh priprav in smo morale porušiti prejšnji sklep in odobriti svoto dva dolarja za osebo, kar so vse navzoče članice odobravale.

Sveta maša bo darovana ob pol enajstih dopoldne, katere se bomo korporativno udeležile in ob eni uri popoldne bo banket. Naznaniti moramo, da ne bo mogoče predstaviti naše pevke iz Chicage, ker so bili vsi prostori oddani za to nedeljo. Toda potrudile se bomo, da bo podan prav lep in zanimiv program, da boste vsi navzoči imeli prav lep užitek, kakor je navada, kadar pridemo skupaj. Podrobnosti o programu boste brale v lokalnem listu. Torej: dobrodošli vsi na Chisholm v nedeljo 3. septembra!

Sporočam, da smo se imele prav dobro na zadnji seji. Obhajale smo 50 letnico zakona naše sestre Mrs. Matt Geršič. Čestitalo smo jima vse sestre in želele, da bi dočakala še enkrat toliko obletnic in da bi bili tudi takrat zopet vsi skupaj zdravi in zadovoljni. Iz srca se zahvaljujem vsem sestram, ki ste udeležile in vse smo bile ginjene nad lepim brzojavnim voščilom, ki

ZLATA POROKA

Naše iskrene čestitke!

Chisholm, Minnesota. — Mr. in Mrs. Matt Gersich sta 23. junija obhajala 50 letnico zakonskega življenja.

Mr. Gersich je bil rojen 9. maja 1877 v vasi Rodine, župnija Črnomelj. V Ameriko je prišel 18. aprila 1892, najprvo na Ely, Minn. Leta 1898 se je preselil na Hibbing, Minn., kjer se je v 1900 poročil z Marijo Trhlen. Ona je bila rojena leta 1880 v vasi Zamostec pri Sodražici, p.d. Slakadovska. V 1902 sta se preselila sem na Chisholm, kjer prebivata še sedaj in imata svoj dom.

Prva leta je Mr. Gersich delal po železnih rudnikih. Ker je bil vesten in priden, je kmalu postal naddelavec. Več kot 20 let je bil za kepna pri železni družbi Oliver Co.

V zakonu se jima je rodilo deset otrok, živi jih pa devet: en sin in osem hčera, od katerih so tri učiteljice, dve pa bolniški streljanci. Sedaj so že vsi poročeni razen ene hčerke.

Da bi dočakala še mnogo srečnih let ter uživala vse dobroto lepega življenja!

ga je poslala sestra predsednica Albina Novak. Mr. in Mrs. Geršič sta vsem iskreno hvaležna za izkazano ljubeznivost ob tem lepem dogodku.

Poročati imam tudi žalostne novice. Smrt najde pota tu in tam. Smrtni angel je pretrgal nit življenja mlademu sinu naše sestre Johane Henigman, star komaj 19 let. Bil je pol mladih upov in nad in je moral vse zapustiti. Njegova rana smrt nas je vse pretresla. Materi je potožil, da ga glava boli in čez dve uri je bil mrtev. Njegov brat ga je dobil mrtvega v postelji. Vse obžalujemo nad težko izgubo nad najmlajšim sinom. Sestra Henigman je izgubila v dveh letih moža in sina. Naše globoko sožalje njej in ostalim sinovom. Pokojniku pa večna slava v nebesih.

Nesreča je tudi zadela našo sestro Frances Plut, ki je nanagloma izgubila svojega dobrega soproga. Naše iskreno sožalje. Pokojnik pa naj mirno sniva v hladni zemlji.

Na bolniški postelji se še nahajajo sestre Mary Gonde, Angela Mahle in Rose Pršt. Tudi jaz sem se morala podati v bolnišnico na operacijo. Najlepša hvala, drage sestre za vse izraze prijateljstva in za cvetlice in obiske, kakor tudi za lepe darila. Nikdar vas ne bom pozabila. Molim vsak dan, da bi bile vse zdrave, kakor tudi jaz.

Vas vse skupaj lepo pozdravljam in kličem: NA SVIDENJE V NEDELJO 3. SEPTEMBRA!

Johana Perkovič, predsednica

VESEL ROJSTNI DAN, IVANKA!

Dne 19. avgusta bo imela svoj zlat rojstni dan sestra Ivanka Perkovič, vrla predsednica podružnice št. 38, Chisholm, Minnesota. Letos je naša Ivanka bolj rabelga zdravja, toda Bog daj, da bi se ji zdravje zboljšalo prav v kratkem in da bi dočakala še mnogo obletnic v družinskem zadovoljstvu in veliki sreči. Bog Te živi, Ivanka!

Št. 45, Portland, Oregon. — Mjesec June, bio je po nas vrlo važan, kako smo prije javile u Zarji, da se pripremamo za proslavu 20 godišnjice obstanaka naše podružnice broj 45. Taj željno očekivani dan bio je 10. juna, i sada za zadovoljstvom javljam o našem svečanom danu.

Na 10. juna priredile smo zabavu sa plesom a drugi dan, v nedelju, pa "banquet" sa sijajnim uspjehom. Da je naša proslava bila tako uzveličana, hvala ide najprvo našoj glavnoj pretsjednici Albini Novak, koja se je nalazila medju nama, i donesla veliko razpoloženje medju nas. Njezina prisutnost i prijaznost učinila je lijep utisak na prisutne koji su ju susteli, osobito, na ličima članica opažalo se je zadovoljstvo u svakom susretu znjom.

Njezine dve hčerki Corinne i Glorija, bili sta znjom, kao i Miss Alice Zeleznik, kojima smo se veselile imati ih medju nama.

U isto vrijeme imali smo u gradu godišnji "Rose Festival", kako po običaju svaku godinu u junu mjesecu. Bio mi je drago, da su imale priliku viditi paradu od "friškoj cvjeca". Želila sam, da ostanu dulje i razgledaju naš grad ali vrijeme im nije dopuštalo, te držim, ono što su vidile u kratko vrijeme, da će im ostati u uspomeni, kao i nama na njih.

Posjetile smo članice podružnice broj 4 u Oregon City, koje su željno očekivale Albinin dolazak i srdačno ju primile.

Od podružnice broj 79 Enumclaw, Washington, došle su kao gosti na našu proslavu pretsjednica Mrs. Richter i Mary Mihelich. Predale su Albini krasan (orchid) corsage od njihove podružnice. Hvala vam lepa na posjetu, u istom slučaju mi ćemo vam uzvratiti. Dobrodošle!

Vrlo nas je obradovao telegram kojeg smo primile na dan proslave u kojem nam je čestitala naša ustanoviteljica Zveze ter prva glavna pretsjednica Marie Priland. Ona je bila u naših misli taj dan, kada se je nalazila snama u Portlandu po par puta godine natrag. Hvala Vam Mrs. Priland, ujedno u ime naše podružnice primite najtoplije osjećaje za Vaš rođen dan za dobro zdravlje na mnogo godina.

Drugi pozdrav poslala nam je Mrs. Bara Kramer, ustanoviteljica naše podružnice. Pošalila je, da nemože biti snama pa radi slabog zdravlja. Kako smo imale u želji, da dodje na proslavu. Hvala Vam, sestra Kramer za dobre želje i naše jesu, da dobijete dobro zdravlje.

Želim napomeniti, da je podružnica bila ustanovljena u sestri Sercely doma i sa njezinom pomoću, zato joj ide naše priznanje i odlikovanje. Prva pretsjednica bila je Olga Mirkovič, i prva tajnica Anka Barta.

Nove članice, koje smo dobile u kampanji i prisegnute na banketu po glavnoj pretsjednici Albini, jesu slijedeće: Anna Thomas, Barbara Thomas, Mary Bazulich, Rose Marie Roso, Rose

POZDRAV USTANOVITELJICAM

Ob priliki proslave obletnice Bog vas živi, Bog vas sprejmi, drage pionirke tukaj zbrane, srečni smo, da ste med nami ob (uvrsti se letnica) tej proslavi.

Podružnica naša se hvaležno, bo vedno vam izkazala, to naklonjenost veliko — bo vrniti poskušala.

Kvišku srca, drage sestre, gostje, danes vsi dvignimo! Kvišku glave, se kot svatje — Jubileja veselimo!

Naj za blagor skupni — procvita živi naša Slovenska ženska zveza!

Marie Dubrovac, Rose Dubrovac, Laura Končurat, Katherine Matich, Olga Kuntz, Mary Muller i Helen Sholian. Čestitajući vam; primamo vas srdačno u naš krug. Dobro nam došle!

Na prošlog sjednici zaključeno jest, da obustavimo sjednice za dva mjeseca vrućih dana, te u septembru se opet sastanemo osvježene. Odlučeno jest isto, da ćemo imati BAZAR u jeseni, te se umoljavate, da svaka po mogućnosti nešto izradi ručnog rada na vrijeme, tako, da budemo pripravne kad uredba.

Na dalje želim se zahvaliti odbornicama i ostalim članicama za neumorni rad kojeg su uložile kod priredbe proslave bilo učemu. Osobito hvala Mary Roso, stoloravnateljici, koja je imala na brigi cijeli red, uz to njoj ide priznanje kod agitiranja u kampanji za nove članice. Dovelja je lijepi broj novih. Želim, da se i vi ostale ugledate u nju za napredak svoje organizacije.

Sestra Anna Popp boluje već dulje vremena. Želimo, da skoro ozdravi i povratiti se medju svoje sestre.

Naše sestre Ane Levak suprug zadobio je teški udarac na glavi. Padom je iz bildinga na kojem je radio. Imao je dvije operacije, i sada se opravilja kod kuće. Sestre Čanich suprug dobio je strok, nemočan u krevetu nalazi se već nekoliko mjeseci. Svima želimo što skorije zdravlje.

Sa pozdravom svima sestrama SZZ, ostajem,

Mary Golik,
pretsjednica.

Št. 48, Buhl, Minn. — 11. maja je bila pokopana naša dolgoletna članica Zora Ozanich. Zapušča žalujočo mater, sestre in brate. Članice smo jo spremile na zadnji poti na pokopališče. Sorodnikom izrekam tem potom v imenu podružnice naše sožalje. Pokojni Zori pa nebesa. Posebnega nimam kaj sporočiti. Seje imamo vsak mesec in jih članice dobro obiskujejo. Pozdrav,

Tajnica št. 48.

Št. 54, Warren, Ohio — Nahajamo se v času počitnic. Tako smo tudi pri naši podružnici opustile sejo v juliju. Upam, da ste vse in posebno naša glavna predsednica Albina Novak, ki ste se kam podale na oddih, imele dobre čase si nabrale nove energije, ki naj bo v dobrobit naše Zveze. Tudi mi se bomo letos podali proti daljni Minnesoti, kjer imamo dosti prijateljev iz mladih let, s katerimi smo skupaj prebili v stari domovini. Od doma imamo odločeno odpotovati ob času, da bomo navzoči v Lemontu, ko se vrši Zvezin dan. Ko se vrnem bom že poročala kako je bilo.

Zelo lepo in veselo snidenje je bilo v Clevelandu ob priliki "Frances Rupert" dneva. Naj na tem mestu omenim, da je bilo petje in ves program izvrsten. Pevke iz Chicage so nas zopet očarale s krasnim petjem, ki je seglo do srca. Enako so nas napolnili z lepim užitkom tudi pevci zbora Slovan. Postrežba in večerja je bila prvovrstna. Iz Warren nas je bilo pre-

cej lepo število in vsi smo bili istega mnenja, da je bilo prav izvrstno in lušno. Hvala vsem skupaj in priznanje naši glavni predsednici Albini za veliko zanimanje in velikodušnost, ki jo izkazuje za svoje članstvo in občinstvo

Dne 24. junija se je poročila bivša tajnica naše podružnice Josephine Smuke z Andy Kassan v St. James cerkvi. Želimo jima vse najboljše v zakonskem stanu!

Jean Phipps, deklško ime Persin, je postala mlada mamica zali hčerkici. Tako je postala Carolyn Persin stara mati, Seveda bi tega nihče ne prisodil. Naše čestitke!

Angela Petrič je prestala težko operacijo. Želimo ji, da bo navzoča na prihodnji seji v avgustu, ki se vrši pri njih, vesela in zdrava.

Dne 27. avgusta bomo imele piknik na Vincent Tomšičevi farmi. Začetek popoldne. Apeliram na vse članice, da se gotovo udeležite vse skupaj, da se poveselimo in našo blagajno opomoremo. Farma se nahaja na Mecca Bas, to je eno miljo od B šole, če se gre iz Warren.

Zadnjič se je v dopisu urinila ne ljuba pomota v slučaju Martina Jankoviča, ki je umrl maja. Zapušča ženo Mary in štiri hčere, dve poročeni v Warren in dve v Fontana, California. Carolyn Zaprozina, tu živeča v hčerka, je naša članica. Teden pozneje pa je umrl njen tast Frank Zaprozina. Toliko v prijazno pojasnilo.

Naj na tem mestu pozdravljam vse članice SZZ. Vsem bolnim članicam želim ljubo zdravlje, ki je največje bogastvo na tem svetu.

Prisrčna hvala odboru SZZ za krasno nalivno pero in broško, ki sem jo dobila za nagrado za nove članice. Drage članice, res se je vredno potruditi v kampanji, ker se dobi lepo nagrado, ki vam ostane potem vedno v lepem spominu. Prisrčna hvala tudi za knjigo od "žen v Wisconsin", v kateri je lep članek, oziroma zgodovina Slovencev v državi Wisconsin izpod peresa naše ustanoviteljice Mrs. Marie Prislund. Čestitke Mrs. Prislund za lep in zanimiv opis naših rojakov.

S pozdravom,

Rose Racher, predsednica

ZLAT JUBILEJ PRAZNUJE
MRS. RACHER!

Dne 29. avgusta bo praznovala svoj zlat jubilej naša agilna glavna odbornica Mrs. Rose Racher iz Warren, Ohio. Sestra Racher je že dolgo let v odboru svoje podružnice št. 54 in sedaj zavzema urad predsednice. Sestra Racher je povsod priljubljena, ker njen prijazen značaj in ljubeznivost veselo sije iz njenih jasnih oči in vedno smehljajočega obraza.

Želimo, da bi dočakala še mnogo zdravih let, polnih družinske sreče in plodonosnih za Zvezo. Živela, vrla sestra Racher!

★

S. Ž. Z.

Minnesota dan

se vrši

3. septembra, 1950

pri

podružnici št. 38,
Chisholm, Minnesota

SESTRE, TO JE NAŠ
DAN ZATO
VSE NA PLAN!

★

MRS. OBLAK SLAVI ROJSTNI DAN.

Dne 28. avgusta bo rojstni dan sestre Mary Oblak, predsednice št. 53 Cleveland, Ohio. Bog Vam daj še mnogo let v zdravju, zadovoljstvu in obdano z vso srečo, ki napravi življenje prijetno.

Št. 64, Kansas City, Kan. — Na seji v maju smo se imele prav prijetno. Bilo je vsega dovolj, da nas je vse spravilo v dobro voljo. Mrs. Josephine Toplikar je obhajala svoj rojstni dan in nas je pogostila z dobro kapljico. Mrs. Mary Juratovič je tudi obhajala svoj rojstni dan in nas je tudi pogostila z dobrimi flancati. Ker je bilo ravno 15 let odkar smo meseca maja ustanovile tukaj podružnico, smo si pa tudi privoščile nekaj veselja, ker vemo, da vsaki koristi, če se pošteno razveselimo. Za 15 letnico so pa iz dobre volje prinesle stvari Agnes Lipovic, Katarina Lastolič, Mary Horzen, Cilli Orešnik, Agnes Rokavina in Theresa Cvikovič. Ne bom opisala vseh teh dobrot, kar smo prinesle na sejo, se bojim, da bi se kateri preveč slinile cedile po teh dobrotah, katere smo z veseljem uživale. Le tako naprej! Pristrčna hvala vsem za vašo dobrosrčnost. Naj bo Bog plačnik!

Meseca junija smo sklenile, da bomo 23. julija imele sveto mašo za žive in mrtve članice zjutraj ob osmih, in sveto obhajilo. Zbrale smo se v cerkveni veži in potem šle skupno v cerkev v prve sedeže, da smo skupno požastile sv. Ano, patrono naše podružnice. Popoldne smo pa imele po seji zopet zabava, kakor je že navada na ta dan. Najlepša hvala vsem, ki ste se udeležile.

Vljudno se vas vabi, da pridete vse na prihodnjo sejo v avgustu, ker imamo več važnih stvari za rešiti. Pripeljite tudi kaj novih članic, da bomo imele tudi pri naši podružnici napredek, kar bo gotovo vsem v veselje.

Lep pozdrav vsem članicam SŽZ!

Theresa Cvikovič, predsednica

VSE NAJBOLJŠE, SESTRA ORAŽEM!

29. avgusta bo imela svoj rojstni dan sestra Jennie Oražem, predsednica št. 72, Pullman, Chicago, Illinois. Še mnogo zdravih, srečnih in veselih let!

Št. 88, Johnstown, Pa. — Cenjene članice SŽZ! V prvi vrsti se vam priporočam za nove članice. Minilo je že par mesecev odkar se je začela kampanja za nove članice ali pri naši podružnici nimamo nobene nove, zato vas lepo prosim, drage sestre, potrudite se in pridobite vsaka vsaj eno novo. Prav gotovo imate večkrat priliko nagovoriti svojo sorodnico ali prijateljico, posebno katere ste v večjih družbah. Poskusite, nekaj bo gotovo uspeha! Ni lepo za našo podružnico, da smo vedno pri zadnjih. Premislite malo, da dobite zelo lepo nagrado, če se nekoliko potrudite. Vpišite svoje hčerke, ki bodo plačevale samo deset

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMINULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

- MLADINSKA ČLANICA**
- 19—Cesaretti Lucille, 622 Hayes Street, Eveleth, Minn. Rojena 12. junija 1940, pristopila 19. marca 1946, umrla 28. maja 1950.
- 1—Bolf Frances, 717 Penn Ave., Sheboygan, Wis. Rojena 8. novembra 1882, pristopila 7. januarja 1930, umrla 7. junija 1950.
- 3—Kenig Angela, 1212 Eiler Avenue, Pueblo, Colo. Rojena 3. junija 1883, pristopila decembra 1926, umrla 19. junija 1950.
- 15—Hocevar Frances, 3433 E. 78th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 15. oktobra 1882, pristopila 3. junija 1937, umrla 1. junija 1950.
- 16—Bublich Katherine, 9648 Avenue N, Chicago, Ill. Rojena 25. novembra 1885, pristopila 20. maja 1937, umrla 6. junija 1950.
- 25—Lonchar Rose, 965 E. 69th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 17. septembra 1890, pristopila 10. februarja 1941, umrla 4. junija 1950.
- 25—Miklavcic Frances, 671 E. 222d Street, Cleveland, Ohio. Rojena 16. septembra 1901, pristopila 13. julija 1931, umrla 5. junija 1950.
- 25—Urbas Anna, 1230 Norwood Road, Cleveland, Ohio. Rojena 24. julija 1878, pristopila 11. januarja 1932, umrla 20. maja 1950.
- 31—Knaus Frances, 102 Florida Avenue W, Gilbert, Minn. Rojena 6. junija 1885, pristopila 9. avgusta 1929, umrla 1. junija 1950.
- 31—Peternel Mary, 218½ S. Broadway, Gilbert, Minn. Rojena 20. januarja 1896, pristopila 12. januarja 1941, umrla 16. junija 1950.
- 31—Tanko Frances, 109 Virginia Avenue, Gilbert, Minn. Rojena 28. maja 1882, pristopila 14. junija 1931, umrla 7. junija 1950.
- 32—Krashoc Bartol Jennie, 20630 Tracey Ave., Euclid, Ohio. Rojena 22. decembra 1898, pristopila 3. aprila 1934, umrla 13. junija 1950.
- 32—Pusnar Frances, 21950 Ivan Avenue, Euclid, Ohio. Rojena 28. aprila 1881, pristopila 5. januarja 1930, umrla 30. maja 1950.
- 48—Ozanich Zora, Box 518, Buhl, Minn. Rojena 8. novembra 1916, pristopila 19. marca 1940, umrla 8. maja 1950.
- 67—Sinjur Cudic Anna, RFD 1, Middletown, Ohio. Rojena 27. julija 1898, pristopila 12. septembra 1937, umrla 14. aprila 1950.
- 72—Janes Antonia, 10542 Edbrook, Chicago, Ill. Rojena 13. junija 1884, pristopila 1. maja 1936, umrla 10. maja 1950.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČI

centov na mesec do starosti 18 let in potem bodo dobile zelo lep povratek. Vsaka mati bi morala imeti zanimanje za svojo organizacijo in vpisati prav gotovo vse svoje hčerke. Novorojenke pa dobijo prost asesment za vse prvo leto starosti. Zveza deluje za korist vsake posamezne članice, zato tudi me storimo kar največ je v naših močeh, da pomagamo do lepega napredka in posebno ob času kampanje.

Umrla je sestra Apolonija Lindich. Po dolgi in mučni bolezni je za vedno zatisnila oči in zaspala v Gospodu. Bila je dobra članica in veselega značaja. Skoraj vse članice so se udeležile njenega pogreba. Umrla je 4. julija in pogreb je bil 7. julija iz hiše žalosti na cerkveno pokopališče. Vsem njenim zalujočim preostalim izražamo globoko sožalje. Tebi pa draga sestra in prijateljica naj sveti večna luč ter počiva v miru!

Pozdrav vsem sestram SŽZ!

Mary Lovše, tajnica

Na praznik Marijin

15. avgusta,

se priporočamo v Njeno varstvo, da nas varuje vsega hudega, posebno pa zopetne vojske.

ZADNJA PRILIKA

Če ste čakali na zadnji opomin za pomoč v kampanji, potem naj bodo te vrstice upoštevane kot najbolj važne, ker čas vse prehitro mine, da bi se predolgo čakalo. Torej sedaj imate en mesec več časa kot prvotno določeno, toda to ne pomeni, da lahko odlašate za en mesec, ker to ni bil namen podaljšanja, ampak smo vam hoteli le pomagati, da boste toliko več storile.

SESTRE MURSLACK ROJSTNI DAN

Dne 8. avgusta je rojstni dan sestre Rose Murslack, predsednice št. 77, No. S. Pittsburgh. Še mnogo veselih in zadovoljnih let in naše najlepše čestitke!

DOMAČA KUHINJA

Krompirjevi hlebčki. — Skuhaj 3-5 krompirjev, jih olupí in pretlači s stiskačem ali skozi sito; dodaj 2 jajci, žličko stolčene čebule, drobno zrezanega zelenega peteršilja, ščep popra, sol, malo moke ter vse dobro zmešaj. V široki ponvi razbeli malo masti, zajemaj z žlico testo, devaj na vročo mast, da se razleže v obliko okroglega zrezka. Ko so po obeh straneh rumeno zapečeni, daj s kompotom ali solato na mizo.

Zeljnatá juha s paradižniki. — Očisti in zreži na debele rezance srednje veliko zeljnato glavo. V kozí razgrej žličco masti, v njej zarumeni pol žličke sladkorja, prideni zrezano zelje, pokrij in duši 5-10 minut. Nato zalij s toplo vodo in osoli. Prereži čez polovico 3 ali 4 lepe paradižnike, iztrebi pečke, oziroma kar je tekočega (ta precedi in zlij v zelje), prideni paradižnike s kožico vred zelju in vse skupaj kuhaj pol ure. V škodelico deni par žlic smetane, vmešaj vanjo 1-2 žlic moke, vlij v zelje in dodaj še pol žličke kumne. Ko juha še nekaj minut vre, poberi iz nje kožice od paradižnikov.

Mešane prikuhe. Osnaži in zreži podolgem na rezance zelenega stročjega fižola in ga deni v vslan krop kuhati. Dodaj izluščenega graha, na kocke zrezano olupljeno kolerabico, dva ostrgana, prav tako zrezana korenčka in malo pozneje še dva olupljena, na kocke zrezana krompirja. Ko je vse mehko, odlij vodo, prepraži na presnem maslu, osoli in popopraj ter daj na mizo. Lahko pa napraviš tudi na masti prežganje, streseš prikuho vavnj in zaliješ z vodo, v kateri se je kuhala. Potem duši še nekaj časa. Na ta način lahko mešaš prav različne prikuhe.

Nadevane kumare. Sesekljaj kuhano ali pečeno meso kakršnekoli vrste; zmešaj ga z rižem, dušenim ali kuhanim, a ne docela mehkim, osoli, zabeli z zarumenelo, drobno zrezano čebulo, začini s sladko papriko, pasiranim paradižnikom in zelenim sesekljanim peteršiljem, primešaj še kako žlico smetane in napolni s tem nadevom kumare, ki morajo biti bolj hajhne. Olupi vsako kumaro, odreži jo pri enem koncu, izdolbi iz nje seme in kar je mehkega, da ostane samo meso. Nasoli jo, potem natlači vanjo pripravljene nadev. Odrezani konček namaži z beljakom in ga pritisni h kumari. K nadevu vzameš lahko namesto mesa tudi pražena jetra, klobase ali kaj sličnega. Kumare pari v pokriti posodi v paradižnikovi ali smetanovi omaki.

Gobov guljaš. Iz 2 žlic masti, velike sesekljane čebule, malo sesekljanega kumlja, sladke paprike, paradižnik, soli in dobre goveje ali kostne juhe napravi guljaševo omako. V njej pari očiščenih in narezanih gob — jurčkov ali lisičk, dodaj olupljenega, na kocke zrezanega, v slani vodi kuhanega krompirja, popraži še nekoliko z gobami vred in daj s posiljenim ali kislim zeljem na mizo. Je ceno in dobro.

Rumena juha z rezanci. Zarumeni v 2 žlici masti pol na koleščke zrezane čebule, korenja, peteršilja in skorjico kruha. Zalij z vodo in osoli; nato precedi in zakuhaj v vrelo vodo rezance.

Trijet. Zreži kruh na pol prsta debele rezine ter jih v pečici lepo rumeno opeci in zloží v skledo.

V loncu pa naj počasi zavre vino, primešaj malo vode, skorjico cimeta, limonove lupine in sladkor. Ko prevre in se zopet ohladi, vlij na opečene kruh. Vino parkrat ocedi in zopet polij po kruhu, da je dobro napojen z vinom in trijet je gotov.

Ocvrto telečje meso. Telečje meso od stegna ali plečeta zreži na majhne, za prst debele rezine. Potem meso dobro potolci, osoli, povaljaj v moki, raztepenem jajcu in kruhovih drobtinah ter ocvri v masti.

NEKAJ NASVETOV

Svilene nogavice operi po vsaki noši, če hočeš, da bodo delj časa trpele. Nikar jih ne peri v močni milnici, pač je najbolj priporočljiv Lux za tako pranje, kakor tudi za druge svilene predmete. Milo hitro razje tenke niti, zato pazi pri svilih in nikdar ne rabi ročno milo za svilo.

Pri vkuhavanju saja in zelenjadi, bodi previdna in izberi steklenice (jars) po velikosti kakor porebuje družina. Namreč ne rabi kvart, če je pajnt zadosti ali pa obratno.

Pravijo, da Prepír ima tri stranke. Tvoja, moja in resnica.

Ne namakaj sadja in zelenjavo dolgo v vodi, ker jim s tem izločiš mnogo hranilne vrednosti.

Trd sir lahko režeš, ako nož segreješ. Prav tako režeš s segretim nožem tudi svež kruh, kolače in torte.

Ali treba riž oprati? Da, riž je treba na vsak način oprati, in sicer v mrzli vodi. Ako bi riž prali v vroči vodi, se napne in postane ob nadaljnjem prirejanju klejast ter premehak. Včasih čitamo v navodilih za kuho, da riža za rižoto ni treba prati, marveč ga samo z ostro krpo izbrišemo. Toda ker vemo, da vreče riža leže po raznih skladiščih, da lezejo in skačejo po njih različne male in večje živalice, se mora v nas utrditi mnenje, da treba riž v vsakem primeru dobro oprati. Gotovo je boljši, ako ga po pranju takoj zbrišemo, da je suh.

Da krompir pri kuhanju ne razpoka. Najhitreje razpoka takimenovani moknati krompir. Razkuha se, ko je v svoji notranjosti često še napol trd. Da to zabraniš, kuhaj krompir bodisi v oblicah, bodisi olupljen, že od vsega začetka v slani vodi, samo pazi, da ga ne presoliš, kajti če soliš kako jed takoj v začetku kuhanja, postane sčasoma bolj slana. To vidimo tudi pri juhi, ki jo shranimo za naslednji dan. Medtem ko je bila prvokrat prav slana, je drugič presoljena . . . Krompir torej takoj osoli. Vendar je mogoče,

da se bo ta ali ona vrsta krompirja vseeno razkuhala, a bo v sredini še trda. Pomagamo si na ta način, da krompir, ko je že skoraj kuhan, ocedimo in ga imamo nekaj časa pokritega na strani štedilnika, kjer je še toplo, a ni prevroče. Krompir se zmehča v lastni sopari, a ne razpoči.

Če majoneza zakrknje, kar se poleti rado zgodi, zmešaj del te majoneze s curkom vroče vode ali juhe, da se zgladi, potem polagoma dodajaj še ostalo majonezo in neprestano mešaj. — Majoneza zato zakrknje, ker smo morda prehitro dodajali olje, namesto da bi ga primešavali po kapljicah. Tudi morajo biti jajca, oz. rumenjaki mrzli, sicer se lahko majoneza "za-grize".

Med je važno in mnogo koristnejše sladilo kakor sladkor. Saj vsebuje tudi vitamine in redilne soli, železo in fosfor. Kruh z medom je za otroke in zdrava hrana. Ržen kruh s presnim maslom in medom pa je skoraj nena-domestljivo živilo. Ako dodamo še skodelic mleka, imamo nekaj dobrega ne samo za otroke, marveč tudi za odrasle . . .

Ali veš,

Da je novi krompir laže ostrgati, ako ga položimo 10 minut prej v slano vodo?

Da ima meso piščancev finejši okus, če jim pred pečenjem vtakneš v trebušno votlino koreninico in šopek peteršilja?

KAJ JE SRČNI TAKT?

Srce mora dajati takt. Srčni takt obstoji v tem, da vedno v pravem času in na pravem kraju, ob pravi priložnosti prav povemo ali storimo.

Mnogim ljudem ni treba dolgega premišljivanja, kaj naj povedo, kako naj ravnajo, ker iz nekega lepega čuta zadenejo pravo v besedi in dejanju.

Komur ni položila narava tega srčnega takta kot dragoceno doto, ta si takt pridobi s samovzgojo. Tako postane srčni takt kot krščanska čednost izliv in cvet globoke, iskreno čuteče ljubezni do bližnjega.

Takt torej ni nič drugega nego nežna obzornost do soljudi. Kjer pravi srčni takt druží človeška srca, ondi vlada duh sloge in miru.

Netaktni človek se pa vmešava v vse tuje zadeve, govori, kar bi nesmel govoriti, stori brezobzirno, kar bi mogel opustiti ter misli pri vsem samo na lasten dobiček in na lastno ugodnost stopa v občevanje z ljudmi, za katere ve, da jih lahko porabi sebi v korist. Rad žali druge z neumestnim dovtipom in z zgočim zasmehom spravlja druge v mučen položaj.

Če smo taktni se ne brigamo za stvari, ki nam niso nič mari ter se ne menimo za to, kar se tiče osebnih odnošajev drugih. Srce nam diktira s finim taktom, kdaj moramo govoriti in kdaj molčati. Brez takta ni lepe harmonije pri glasbi in petju; brez takta pa ni tudi lepe skladnosti v človeški družbi.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

SPECIAL NOTICE!

Dear officers and members:

Our "Variety Membership Campaign" is now extended until October 31, 1950. Many of our branches did not hold meetings during the summer months and they will resume with regular activities in September. Therefore an extension of time was requested. Every officer and member is very much interested in the success of the ensuing campaign and the Board of Directors was glad to add an extra month to the term previously announced. The awards will be exceptionally attractive. Don't delay but visit your friends today and enroll them in your branch.

Please read the announcement on page 226 of this edition.

Minnesota will hold its "SWU State Day" on Sunday September 3, 1950 at Chisholm, Minnesota. A wonderful time is promised to all who attend. So don't miss it! Wishing everyone the best of everything, I am

Fraternally and sincerely yours,

Albina Novak, President - Editor

ST. GEORGE'S PAYS HOMAGE TO REV. ALEXANDER URANKAR

By Edward F. Kompare, So. Chicago, Ill.

St. George's church, 96th and Ewing av., was the scene of ecclesiastical pomp Sunday, June 25, 1950 where solemn rites were held honoring the silver anniversary observance of their former pastor, Very Rev. Alexander Urankar. Services began at 11:30 a.m., with a colorful procession of red and white garbed acolytes, young girls in white communion attire, some with white silver tipped wings portraying the seraphic holiness of the occasion. Visiting clergy in their white surplices formed the honorary escort of the jubilarian and his attendants.

Blue and white uniformed girl cadets of Local Branch No. 16, Slovenian Women's union, formed the guard of honor.

The great altar of St. George's, surmounted with an illuminated statue of its knighted patron saint, was beautifully arrayed in yellow and white flowers in ornate urns with touches of silver leaf and 25th emblems to embellish its elegance — the artistic work of the good Sisters of St. George's.

The silver jubilee mass was stirring and impressive. The solemn celebration of the Eucharist was enhanced by the beautiful choral singing of the St. George choir, under the masterful direction of Joseph Sterbenz, organist.

The sermon in English was delivered by Very Rev. Benedict Hoge, OFM., while the Slovene sermon was presented by Rev. Odilo Hanjsek, OFM. Both touched on the diligence and the fervor with which Father Alexander administered his duties as pastor and servant of God.

A sumptuous banquet at Croatian hall followed. Many friends and former parishioners of the jubilarian came from far and near to honor him. The formal portion of the program, which included the introduction of many speakers and the presentation

Jubilarian Rev. Alexander Urankar is seated fourth from the left. At the extreme right is Rev. Borgola who was general chairman of the Jubilee Committee on the stage is the replica of St. George's Church. The architect of this replica was our Supreme officer Mrs. Zora Yurkus.

of some fine musical numbers, was ably presented by Rev. Aloysius Madic, OFM. The opening of the program was a patriotic demonstration at which time the posting of colors and singing of the Star Spangled Banner took place by members of William Franko Post No. 8827, VFW. Some of the entertainers who received a fine ovation are Eva Brncich, Phyllis Tumpich and Dorothy Parento, Judith Sterbenz, Marie Bugos and Victoria Smrekar, Joseph Vitaterna, Paul Springer, James Fattore Jr., Nick Di-Santo, James Rossi, Donald Gorence, and the senior and junior choirs of St. George's church.

Rev. Bonaventure Borgola was general chairman of the Jubilee Committee.

In his address to the banquet audience, Rev. Father Alexander emphasized his appreciation to the committee and to the assemblage. He said he was endowed with four graces, first

that he was a member of a family of poor parents with five brothers and five sisters. A brother, Frank, recently came to this country. Another grace was that he had the opportunity to work among the parishioners at St. George's, which he called a truly cosmopolitan parish.

One of the highlights of the banquet was a centerpiece, a replica of St. George's church built of more than 1,000 silver wrapped sugar cubes, its roof surmounted with 25 dollars in silver. This was constructed by the cadet girls of the Slovenian Women's Union, under the direction of Mrs. Zora Yurkus. Very Rev. Alexander will keep in touch with his local flock to supervise the finishing of the St. George's school now under construction at 96th st. and Avenue L.

God grant him many more years of good health and successful service to mankind.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 5, Indianapolis, Ind. — Greetings to all our members! Here's hoping that everyone who is on the sick list will soon recover. Among them are Mrs. Mary Kos, Mrs. Antonia Kos, Mrs. Mevec and Mrs. Toth. There may be others but I wasn't notified. May we see you all very soon among us.

We wish the best of health to all our new mothers and their babies. We hope that every little girl will be enrolled in our branch because we give free assessment to every new born girl until she is one year old.

Our next meeting will be in September. Please attend and especially all those members who are interested in bowling so that we will get our teams organized when the bowling season opens. Members, who are in arrears with dues, please take care of same. We will have to do something to build up our treasury which is almost depleted.

It was wonderful to have a full bus of members to go to Lemont. Some were disappointed because of lack of space, for next year we will make arrangements for more if we have enough time to prepare.

Sincerely yours,

Julia Zupancic, secretary

No. 6, Barberton, Ohio — We are happy to have another new member join our ranks, and she is Molly Hete. Welcome to you!

Congratulations to Mr. and Mrs. Jerry Gerbeck of Shannon Ave., who celebrated their 50th Wedding Anniversary. They repeated their marital vows at Sacred Heart Church. A large banquet and dance was held in their honor at the Slovene Center with about 300 people there to celebrate this occasion. Mrs. Elizabeth Gerbeck is a loyal member of our branch. We extend to both Congratulations and a wish for great happiness in the future.

The stork made presentations at the home of Mr. and Mrs. Tony Lukezic and Mr. and Mrs. Andy Glynn. He brought both couples darling baby girls!

Another Wedding Anniversary was celebrated on June 17th; the 25th year of married life for Mr. and Mrs. August Maver. Mrs. Maver is a member of our branch, too, and her husband is always number-one bartender when our branch has a social gathering. Congratulations and many more happy years. A very nice party was held for them also at the Slovene Center. — Evelyn Krizay, president

No. 12, Milwaukee, Wis. — I have the most interesting story that ever came my way to tell you. I'm sure that everyone who will read this will agree with me. Mary Bubnik, our long standing member of no. 12 went on a Pilgrimage to Europe. I shall give

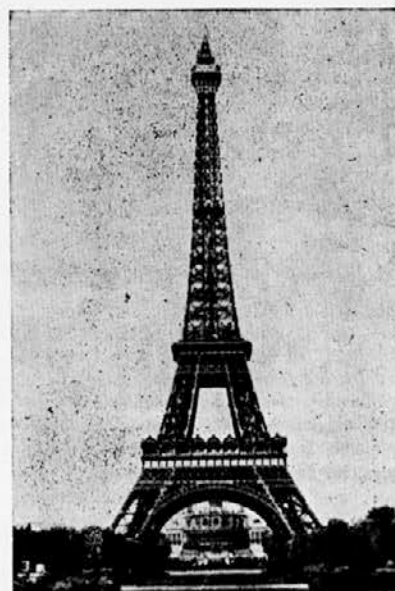
you the story as it was given to me. "On March 23, 1950 we sailed on the Queen Mary. It's a large ship, about 14 stories high and about 5 decks below the water line. It was a beautiful ship and during the whole time we had nice sailing weather. Our group was under the personal leadership of the Rosary priest Father Rudolph James Hodik of Casco, Wisconsin. We landed in Cherbourg, France, March 28th. This was six hours away from Paris by train. We saw much destruction from the war between Cherbourg and Paris. The living conditions were terrible.

All historic places were visited. Before going to Switzerland we saw quite a few places of historical interest in Paris, such as the Palace and the French Capitol, the Arc de Triumpe, the Eiffel Tower, the Tomb of Napoleon and the Pantheon. We traveled to Lisieux to the Shrine of St. Theresa-of-the-Child-Jesus. We visited the Saint's Tomb and participated in other observances. We also visited the magnificent Cathedral of Notre Dame, ancient Madaleine Church, the Church of Our Lady of Victory and the beautiful Baslica of Sacre Coeur. At the Sisters of Charity Convent, we visited the Shrine of the Miraculous Medal where the Blessed Virgin appeared to Ste. Catherine Labourne. Her body encased in glass reposes beneath the altar which was erected at the spot where the vision of the Miraculous Medal occurred. We also enjoyed an excursion to Versailles to view the historic palace of Louis XIV and the Grand and Petit Trianons.

"On April 3rd we went to Geneva by train. There we passed the building where all the peace conferences were held. April 15th we went to La Salette where the Blessed Virgin appeared to two peasant children in 1846. A miraculous spring appeared

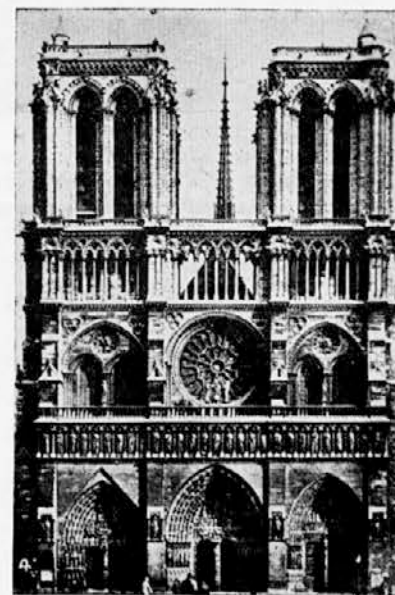
CATHEDRAL OF NOTRE DAME, PARIS

Cathedral of Notre Dame is more than 650 years old and stands on the island of Seine. It is one of the largest of the churches in Paris (426 ft. long and 164 ft. wide).

THE EIFFEL TOWER

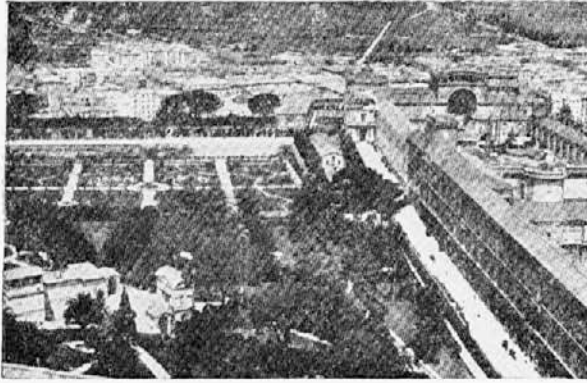
One of the marvels of Paris to every visitor is the Eiffel Tower in the center of Paris. It is the highest monument ever erected, reaching a height of 985 ft. above Seine River. It was built in 1889 for the Paris Exposition.

THE TOMB OF NAPOLEON IN PARIS

The tomb of Napoleon is one of the most magnificent sepulchres on earth. In a marble lined room, the visitors look down on a crypt twenty feet deep and thirty six feet in diameter. Around the crypt are twelve statues of victory and groups of battle flags from Napoleon's wars. Above the entrance to the crypt are inscribed the emperor's last words in his will: "I desire that my ashes may repose on the banks of the Seine among the French people I love so dearly."

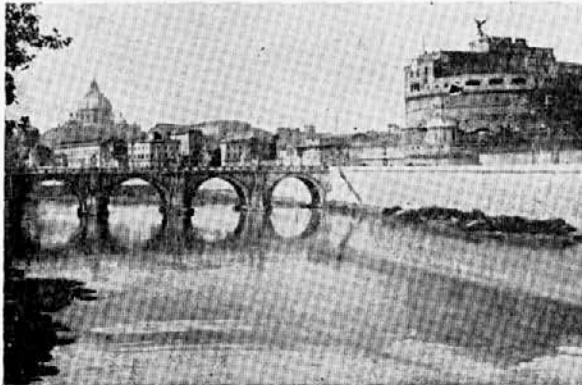
THE VATICAN

A unique glimpse of the Pope's garden taken from the dome of St. Peter's. The picture gives a bird's-eye-view of the Vatican. The long building contains on its ground floor the famous Library.

THE TEMPLE OF VESTA

This temple is popularly known as such, but more probably is that of Hercules. It has 20 Corinthian columns, only one of which is missing, and stands on the banks of the Tiber, where once was situated the great cattle market of Rome.

THE BRIDGE AND CASTLE OF ST. ANGELO

Originally it was the tomb of the Emperor Hadrian. On the top is the figure of the Archangel Michael sheathing his sword as a sign that the pestilence was stayed.

THE HOUSE OF THE VESTAL VIRGINS IN THE FORUM

A row of their statues faces the Atrium. The only one which still retains its head is said to represent one of the Virgins who became a Christian, the proof being that her name has been erased.

where Our Lady's feet had rested. We returned to Grenoble in the evening.

"We entered Rome on April 8th. We had an audience with the Pope on Holy Saturday. We made trips to four major basilicas — St. Peter's, St. Paul's, St. John Lateran's and St. Mary Major's. Our motor excursions around the Eternal City took us to the Sistine Chapel and the Museum of the Vatican, the Catacombs and the impressive monuments of an ancient empire — among them the Colosseum, the Forum and the Pantheon.

"I flew to Trieste on April 12th to visit my husband's relatives. We had a grand reunion. I was met at the Air Terminal by my husband's nephew, Dr. Dan Bubnik who presented me with an armful of roses. Later on a grand reception was held. I visited with the Jacob Bubnik and Louis Bubnik families. For the next three days I saw the high spots of Trieste which were very interesting. That city is close to my native "Celje".

"Upon leaving Trieste, I flew (via British-European Airway) to Nice to rejoin my group of people. While there, we enjoyed the Riviera and saw the home of Aly Khan and Rita Hayworth and that of Maurice Chevalier.

THE STATUE OF ST. PETER

The Statue of St. Peter dates from the sixth century.

We visited some perfume factories and received some Chanel #5 as gifts.

"We then went on to Lourdes, the world's most revered Shrine. Mass was celebrated at the Basilica of the Blessed Virgin and at the Miraculous Grotto. We also took part in the Procession of the Blessed Sacrament and the Blessing of the Sick. The Torchlight Procession was composed of thousands of pilgrims carrying lighted torches and chanting the Ave Maria. This was climaxed by the Services of the Rosary. Since 1858, when the first vision of the Blessed Virgin Mary appeared to St. Bernadette in the grotto, this Shrine has been an inspiration to all who visit it. We also did some mountain climbing by train. There was a hotel at the top of a 6800 ft. high mountain. To approach the top we had to take cable cars. The scenery was so beautiful that it's hard to describe.

"On April 21st we embarked on the Queen Elizabeth for our return trip home and we arrived in the U.S. on April 26th.

"The following day I visited in Cleveland, Ohio where I spent a few

STATUE OF KING VICTOR EMMANUEL

This great National Monument dominates Rome and was erected on the northeast end of the Capitoline Hill.

FORUM ROMANUM

The Roman Forum, facing the Capitol, with the ruins of the Temple of Castor and Pollux on the left.

THE RUINS OF THE COLOSSEUM IN ROME

Only one third of this massive structure remains.

THE ETERNAL CITY — ROME

Rome . . . 'Tis the center

To which all gravitates: one finds no rest
Elsewhere than here. There may be other cities.
That please us for awhile, but Rome alone
Completely satisfies. It becomes to all
A second native land by predilection,
And not by accident of birth alone . . .

— Longfellow

days with more of my husband's relatives. On April 29th, I entered Milwaukee, and my home town never looked so good to me. A hope that more people can find the opportunity to make this trip."

Well, folks, that's the story of Mary Bubnik who certainly did a lot of sightseeing. I am very grateful to her for letting me interview her. I also had a taste of some of the delicacies Mary brought home with her which she carried all through her trip. So it was really aged! Her husband Joe enjoyed her "souvenirs" too.

Helen Vodnik

No. 13, San Francisco, Calif. — San Francisco has much to report this month. It was with great pleasure and pride we welcomed our Supreme President Albina Novak on her visit here. Her visit is one that will long be remembered by all who had the pleasure to meet her. Albina Novak is indeed a good-will representative, her charming personality has endeared her to our hearts, we were made to feel Albina was one of us. We not only were impressed with her sincere friendly manner but somehow we all feel we have gained a friend. To be able to gain a friend is indeed a gift. So to Albina we say, "San Francisco will never forget you, we hope someday in the not too distant future you will once again grace us with your presence." — To speak well of Al-

bina's daughters is truly an easy task. We are pleased to say her daughters are a true "Chip off the Old Block."

Rose Scoff, our president graciously extended her chair to Albina, who was acting president of the evening, we honored Albina with the installation of two new members. The committee is to be complimented on the lovely Social which followed the well conducted meeting. The buffet tables were a sight to behold with potica, klobasa, sandwiches, salad, large sheet cake and all the additional goodies needed. The banquet tables with the fresh flowers were beautiful. I large sign covered the entire back wall which read "Welcome Albina". The committee worked diligently but with satisfaction and their efforts were well appreciated.

To the Committee we say Thank You . . .

Bara and Mary Kramer did much to add to the pleasure of our visitors, with visits throughout our beautiful city. Our famed Chinatown, Top of the Mark, Coit Tower, Golden Gate Park are sights I'm sure will be a treasured memory to Albina and her party. Rose Scoff, our president, Bara Kramer and Agnes Markovich opened their homes for lodging to our guests, making them feel truly welcome with the atmosphere of friendship and home life prevailed. We would have planned more except for the limited

time. Thus we hope to insure a return visit.

The meeting and social was in wonderful attendance, we were so pleased to see so many of our out of town members. I'm sure Albina was impressed by our group.

Folk Dancing has progressed nicely, the group is called the The Potrero Folk Dancers. Our evenings of dancing are the second and fourth Tuesday of each month . . . Dues are 35 cents a month which entitles members to a free party occasionally . . . Come down and join the FUN.

Our Branch will have the yearly raffle with tickets to be issued by July 6th . . . Sell as many tickets as possible and in this way we can plan better times for the future . . . If you are unable to attend the meeting contact any officer and she will be glad to issue you any amount of tickets you wish. Make this a successful raffle and sell as many tickets as possible. Your officers are helping you, now you can help them.

With the world once again facing a great conflict it would be a grand gesture if each and every Branch, from Pacific to Atlantic coasts, would unite in prayers for a speedy end to the unrest throughout the entire world. The tears are not dry on the cheeks of mothers who have known great sorrow due to just such conflicts, let us pray God in his infinite

mercy will find it in his heart to protect our beloved ones. Surely a prayer with such a sincere plea cannot go unanswered. . . .

Frances E. Chiodo, reporter

THANKS A MILLION!

Space and time does not permit me to say more at this time. So let it be just: "THANK YOU A MILLION TIMES FOR YOUR MOST GENIAL HOSPITALITY. Your friendship is our priceless remembrance. Nothing on earth could ever take its place!

—Albina and girls.

BRANCH NO. 20

LOOKING BACK—Ten years ago the drill team participated in the D.S.D. convention parade preceeding the Sunday Mass on August 16. In those first years some may recall that our uniform lockers were kept in the hall below the present popular St. Joseph's parish hall. It was a busy place for meetings, play rehearsals, band practices, drills and parties.

Five years ago the second World War was terminated in the East. On the 19th the drill team presented an exhibition drill for the JPO-Sans picnic.

PRESENT EVENTS—"This world and all within it was created here for man; but baby was 'God's Masterpiece' since time and life began!" Another of "God's Masterpieces" arrived on Flag Day, June 14th, to gladden the hearts of our drill team president Mildred (nee Erjavec) and proud daddy Rudy Pucel. Congratulations and happy days to the threesome. Christopher Michael is very darling as his godparents Ed and yours truly can also testify.

Captain Dorothy Govednik underwent a serious tonsil operation, which left her speechless for a few days, and unable to commandeer us in the Chicago Fair Parade. We're happy to hear she is feeling fine again.

Through the intervention of honorary president Mrs. Marie Prislant the two drill teams under the command of 1st lieutenant Bernice Metesh marched in the parade down Lake Michigan Boulevard for the opening of the Chicago Fair on June 24th. Also marching with us were the South Chicago cadets of branch no. 16 and the branch no. 2 ladies attired in national costumes. Thus the three groups represented the Slovenes. As proof that we were really there those at home saw us on television. We are grateful to our manager Bob Kostelc, who accompanied us and was so cordially interested in our welfare.

On the 24th of June Mr. and Mrs. Joseph Spelich of 1007 Dawes Avenue celebrated their 30th wedding anniversary. The couple was our teams' flags and uniform sponsors always remem-

MID-WEST BOWLING ASSOCIATION MEETING

Joliet, Ill. — The results of the recent Midwest S.W.U. Bowling Association meeting held in Joliet have shown that the Association enjoyed a most successful past season and has planned a most complete program for the 1950-51 season.

Present at the meeting were: Ann Pelko, LaSalle, Ill., President; Helen Vodnik, Milwaukee, Wis., Vice President; Lillian Kozek, Chicago, Ill., director, and Josephine Sumic, Joliet, secretary.

The 1950 Midwest S.W.U. Bowling Tournament held in Joliet on March 25 - 26, was the most successful tournament ever held. There were 210 participants and hundreds of guests and spectators.

The 1951 Midwest S.W.U. Bowling Tournament will be definitely held in Sheboygan, Wisconsin, two weeks before Easter, March 10 - 11, 1951. The same rules will prevail and the Tournament will be operated on the handicap basis. Sheboygan has always been noted for its friendly hospitality. Some of our most successful tournaments were held there and in all the social and sports programs most pleasant.

The Midwest S.W.U. Bowling Association wishes to encourage all S.W.U. branches throughout the Mid-West to sponsor bowling teams and bowling leagues for the 1950-51 season. It has come to its attention that there are many bowlerettes who would like to bowl for the S.W.U. but some of the branches lack the promotion of this athletic activity. The Association wishes to inform all secretaries that it is their duty to see that the membership is afforded the opportunity to participate in bowling activities. This office is always ready to give every information necessary to promote this activity.

With fraternal regards,

Josephine Sumic, Secretary.

bering us most graciously. Our congratulations and wishes for continued happiness!

Since last May cadet Helen Zadel had been talking of the beauties of Colorado. Finally convinced her brother and sister-in-law extended an invitation to her and her mother for a motor-trip West. In one week of traveling they visited Boy's town, Omaha, Nebraska, Denver, Colorado Springs, Pike's Peak and Manitou Springs, Colo., as well as Leavenworth, Kansas and Springfield Illinois the State Capital.

The Pike's peak tour of July 4 as compared to the tour she made last May was very different and "shocking." The entire trip up and down the peak was most foggy, while last year's was sunny and exciting including the brakeless car driven by Marge Petrich.

Our heartiest congratulations are extended to our pastor and spiritual director upon whom has been conferred an ecclesiastical honor. He will now be known as Right Rev. Matthias J. Butala, a title which he truly deserves.

Through his progressiveness and hard work and with the fine cooperation and support of his assistants and parishioners our parish surpasses all others. It has a lovely Cathedral-like church, a rectory, sister's home, a school and Ferdinand Hall, two cemeteries and a grotto, two halls and large picnic grounds including two popular baseball fields.

From the Herald-News: "Head of St. Joseph's church since 1938, Father Butala is the only native Jolietan to receive the ecclesiastical honor. Born and educated in Joliet, he received his theological training at St. Francis' seminary, St. Francis, Wis. Only 22 years old when he was ordained in 1921, he was one of the youngest men

to be admitted to the priesthood. He was ordained in the Holy Name cathedral.

Following his ordination, he served as an assistant at the Joliet church until 1929 when he was transferred to the Mother of God church in Waukegan before being returned as pastor of St. Joseph's church in 1938. He is the son of John and Katherine Butala and was a member of the first class to be graduated from the school in 1909."

Father Butala is one of the four from Joliet to be so honored in the new Joliet diocese.

In the quarterly publication of the State Historical Society of Wisconsin appeared the article "The Slovenians, Most Recent American Immigrants". Written by our honorary president Mrs. Marie Prislant it involved much thorough and careful research.

From the publication: "Mrs. Prislant, Sheboygan, writes understandingly of the happy, music-loving Slovenians, whose polkas, accordion music, and singing societies contrast sharply with the back-breaking toil in mines, quarries, steel and iron plants, on the docks and in the forests of the New World. The Slovenian Women's Union of America was organized in 1926 by Mrs. Prislant with a current membership of 13,000 scattered throughout fourteen states.

"Her Slovenian story is especially valuable because she was able to utilize materials from Slovenian language sources in addition to English sources and accounts of her own experiences among the group.

"We are indebted to her for permitting us to select illustrations from her fine Slovenian collection. It is heartening to read of the progress of this European group in spite of early struggles."

For some very interesting reading relating a concise history of Slovenian immigrants write direct to Mrs. Prislant, who will furnish you with a quarterly publication priced at \$1.00.

Suggestion to the Editor: How about obtaining permission from the Wisconsin historical society to print Mrs. Prislant's article in the ZARJA? I'm sure its readers will find it thoroughly enjoyable.

LOOKING FORWARD—to a peaceful world with no reopening of wounds closed five years ago this month. On the 15th and everyday let us send our prayers heavenward.

OLGA ANCEL

JOLIET BOWLING NOTICE

The Joliet Branch No. 20 S.W.U. Bowling League will begin its season on Monday September 11th at the Joliet Rivals Club Alleys. All members of the branch who wish to join the league must notify the secretary, Frances Gaspich, 619 N. Nicholson Street, Joliet, phone 5105, before September 1, 1950.

Here's to a successful and enjoyable 1950-51 bowling season!

Josephine Sumic

—No. 23, Ely, Minn. — The meeting began with vice-president Florence Markovich presiding in the absence of Emily Malner. Business matters were taken up and then the annual outing plans were discussed. It was decided that it will be held at Margaret Pecha's summer home on Farm Lake. Pot-luck for lunch and the husbands are invited. A definite date will be decided later. The door prize was won by yours truly.

Until next month —

Angela Godec, reporter

No. 24, La Salle, Ill. — The daughter of Mr. and Mrs. Andrew Urbance became the bride of Stanley Furlan, son of Mr. and Mrs. Joseph Furlan of La Salle. The wedding took place at St. Roch's church and the ceremony was officiated by Rev. Fr. John Plaznik, who is a cousin of the bridegroom. The bride chose her three sisters as bridesmaids and the groom's two brothers served as best man and usher. Mr. Melvin Jordan presided at the organ and Miss Albina Bregach sang the "Ave Maria" during the ceremony.

Escorted by her father, the bride walked down the white carpeted aisle lovely in a gown of white lace. She carried a white orchid resting upon a bridal prayerbook. Her twin sisters wore pink and blue identical gowns and Mrs. O'Keefe wore blue. All three

attendants wore hats to match and carried flower cascades.

The wedding dinner was served at noon at St. Roch's school hall and a reception was held later with two hundred guests in attendance. The couple left on an Eastern trip after which they will reside in La Salle. Mr. and Mrs. Furlan are both employed at the Westlock Co. and are wonderful members of St. Roch's parish. We wish them the best of luck and happiness.

Rev. Fr. Zeleznikar wishes to thank all who helped towards the success of the parish picnic. The committees and chairmen did more than their share. Father is proud to have such wonderful cooperation and in turn we are proud to have him with us as our pastor. Let's all work together as we have in the past and God will bless each and everyone of us.

We also have a bit of sadness to report. One of our members, Mrs. Jennie Bruder, who for many years has been in poor health has passed away. Mrs. Bruder was very active in our church as well as in the S.W.N. She will be missed by all and we will remember her in our prayers. She was a member of St. Ann's and also the Altar Society. She leaves two children, Mrs. Jennie Gabler of Los Angeles, California and Henry Bruder of La Salle.

Mr. and Mrs. Joseph Struckle, Donald, and Mr. and Mrs. Bob Cassidy and son, Bobby spent their vacation in Cleveland, Canada and New York. They report having a wonderful time. We hope that everyone has a chance to go somewhere for a little while this summer. Remember the song, "It's later than you think!" Summer will soon be gone and September will bring in the fall weather. But that means bowling again and we have many hopes to do better than we did last season.

Good luck to all on vacation and to those on bowling teams.

Ann Pelko

"The Chickens Didn't Come Back"

A friend of mine who was in the war told me the following experience when his company landed in France, they marched along past a large house, in front of which were some plump chickens. A group of women stood watching the soldiers, throwing kisses, clapping their hands, and cheering wildly. Along the ground, scattered here and there were kernels of corn.

The soldiers thought of a plan to get some fried chicken for their evening meal. Some had black thread in their pockets, they tied the corn onto the end of the thread and pulled the thread behind them, immediately the chickens grabbed for the corn.

Of course they could not get loose and had to go along. The women

laughed to see such a funny sight — their chickens following the soldiers. The fellows sure had a good feast that night.

He often wonders, my friend told me, what the French women thought after they passed and the chickens didn't return.

No. 43, Milwaukee, Wis. — We're having a two month vacation period, so members, have a good time and enjoy yourselves, because when you come back in September, we have some new ideas to work out.

The Groth family is really traveling this summer. Good luck to George, Shirley and Ceil!

On Monday night August 21st, we are holding our bowling meeting at Mrs. Verbick's recreation den, at 3137 So. 30th St. All those who are interested are cordially invited to attend this meeting. After the meeting, there is a surprise waiting for you. So you'd better be there!

We have alleys reserved at Lenko's on 8th and National Ave. for Tuesday evenings at 7 PM. Once again attend this important meeting on August 21st.

Members who are able to spend a few minutes, please visit our sick members. We wish them all a speedy recovery and the best of luck.

In closing, try not to forget our September branch meeting. We need all of you!—Rose Kraemer, president

No. 43, Milwaukee, Wis. — Just a reminder to let you know that we'll start our fall meetings on the second Sunday in September.

Until we see you at the next meeting, we hope you all have a happy and joyous summer vacation.

Joan and Shirley

No. 45, Portland, Oregon — The month of June was a busy one for no. 45. I'll try to give the highlights of the events that took place.

Our branch reached its 20th year of organization this year of 1950, month of June and we couldn't let the anniversary pass by without some sort of celebration. So the members started making plans and the outcome was a dance held on June 10th and a banquet on June 11th.

Immediately an invitation was sent to our supreme president, Albina Novak to come out west and be present as our honored guest at those occasions. She accepted to the delight of all members. Preparations were begun by the social committee to make the dance and banquet a gala event and it turned out to be just that.

Albina Novak, her two charming daughters, Corinne and Gloria Jean and their good friend Alice Zeleznik arrived in Portland on June 8.

For our dance the Tamburitza players, who play both American and Cro-

atian songs, came down from Seattle, Washington especially for this occasion and supplied the music which made the dance the success that it was; not only socially but also financially. Everyone had a wonderful time and hearing our nationality songs was a big treat. Our sincerest thanks to all the members and social committee who worked so diligently for the dance and the banquet. We thank especially our charming member, Mrs. Mary Roso, who really makes every effort to succeed in anything she tries. Mary is very deserving of special recognition for all her work in the past years. Many thanks, Mary!

Our banquet was held at one of the large hotels here in Portland. Members congregated about 4 PM and after coffee and cocktails in the lounge, went into the dining room at 6 PM for a delicious chicken dinner. There were 55 present at the banquet. All the members of our branch were present but two. Our special guests were, supreme president Albina Novak, her daughters and Miss Zeleznik. Two members of branch 79, Enumclaw, Washington, Mrs. Josephine Richter, president of that branch and Mrs. Mary Mihelich joined us at the banquet and we were delighted to have them present. Two special guests of our own branch were with us; the first president of our organization and still a good member, Mrs. Olga Mirkovich and Mrs. Mary Sercely in whose home our branch was first organized. We're very glad to have them so loyal after all these years.

Mrs. Novak was presented with a corsage from our branch and a beautiful orchid from Mrs. Richter of no. 79 and a bouquet of Portland roses by the Chamber of Commerce. Amidst all this she really made a lovely picture.

At the head table was a beautifully decorated anniversary cake which not only completed the decoration but tasted good too.

After dinner, 10 new young members were initiated into our branch by Mrs. Novak. Welcome to our Union, ladies!

Albina was asked to make a speech in closing, which she did. How one person can possess so much charm and graciousness is beyond us. Everyone thoroughly enjoyed every word she spoke in a very inspiring message to us all. Lucky Cleveland, Ohio, to have this lovely person in their midst.

All the members were happy to make her acquaintance and only wished she could spend more time with us. Her daughters, Corinne and Gloria Jean are as sweet and charming as can be, as is Miss Alice Zeleznik who drove them out west in her car. We are thankful to her for the responsibility of bringing them down.

They left the next morning for San Francisco to visit branch no. 13. We were sorry to see them leave us, but all good things must come to an end

and we had to accept that. We shall always remember our 20th anniversary celebration as a great event and the meeting of our supreme president will live in our hearts for a long time to come. Please visit us again in the near future, Albina.

Mrs. Novak, her daughters and Alice were guests at the home of our own president Mrs. Mary Golik while they were here. Our heartiest thanks to Mrs. Golik for her hospitality shown to them. — Mrs Katherine Simich

A HEARTFELT THANK YOU!

I hope that I'll get to the story on the trip for the next edition. There is, oh, so much to write about and I'm afraid that I'll never be able to fully explain how much joy you brought to all in our group with your genial reception.

Always in loving memory,

A. N.

(How did the pictures turn out? Please let me know because I'm anxious to see them).

No. 49, Euclid, Ohio. — Members who are in arrears with dues, please come to pay at your earliest convenience to my home 21100 Arbor Avenue since I am unable to visit you personally because of ill health. Those who do not intend to pay, please notify me if you will remain in the branch. I'll appreciate your kind cooperation. Meetings are held every second Tuesday of the month. Please come to the meetings. Thanking you for your thoughtfulness.

Mrs. Adam Bisch,
21100 Arbor Avenue,
Euclid 23, Ohio

No. 54, Warren, Ohio — In July we had a vacation by our branch and dispensed with the meeting. Here's hoping that we'll have a good attendance in August. In the meantime, I hope that everyone had a wholesome vacation and that you have replenished your energy for another long year. We were very glad to hear from our supreme president who made an extensive trip to the west coast. We are very glad that it was an enjoyable trip.

Congratulations to everyone who participated on the wonderful program which was given in honor of Mrs. Frances Rupert in Cleveland, Ohio. Warren was well represented and everyone had a marvelous time.

On June 24th our former secretary Josephine Smuke became Mrs. Andy Kassar. The Nuptial Mass was at St. James Church. May you have a happy and blessed future life. Congratulations!

Jean Phipps (maiden name Persin) became the proud mother of a baby girl. This event made Carolyn Persin a grandmother. (Of course, no one

would think so.) Our felicitations to the proud parents and grandparents!

Angela Petrich underwent a serious operation. We wish you a speedy recovery and hope to see you at our August meeting, Angela!

August 27th is our PICNIC at Vincent Tomsic's farm on Mecca Bas, which will start in the afternoon. All the members and friends are most cordially invited. We assure everyone a very good time.

The campaign for new members will soon come to a close. Try your best to get some new members to join. You will receive a beautiful award for your effort. Many thanks for the initialed pen and brooch which I received as an award for securing new members during the last campaign. Thanks also for the complimentary book I received from Mrs. Prislant in which she has an interesting article "a brief history of Slovenians in Wisconsin. Congratulations to Mrs. Prislant for the excellent contribution.

My family and I are making a trip to Minnesota to visit our friends from the old country whom we haven't seen for many years. No doubt it'll be an interesting trip and you'll hear about it from me in our Zarja.

Greetings to all.

Rose Racher, president

HAPPY BIRTHDAY!

on August 22nd is the birthday of our Supreme Vice-president Mrs. Mary Urbas. She is also president of branch no. 10, Cleveland, Ohio.

On August 29th is the "GOLDEN BIRTHDAY" of Supreme Officer Mrs. Rose Racher who is also president of branch no. 54, Warren, O.

Congratulations and best wishes to the above and to all who will have a birthday this month. God bless you all!

No. 105, Detroit, Mich. — Our July meeting was an "out of town" affair, for it was held in Royal Oak, Michigan, at the beautiful home of Mrs. Rose Jamnik. In the magnificent surroundings the members who attended, enjoyed a rest from the hustle and bustle of big city life. It was a perfect day (even if it was little cold for July — Michigan weather is really strange), and we certainly had a good time. We hereby wish to express our sincere thanks to our hostess Sister Jamnik, who welcomed us in her gracious way, and served us many delicious things. Thank you!

One of our members, Mrs. Jennie Vidmar, underwent a very serious operation in June. However, I am glad to report it turned out successfully, and she is now recuperating at home. Though she is still under doctor's

THIS 'N THAT

GOOD MANNERS

When going to the movies sometimes we find ourselves in an embarrassing situation and do not know just what is the correct thing to do when going to the seats. Perhaps this advice will help you.

If there is an usher on duty in the movies, he leads the way to the seats, followed by the lady — who precedes her escort. When there is no usher available the gentleman usually goes first to look for seats. In either case, the gentleman allows his companion to enter the seats before him.

IN A RESTAURANT the one who pays the bill leaves the tip. When a friend is your hostess at lunch, don't offer to tip the waitress because your hostess wants to take care of the tip also.

DAILY FURNITURE CARE KEEPS BEAUTY OF WOOD

Daily dusting of furniture is an important task and will do much to enhance the beauty of the wood. Soft cheesecloth, silk or treated custers may be used, but they should be free of lint and dirt. Dusting with a grimy cloth is worse than not dusting at all.

Although daily dusting delays polishing, it is sometimes necessary to thoroughly clean fine woods.

Green soap, available in most drug stores, is good to remove soil and fingermarks. Soak a soft cloth in warm water, put a teaspoonful or two of soap in the damp pad, and run it over the polished surface until you get circles of froth.

After the entire surface has been covered, dampen another cloth with tepid water, and wipe the surface clean. Then wipe it a third time with a soft dry cloth, rubbing with the grain.

If highly polished furniture develops a cloudy appearance, dampen a clean piece of cheesecloth with a solution made from one quart of water, and one tablespoonful of vinegar. Rub with the grain.

TEAMWORK CAN TURN BACKYARDS INTO PARKS

The rear of your property is as important as the front yard or drive. Many homes are lowered in value by littered, unkempt backyards that can be improved with little effort.

Although fences are sometimes necessary to discourage children from running into a dangerous street, property looks more spacious without them. If all the residents of a block team together they can convert their backyards into miniature parks, and thereby add value to their real estate.

First step is getting rid of rubbish. If you can, tear down the fences. They cast dark shadows over the grounds and harbor weeds, rats, and insects in their dark corners. Tumbledown sheds and messy clotheslines should be abolished. Provide sanitary, adequate places and receptacles for garbage and rubbish.

Clothes lines should be put up only when needed and should be easy to take down.

Cement any cracks in walks or drives. Plant flowers or vegetables and keep these plots well tended.

Set up play areas in the back yard with sand pits for smaller children and hop-scotch and other game areas for older off-spring.

Paint garages or buildings on the property and keep them in repair. Check roofs and foundations carefully.

care, she is much better, and we hope that in a very short time she will be feeling "just perfect", and that we will again have her in our midst at the meetings.

The founder of our branch Mrs. Alice Kodrich, is also feeling better, we were glad to hear, and it gave us great pleasure to have her at the meeting with us.

If any member wishes to pay her dues, and finds it impossible to come to the meeting, we would appreciate it if she would either send the money to us, or bring it to our home, whichever she finds more convenient.

Hope to see you all at our next meeting at the home of Mrs. Lindich. We'll be seeing you,

Marie Bombach

IN LOVING MEMORY OF MY DEAR UNCLE AND GODFATHER — IVAN ZUPAN

Where is he now who with the mighty pen,

Stirred the hearts, the hopes, the lives of men?

Oh, where shall I hear his voice, is it stilled?

Where is he whose songs mankind have thrilled?

Has the soft earth embraced him, does he sleep?

Did cruel death take him, left us to weep?

Dead? He has but gone to a better Home,

He is not dead, though he need not roam

He is not dead, in all hearts he lives yet,

For those who loved him will not forget.

His songs, more beautiful with passing years,

Are sung by Angels, to dry our tears.

As monuments they shall forever be,

Like his reward, last eternally.

Marie Bombach

JULIET'S TOMB A LOVER'S SHRINE — ROMEO IS FORGOTTEN

Romeo is a forgotten name in Verona, Italy, the city where the world's greatest love story unfolded. But Juliet is a name that still stands for undying love and eternal romance.

The tomb of the lovely daughter of the Capulet family is a lovers' shrine. There is no evidence of the final resting place of Romeo Montague, history's greatest lover.

The home where Juliet was born is still the scene of lovers' pilgrimages. What remains of Romeo's home is a shabby, ill-kept courtyard which houses a stable and a blacksmith shop.

Of a population of 200,000, Verona has more than 4,000 Juliets and just about 100 Romeos.

Juliet, who lived out her pitiful love story at the end of the 13th cen-

tury, still receives "fan mail" from lovers all over the world. Romeo has hardly received a single note, although he sometimes gets mention in lovers' notes to Juliet.

Juliet's tomb of gray stone, three feet by six, rests on the banks of the Adige River in the crypt of a small chapel which was erected, with a cloister, in 1910 by the commune of Verona. More than two inches of stone have been hacked off the top of the tomb in past years by souvenir-hunting visitors. Napoleon's wife, Marie Louise of Austria, set about the biggest record for collecting stone chips and had a necklace and earrings made from the pieces of the tomb. She had them set in gold.

The cloister where Juliet sleeps is bordered by chestnut trees and cypresses. A weeping willow droops its slender branches in mournful embrace of the crypt.

The cloister is gay with bright flowers. Stone seats are there for lovers who come here to exchange promises of their ardor. A bust of the Poet of Stratford-on-Avon stands in a shady corner, sole guardian of the tomb of Juliet.

At the entrance of the crypt is a small marble letter box labeled "Mail for Juliet." Besides the hundreds of notes dropped in by visitors, thousands of letters arrive addressed to "Juliet Capulet, Verona, Italy." The letters are collected by the custodian, Ettore Solimani, and filed away.

Solimani is 52 and has been custodian of the tomb for the last 16 years. He was coaxed into showing some of the letters which arrived recently from the United States. One came from Newark, N. J., another from Washington, D. C. One was from a girl who said she was 22 and "very much in love."

"Dear Juliet, your tragic love has deeply moved the entire world. Please do your best so that my love may likewise move the heart of my boy friend that he may love me as I love him."

With a shrug of his shoulders, Solimani questioned the veracity of Shakespeare's tragedy. He said the story was first written by Luigi da Porto in 1523, then rewritten by other Italians and finally translated into French by Pierre Boistreau in 1560. Shakespeare, he said, picked it up from the French.

Solimani said: "Shakespeare had it all wrong. Romeo was not what Shakespeare made him. I doubt that he committed suicide, as Shakespeare wrote, in this crypt after he found Juliet sleeping because of the secret potion given her by Friar Lawrence to save her from young Paris. I think he was killed in the moonlight duel with Paris when he was found bidding farewell to the sleeping beauty."

Unless you're a chorus girl, kicking gets you nowhere.

Selected by Ella Starin:

SEWING HINTS

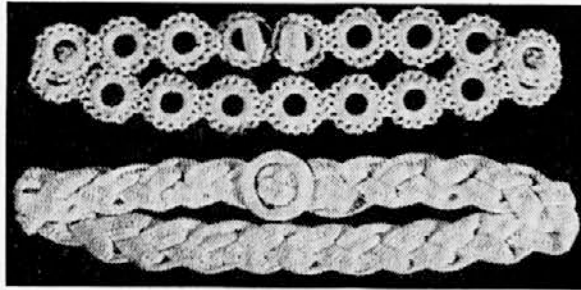
Here's a fashion flash that will appeal to all. Put an inner draw string of the same material as blouse or ribbon at the waist of blouse, run it through small loops which you make in the darts.

Did you ever try making a sewing scrap book? It is wonderful to have when you need a patch or a button and it will prove a favorite pastime for the children. It should contain a large piece of material and an extra button for every garment that you make.

Children's clothes made of corduroy are best not ironed. Squeeze very little water from them and hang on line dripping wet. When they are nearly dry, roll up in a towel for a few minutes, then spread on a towel and arrange to proper shape.

Do you have trouble unwinding skeins of yarn or thread? Place two cans of fruits or vegetables of same size on table and put skein around. Thus you will have no difficulty of tangled thread.

For a convenient and handy pin cushion, wrap several thicknesses of felt, wool or flannel around the arm of the machine just back of the needle bar; blind stitch the edges together. When removing pins while sewing,

IVORY RING BELT AND BRAIDED BELT

Ivory Ring belt requires: tube of Guimp, 1 inch ivory rings and crochet hook no. 6.

Make 32 sc. in ring, join with slip stitch. * ch. 3 skip 1, 1 s.c. in next s.c. * repeat making 16 loops. Make enough rings to desired length of belt. To join three loops of one ring, make 1 chain, 1 s.c. in loop of first ring, chain 1 and repeat for other two loops. Attach buckle or make button tie with short chain between buttons as illustrated.

Braided belt

Materials required: 2 tubes

just stick pins here and you will have them at you finger tips when needed.

Embroidery floss has a number of uses. It is excellent for mending

Guimp, crochet hook no. 6. Make a chain 3 inches longer than needed. **1st row:** s.c. ch. 1, turn. **2nd row:** d.c., ch. 1, turn. **3rd row:** s.c., break off. Make two pieces the same length. Make a third piece one inch longer. Braid the three pieces starting with longest piece in the center. When braiding is completed, sew back longest single end to make point on belt. **Buckle ornament:** Wind yard 15 times around three fingers. Using this as ring, crochet around and attach to belt.

socks, sweaters and babies' woollens. The colors are usually easy to match. Also try sewing buttons on a ready-made garment with it.

COTTON PARTY

Here are suggestions for a real cotton, Cottony, COTTONI-EST PARTY! NEW?? IT'S THE VERY LATEST! Get out the prettiest cotton frock you've made. Because everyone MUST wear cotton! In fact, everyone must begin to think of nothing but the pretty, white, fluffy stuff.

INVITATIONS

The invitations are cut from light-weight cardboard. They are in the shapes of large pools. Wording may be something like this:

"A very cottony, cotton caper
We'll cut at our Branch court;
Come dressed in your cute little cotton frock,
'Cause there's a prize, they report!"

Place Date and hour

DECORATIONS

Sheets of cotton batting sprinkled with artificial snow covering every convenient place: window sills, piano tops, chair tops, mantel, light fixtures, etc. Vases filled with the natural cotton plants or tufts made into flowers, and other containers filled with calla lilies made of cotton batting make beautiful decorations.

FUN

As everyone is dressed in a cotton frock, it is great fun to vote on the prettiest one. It is a good plan to exclude from the competition all dresses which are not homemade. A prize or 10 points should be awarded the winner of the most votes.

UNWIND — Cotton tape has been wound in an out, under and over the furniture of the room. The players have two minutes by the watch in which to disentangle the tape, one end of which is handed to each player. Cut the tape at intervals so that there are enough ends for every player. When the time is up the piece of tape disentangled by each player is cut off and handed to her.

The pieces are then measured. The person holding the longest piece receives a prize or 15 points. (If the group is large, say over 25, perhaps it will be a good plan to select six persons, only, to participate. The group may be divided into teams and each team select its representative.)

WIND — Lengths of string are given to each player. All the pieces must be the same length. At the signal "Go" all players start winding the string into a ball. The first one to finish must shout, "Wound", and all the players must stop winding and cut their strings close to the ball. Winner gets prize or 15 points.

YARDAGE — The balls from the previous game are all placed side by side on the table. All the players must try to guess the entire number of yards contained in the balls. Guesses are recorded, and the string measured for proof. The person whose guess is nearest right is the winner. She gets a prize or 15 points.

KNOTTY GAME — Previous to the party, ask six or seven women to bring scraps of colored cotton goods, about six inches by six. Tie them in knots, and put them in a basket. Pass the basket around and ask each player to take a handful of scraps. Set the basket in a place where players may easily reach for more. See who can untie the greatest number of knots in a given time. Leader calls, "Go" and "Stop". Prize or 15 points.

Plantation — Divide the group into smaller divisions — 4 to 10 in a division. Each division decides upon some familiar plantation or southern song. Each division also selects a song leader from its own number.

When each division is called upon, it must rise and pretend to sing its song, as the leader conducts. Lips move to form the right words. The leader keeps correct time. The whole division keeps together as much as possible, but there is no sound. Rehearse before you are called upon, so you will know the words and be able to follow your leader.

The rest of the divisions will try to guess what song is meant at each performance. See which division guesses the most, and give each member 5 points or a prize.

SALESMAN — The group is seated in a circle. One salesman or saleswoman, starts the game by saying, "I'm going to Europe and I'm going to demonstrate gingham (or some other cotton cloth)." The next person says, "I'm going to Europe and I'm going to demonstrate gingham and percale."

Each time, the player must repeat all the names of goods that have been given previously and add a cotton material of her own. If a player fails to do this, she is out of the game or must pay a forfeit. Players in the game when time is called, each get 5 points.

PRIZES

Since all of these games call for prizes, it will be less expensive and more fun to give points to the winners (perhaps seconds and thirds, too), and count the points at the end of the game. The person, or persons, with the highest score are then awarded the prize, or prizes.

Bunches of cotton flowers are pretty. So are small novelties wrapped and tied as "bales" of cotton.

REFRESHMENTS

Have a melon feed if melons are in season. Otherwise, have Lady Baltimore cake and cocoa, or Charlotte Russe.

WOMEN'S GLORY

The Kitchen

All recipes
are tested
by contributor

Frances Jancer
1110 — 3rd St.,
LaSalle, Ill.

This month our subject is "peaches". It is one of the fruits most capable of increasing the hemoglobin content of blood. They are very high in roughage therefore they should be peeled, pureed, if to be used for a person on a soft diet. Fresh peaches have a low calorie content therefore, they are recommended for reducers. They do not cause allergic reactions. There are many ways to use fresh peaches, and should be utilized when the season is abundant.

PEACH COBLER

3 tblspns quick-cooking tapioca, $\frac{1}{2}$ cup sugar, 2 tblspn melted butter, 3 cups fresh, sliced peaches, 1 recipe of baking powder biscuits, $\frac{3}{4}$ cup water.

Combine tapioca, sugar, butter, peaches and water. Make a dough of baking powder biscuits according to your own favorite recipe. Roll dough on lightly floured board, knead slightly; roll $\frac{2}{3}$ of dough into a rectangle $\frac{3}{4}$ inch thick, cut into 2 inch strips and line sides and bottom of a 8x8x2 pan, fitting dough closely into the corners; fill with peach mixture. Roll remaining dough $\frac{3}{4}$ inch thick; with a sharp knife make slits to permit the escape of steam. Fit over peaches, pressing edges of dough together with fork dipped in flour. Bake in oven at a temperature of 450 degrees for 15 minutes; then reduce heat to moderate 350 degrees and bake 25 minutes longer. Sprinkle powdered sugar over top. Yield: 6 portions.

PEACH REFRIGERATOR CAKE

$\frac{1}{2}$ lb. marshmallows, $\frac{1}{2}$ cup orange juice, $\frac{1}{2}$ cup gingerale, 1 cup heavy cream whipped, 6 to 8 peaches sliced, sponge cake or lady fingers.

Cut marshmallows in quarters; add to orange juice and stir over hot water until almost melted; cool slightly and add gingerale. When slightly thickened, fold in $\frac{3}{4}$ cup of whipped cream. Line a spring pan with waxed paper. Arrange layer of ladyfingers, next a layer of peaches, then a layer of marshmallow mixture; repeat until there are three layers of fingers and 2 of filling. Chill in refrigerator overnight. Unmold; garnish with remaining peaches and cream. Makes 6 to 8 portions.

PEACH MACAROON FONDUE

$\frac{1}{2}$ cup butter, $\frac{1}{2}$ cup sugar, 3 eggs, separated, 1 cup dry macaroon

crumbs, 1 cup finely chopped fresh peaches, $\frac{1}{4}$ tspn salt, $\frac{1}{4}$ tspn almond flavoring.

Cream butter until soft; add sugar gradually. Beat until light and fluffy. Add egg yolks, one at a time, beating well after each addition. Add caraoon crumbs and chopped peaches. Beat egg whites until foamy. Sprinkle salt over them and beat until stiff but not dry. Fold into egg yolk mixture; add almond flavoring. Pour into well greased casserole ($1\frac{1}{2}$ quart). Bake in a moderate oven 30 to 40 minutes or until browned. Serve immediately from the baking dish.

PEACH DESSERT CAKE

$\frac{1}{2}$ cup shortening, $\frac{1}{2}$ cup granulated sugar, 1 tspn grated lemon rind, 2 eggs unbeaten, 1 cup sifted cake flour, 1 tspn baking powder, $\frac{1}{4}$ tspn salt, 4 fresh peaches, $\frac{1}{2}$ cup granulated sugar, $\frac{1}{2}$ tspn cinnamon, $\frac{1}{4}$ cup chopped walnuts.

Work shortening with back of a spoon until light. Gradually add $\frac{1}{2}$ cup sugar, beating until light and fluffy. Beat in lemon rind. Add eggs, one at a time, and beat vigorously after each addition. Sift together flour, baking powder, and salt. Add to batter in quarters, beating after each addition. Pour $\frac{1}{2}$ the batter into a greased or oiled loaf pan. Peel and pit the peaches and cut into slices. Lay on top of batter, and top with remaining batter, spreading it out with a knife over entire surface. Combine the $\frac{1}{2}$ cup sugar, cinnamon and walnuts, and sprinkle over the top. Bake in moderate oven for 50 minutes. Cut into 9 squares. Serve hot with whipped cream.

PEACH MERINGUE PUDDING

2 cups pared and sliced peaches, $\frac{1}{4}$ cup sugar, 2 tblspns butter, 2 tblspns flour, 2 eggs, 1 tblspn lemon juice, 4 more tblspns sugar for meringue, $\frac{1}{4}$ tspn vanilla.

Cook sliced peaches in as little water as possible. Mix and sift sugar and flour and stir into hot peaches with butter. Beat well. Add yolks of eggs, well beaten, and lemon juice. Turn into buttered baking dish and bake 15 minutes in moderate oven. Cover with whites of eggs beaten stiff, and dry on a platter, with 4 tblspns sugar, added when half beaten. Beat in vanilla before spreading on pudding. Bake 25 to 30 minutes in slow oven. Serve cold, with whipped cream.

"THINGS YOU REGRET"

When you are in an angry mood
And you begin to fret,
Don't ever say the nasty things,
That later you'll regret.

When things don't go just right,
Then take it on the chin,
Don't ever start or cause a fight,
But keep your moods within.

Freedom means doing what you please
without considering anyone but your
wife, relatives, neighbors, boss or govern-
ment.

HELPFUL HINTS

Waffle Baker — Keep it gleaming. Turn current off just before last waffle has finished baking. Clean after every use. Last waffle off, leave the cover raised till baker cools. This prevents burned grids. Before it cools, whisk the grids lightly with paper toweling or a pastry brush (but don't rub off the thin film of fat or the next waffles will stick). If waffle particles stick, remove with a soft wire rush. Never wash the grids. Wipe the rim around the edge of grids with a clean, dry cloth. Wipe the outside with a damp cloth, then polish with a dry, soft cloth.

Grids may stick and need reconditioning if baker has been shelved unused for weeks, or is iron has stood with current on and no batter in it. To recondition grids where batter has burned on, use medium fine steel wool (dry) to remove discoloration, then season as you would a new baker. Using a pastry brush, spread the grids with a thin film of melted, unsalted fat. Close the baker and plug in (if there's a thermostat, set for low). Heat about 8 minutes. Wipe off extra fat with paper toweling. Throw away first waffle you bake. Keep cord dry and clean.

To remove grass stains, soak in warm water and a good kitchen soap. If the stains are on white goods, add a small amount of ammonia to the water.

To remove warts, apply a drop of cinnamon oil each day. The wart will disappear and leave no scar. The same effect may be obtained by rubbing the wart daily, with a radish.

To prevent a plate from slipping when you set it on a cake of ice in the refrigerator, put a can rubber under the plate.

AVOID BACKACHE

When a sink is hung too low for comfort it will pay to have it adjusted. The correct height depends on the height of the worker, but a good average is 39 to 40 inches from the rim of the sink to the floor. If you can't have the sink raised, set the dishpan on a wooden rack.

NO BENDING OR LIFTING WET CLOTHES

Here is a good way to keep from bending way down to the clothes basket and up again when you are hanging out clothes. Use an old baby buggy. Place your basket of wet clothes in it and wheel to the line. You will find you can reach into the basket without bending over double every time you reach for a garment. Push the buggy ahead of you as you proceed down the line. This saves you lifting the wet basket of clothes every few feet.

When you have hung up all of the wet clothes leave the basket in the buggy and when the clothes are dry take them from the line, fold and place in basket. Wheel to house. Lift out basket.

This works equally as well in your basement, and you will be wondering what happened to that Monday backache.

Juniors' Page

Dear Juniors:

When you start back to school this Fall, please, pause a moment to think what your school means to you and others. For many centuries people were kept in ignorance — when greed and oppression ruled the world with an iron hand. From the beginning of time man has struggled for knowledge, self-respect, and the recognition of his rights, and the school has been his greatest ally. You hear us refer to the school as "common" because it belongs to us all; it is all of us, young and old, working together in the education of all humanity. But really it is a most uncommon institution. It is democracy's greatest gift to civilization. Throughout the world, among upward struggling peoples, wherever parents share in the aspirations of their children the American common school is being copied. Let us cherish and love our very best to help improve them. With perfect attendance, and working diligently at your studies, you will be doing your share to help.

Do you realize the Junior Membership Campaign is in its second last month? Vacation days are slipping by like the gentle breezes, so if you have not secured that new member, do so right away. Your secretary will be happy to tell you about the lovely prizes offered girls for securing new members. With your enthusiastic help, I know this can be the best all-out-drive for new members we have ever had!

Lovingly yours,
Albina Novak, president

AN IMPORTANT JOB

Never try to take over a job on the farm until you know how to do it. Farm work is just as important and must be done just as exactly as work in an office or a factory. If you give the wrong food to the livestock, or the right food in the wrong amounts, you can do as much harm as you could by using a factory machine in the wrong way. Do not think that farming takes no special knowledge. It does, and it takes time and effort to learn how to do farm work well. Don't attempt to work on a farm unless you realize these facts, because you'll be doing more harm than good with your "help."

HELPING OTHERS HELPS YOU, TOO

If your whistle won't work,
And you're dull as can be,
And you can't get your kite,
Caught high up in the tree,
Just try helping someone,
Maybe Nan, who looks blue
Help her sweep the front walk,
It's a grand thing to do!

WHO'S WHO?

Two Australians in New York went to the fair. One Australian was the father of the other Australian's son. Can you explain this?

ANSWER — The two Australians were husband and wife.

RIDDLES

1. Why is a dog biting his tail like a good manager? 2. What is lower with a head than without one? 3. How many young women would it take to reach from New York to Washington? 4. What animal keeps the best time? 5. What did one ear say to the other ear? 6. What word of five letters is never pronounced right? 7. What did the first rheumatism say to the second rheumatism?

ROUND ROBIN

"Protects the birds
That eat the insects
That destroy the forests
That conserve the waters
That feed the streams
That fill the reservoirs
That moisten the lands
That produce the crops
That supply the markets
That provide the foods
That nourish the people
That make the nation."

REMEMBERING VACATION FUN

"Our vacation is almost over," Carol said to her chum. "I've had a good time, have you?"

"Yes, I'm glad I learned to swim at the Y." Carol's voice was enthusiastic as she replied.

"So am I," Carol agreed. "We might never have met Jean if it had not been for that free swimming class."

Mary and Joanne and Beth were talking about the things they had done during their vacation.

"Haven't we had fun this summer!" Mary said, "I did not know we could find so many interesting things to do."

"I am glad we started that flower book in our Junior Lodge meeting in June," Beth said. "I have been adding pages to mine ever since. I was surprised to find so many different kinds of flowers growing around here."

Joanne was silent for a minute. Then she spoke. "I think I have liked the neighborhood picnics we've had in our backyard more than anything we have done this year. They always seemed special times. I guess it was because we got better acquainted with each other. I did not know Mr. Martin could be such fun."

There are many girls like Carol and Jean whose summer vacation days are about over. There are many girls like Mary and Joanne and Beth, too. And every one of them can remember some pleasant things that happened in their vacation time.

You are one of those girls. As you think of the way you have spent these summer months, what did you do that you enjoyed most? Or what did you do that was most helpful to you? Think about your vacation days, and then make a list of all the wonderful joys you can remember and add this page to one of your scrap books. Then read it at one of your Junior meetings, and best of all, report about your fun on this page, then all the members will know what a wonderful time you had.

KILLING THE CAMP FIRE

The wise camper makes sure his fire is completely out before he leaves the spot. He knows the danger of a wind-borne spark, and unquenched cigarette butt or an unextinguished match carelessly thrown into dry grass. Preventing forest fires is a cardinal rule for campers.

SHORT NAMES FOR STATES

1. Which state is a father?
2. Which state was used in the flood?
3. Which state is the most egotistical?
4. Which state is an exclamation?
5. Which state is a number?
6. Which state is a young girl?
7. Which state is sick?
8. Which state is a church service?
9. Which state do tramps shun?
10. Which state is to cut grass?

ANSWERS TO "Short Names for States"
1. Pa. 2. Ark. 3. Me. 4. O. 5. Tenn. 6. Miss. 7. Ill. 8. Mass. 9. Wash. 10. Mo.

WHY LAKE ERIE IS STORMIEST

Stormiest of the Great Lakes, Erie yearly takes heavy toll of shipping. It's all because the lake is so shallow. It averages only 70 feet, goes down only 210 feet at its deepest. Thus any strong wind stirs up a storm. Western gales often lower the lake's level 8 feet at one end, raise it as much at the other. When the storm subsides, the water then rushes back, starts another storm.

RIDDLE ANSWERS

1. Because he makes both ends meet. 2. A pillow. 3. About 200, a "miss being as good as a mile." 4. The watchdog. 5. "Fancy meeting you on this block." 6. Wrong. 7. "Let's get out of this joint."

THREE "COOL" GAMES

Players sing "Excelsior" but when they come to any cool word like "ice" or "snow" or "Alpine" or "glacier", they must hum or whistle instead of saying the word.

Each person is given five minutes to write down the name of anything he can think of to make him cool. The maker of the largest list receives a prize wrapped up in a Christmas package.

Players sit in circle and first mentions something cool, second mentions what the first mentioned and adds a cool article of his own. So it goes until everyone has failed to remember.

VACATION HAPPENINGS

Each guest is given a paper on which is a list of statements about things which might happen in vacation time. A few are suggested, herewith:

1. I ran for the fence and rolled under just in time.
2. Just as I stepped on a rock in the middle of the stream my foot slipped.
3. After sitting peacefully for a while I looked down and noticed that I was sitting in a clump of poison ivy.

Then each person is given a number which no one else knows. Later each acts out his number from the list of statements while the others guess which one he is doing.

GYPSIES

Every boy and girl who ever saw a band of gayly dressed gypsies has envied their happy, out-of-door life. You'd like to be a gypsy, wouldn't you—for a little while, at least? So let's be gypsies for one merry out-of-door afternoon!

Turn your lawn into a gypsy camp, with a gypsy campfire. You'll want to choose a cosy, shaded spot, of course. Build the fire here, and over it, put a kettle in which a savory stew or delicious soup is cooking all the while.

When it's time to eat, have a big pitcher of cold milk, a large box of fresh crackers, a basket of rosy apples, and a large pan of pop-corn brought to the campfire. Give each guest a spoon, a glass, and a bowl. Then file past the kettle to receive food gypsy style. It will be fun to all gather in a circle around the fire to eat.

When invitations are given, suggest that guests wear big red bandanas and bright colored sashes. These can be made of crepe paper.

Balloons serve as colorful decorations tied to bushes and trees. Give them to the children just before they go home as favors.

Finančno poročilo S.Ž.Z. za mesec JUNIJ 1950
Monthly Report of the S.W.U. for the Month of JUNE 1950

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne In			Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice	Razno		Redni	Mladinski
1.	SHEBOYGAN, WIS.	\$ 63.90	3.30	.10		.10	67.40	168	33
2.	CHICAGO, ILL.	141.10	9.20	.10			150.40	349	92
3.	PUEBLO, COLO.	91.85	4.90				96.75	232	50
4.	OREGON CITY, ORE.	9.95	.10				10.05	27	1
5.	INDIANAPOLIS, IND.	42.75	1.80			1.35	45.90	126	18
6.	BARBERTON, OHIO	62.70	2.20	.20		.25	65.35	172	23
7.	FOREST CITY, PA	52.25	2.90	.10		.25	55.50	139	29
8.	STEELTON, PA.	34.60	1.40				36.00	92	14
9.	DETROIT, MICH.	18.30	.40				18.70	48	5
10.	COLLINWOOD, OHIO	203.50	5.70				209.20	546	60
12.	MILWAUKEE, WIS	118.20	5.80			1.00	125.00	332	60
13.	SAN FRANCISCO, CAL.	57.60	.20			.20	58.00	141	2
14.	NOTTINGHAM, OHIO	130.65	5.60	.40			136.60	349	56
15.	NEWBURGH, OHIO	128.25	7.50				135.75	328	76
16.	SOUTH CHICAGO, ILL.	74.80	4.60	.10			79.50	188	46
17.	WEST ALLIS, WIS.	61.15	1.90				63.05	165	21
18.	CLEVELAND, OHIO	38.06	.80				38.86	104	8
19.	EVELETH, MINN.	59.30	8.10				67.40	165	81
20.	JOLIET, ILL.	240.50	28.20	.10		.40	269.20	661	286
21.	CLEVELAND, OHIO	39.70	2.90				42.60	113	30
22.	BRADLEY, ILL.	24.80					24.80*	29	*
23.	ELY, MINN.	86.00	1.90				87.90	229	19
24.	LASALLE, ILL.	73.10	3.20	.10			76.40	199	35
25.	CLEVELAND, OHIO	347.05	10.20	.10		.50	357.85	889	109
26.	PITTSBURGH, PA.	50.95	2.90			.25	54.10	142	30
27.	NORTH BRADDOCK, PA.	30.75	1.70				32.45	76	17
28.	CALUMET, MICH.	35.25	.40	.50			36.15	99	4
29.	BROWDALE, PA.	16.80	1.30				18.10	42	13
30.	AURORA, ILL.	11.10	.10				11.20	31	1
31.	GILBERT, MINN.	46.40	3.50	.30		.25	50.45	116	35
32.	EUCLID, OHIO	57.90	2.10			.10	60.10	144	21
33.	NEW DULUTH, MINN.	29.25	1.80				31.05	80	19
34.	SOUDAN, MINN.	8.35		.10			8.45	24	
35.	AURORA, MINN.	45.05	2.90	.10			48.05	98	32
36.	McKINLEY, MINN.	4.20		.10			4.30	13	
37.	GREANEY, MINN.	15.85	.90	.10			16.85	45	10
38.	CHISHOLM, MINN.	69.70	.90	.30			70.90	190	9
39.	BIWABIK, MINN.	10.85	.50	.10			11.45	33	5
40.	LORAIN, OHIO	43.10	.60	.50			44.20	113	7
41.	COLLINWOOD, OHIO	91.20	1.20			.25	92.65	253	13
42.	MAPLE HEIGHTS, O.	15.00					15.00	40	
43.	MILWAUKEE, WIS.	41.20	2.60				43.80	112	26
45.	PORTLAND, ORE.	27.80	.10	.10			28.00	73	1
46.	ST. LOUIS, MO.	11.45	.30				11.75	32	3
47.	GARFIELD HEIGHTS, O.	46.65	2.30				48.95	128	23
48.	BUHL, MINN.	6.55	.10				6.65	18	1
49.	NOBLE, OHIO							71	5
50.	CLEVELAND, OHIO							88	12
51.	KENMORE, OHIO	12.20	.60				12.80	27	6
52.	KITZVILLE, MINN.	19.00	.20				19.20	45	2
53.	BROOKLYN, OHIO	16.55	.80				17.35	43	8
54.	WARREN, OHIO	30.65	2.30			.10	33.05	82	24
55.	GIRARD, OHIO	33.10	1.00				34.10	86	10
56.	HIBBING, MINN.	43.70	.70			.10	44.50	118	7
57.	NILES, OHIO	27.80	2.30				30.10	70	25
59.	BURGETTSTOWN PA.	15.70	.50				16.20	37	5
61.	BRADDOCK, PA.							41	12
62.	CONNEAUT, OHIO	9.10		.10			9.20	26	
63.	DENVER, COLO.	33.40	2.70	.30		.10	36.50	90	27
64.	KANSAS CITY, KANS.							64	21
65.	VIRGINIA, MINN.	26.80	1.90			.25	28.95	73	19
66.	CANON CITY, COLO.	19.25	1.00				20.25	48	11
67.	BESSEMER, PA.	33.25	.70	.50			34.45	80	7
68.	FAIRPORT HARBOR, O.	13.55					13.55	28	
70.	WEST ALIQUIPPA, PA.	6.00	.20	.20			6.40	15	3
71.	STRABANE, PA.	49.90	.40			.10	50.40	124	4
72.	PULLMAN, ILL.	20.90	.90			2.00	23.80	53	9
73.	WARRENSVILLE, OHIO	24.25	.40				24.65	69	4
74.	AMBRIDGE, PA.	28.15	.30				28.45	59	3
77.	N. S. PITTSBURGH, PA.	21.70	1.30				23.00	62	13

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne In		Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice		Redni	Mladinski
78.	LEADVILLE, COLO.						44	13
79.	ENUMCLAW, WASH.	17.65	2.30	.80		20.75	47	24
80.	MOON RUN, PA.	12.60				12.60	31	
81.	KEEWATIN, MINN.	13.30				13.30	37	
83.	CROSBY, MINN.	8.30		.20		8.50	23	
84.	NEW YORK, N. Y.	33.60	.10	.90		34.60	90	1
85.	DePUE, ILL.	13.60	.40	.10		14.10	36	5
86.	NASHWALK, MINN.	6.30		2.80		9.10	9	**
88.	JOHNSTOWN, PA.	29.90	3.10	.50		33.50	74	32
89.	OGLESBY ILL.	28.00	2.40	.30		30.70	80	24
90.	BRIDGEVILLE, PA.	22.65	2.20	.20	.10	25.15	63	22
91.	VERONA, PA.	19.30	.70			20.00	43	7
92.	CRESTED BUTTE, COLO.	12.80				12.80	18	
93.	BROOKLYN, N. Y.	32.70	.70	.30		35.70	87	7
94.	CANTON, OHIO	40.50	6.90			47.40	24	17%
95.	SOUTH CHICAGO, ILL.	65.30	3.40			68.70	153	34
96.	UNIVERSAL, PA.	22.65	.30	.50		23.45	54	3
97.	CAIRNBROOK, PA.	12.75	.70			13.45	30	7
99.	ELMHURST, ILL.	10.50				10.50	25	
102.	WILLARD, WIS.						9	
104.	JOHNSTOWN, PA.	12.60		.10		12.70	36	
105.	DETROIT, MICH.	5.50	.30	.30		6.10	15	3
106.	MEADOWLANDS, PA.	11.20		.90		12.10	22	
Skupaj		\$3,832.06	180.70	12.50	7.65	\$4,032.91	10252	1860
		Obresti od bondov			\$376.56			
		Obresti od bančnih vlog			1,507.06	1,883.62		
		Dobiček pri prodaji bondov				1,059.79		
		Skupni dohodki				\$6,976.32		

*Asesment za Junij in Julij; **Asesment za Maj in Junij; % Asesment za April, Maj, Junij in Julij.

STROŠKI:

Za umrlo Lucille Cesaretti, podr. št. 19, Eveleth, Minn. — Mladinska članica	\$ 100.00
Za umrlo Frances Bolf, podr. št. 1, Sheboygan, Wis.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Korenchan, podr. št. 2, Chicago, Ill.	\$ 100.00
Za umrlo Frances Carara, podr. št. 3, Pueblo, Colo.	\$ 100.00
Za umrlo Angela Kenig, podr. št. 3, Pueblo, Colo.	\$ 100.00
Za umrlo Jennie Susnik, podr. št. 12, Milwaukee, Wis.	\$ 100.00
Za umrlo Frances Hocevar, podr. št. 15, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Katherine Bublich, podr. št. 16, South Chicago, Ill.	\$ 100.00
Za umrlo Agnes Stukel, podr. št. 20, Joliet, Ill.	\$ 100.00
Za umrlo Rose Lonchar, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Frances Miklavcic, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Anna Urbas, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Frances Knaus, podr. št. 31, Gilbert, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Peternel, podr. št. 31, Gilbert, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Frances Tanko, podr. št. 31, Gilbert, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Frances Pusnar, podr. št. 32, Euclid, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Rose Potocnik, podr. št. 41, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Zora Ozanich, podr. št. 48, Buhl, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Bevin, podr. št. 61, Braddock, Pa.	\$ 100.00
Za umrlo Anna Sinjur, podr. št. 67, Bessemer, Pa.	\$ 100.00
Za umrlo Antonia Janes, podr. št. 72, Pullman, Ill.	\$ 100.00
Za umrlo Theresa Subic, podr. št. 90, Presto, Pa.	\$ 100.00
Razni stroški	\$ 60.75
Bohemian Benedictine Press: za tiskanje in razposiljanje \$875.00; za poštnina \$53.42; delo pri spremembi naslovov \$9.60	\$ 938.02
Mesečne plače \$725.00; davki odšteti \$69.58	\$ 655.42
Pol-letna plača duhovnem svetovalcu in gl. blagajničarki	\$ 150.00
Letna plača ostalim gl. odbornicam	\$ 290.00
Poštnina, ekspres, in tri-mesečni telefonski stroški	\$ 131.92
Tiskovine in razne uradne potrebnščine	\$ 32.48
Poprava "Checkwriter"	\$ 29.09
Cancer Hospital of America	\$ 5.00
Pridrzan davek od 1. aprila do 30. junija	\$ 176.10
Social Security davek od 1. aprila do 30. junija	\$ 65.25
Skupni stroški	\$4,734.03
Ostalo v blagajni 31. maja 1950 — Treasury balance May 31, 1950	\$254,562.43
June income — Dohodki v juniju	6,976.32
Skupaj — Total	\$261,538.75
Stroški v juniju — June disbursements	4,734.03
V blagajni 30. junija — Balance June 30, 1950	\$256,804.72

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

Wedding
Dreams
At Your
Price!

**CAROFRAN
BRIDAL SHOPPE**

7017½ Superior Avenue

Near Ezella Theatre,
second floor

CLEVELAND, OHIO

Telephone EX 1-2828

Special attention by Mrs. Carole Traven to all brides and her attendants.

Complete line of bridal gowns suited to the bride of today who is noted for her charm, her youth and her flair for fashion.

All veils custom-made in CAROFRAN SEWING ROOM. Gowns also may be custom-made.

Consult CAROFRAN

For complete satisfaction on your wedding day! Your purse and you will be pleased!

· Nova "KUHARICA"

ZA AMERIŠKE SLOVENKE

— "SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHARICA" —

Izdala Mrs. Ivanka Zakrajšek

Knjiga, ki jo je vsaka gospodinja želela imeti

Cena s poštnino \$5.00. Naročite jo pri "Zarja"

2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio

JOS. ZELE & SONS

FUNERAL DIRECTORS

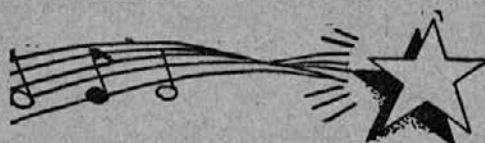
Invalid Car Service

6502 ST. CLAIR AVE. 452 EAST 152nd St.

ENdicott 1-0583

IVanhoe 1-3118

Cleveland, Ohio

ATTENTION, PLEASE!

**THE MUSIC BOOK
WITH NOTES AND WORDS OF
THE MOST BELOVED SLOVENIAN
FOLK SONGS IS HERE!**

The book is **ONE DOLLAR**
plus ten cents for postage
(Enclose money with order)

Sent orders to

JOSEPHINE ZELEZNIKAR
2045 W. 23rd Street, Chicago 8, Illinois

**PARK VIEW WET WASH
LAUNDRY COMPANY**

A Service to Fit Every Budget

1727-31 W. 21st Street

CAnal 6-7172-73

CHICAGO

POZOR !!

Kadar nameravate barvati svojo hišo zunaj ali znotraj pokličite

PETER STARIN

17814 Dillewood Rd.

Cleveland, Ohio

Telephone IV 1-6248

za prvovrstno delo in zanesljivo postrežbo!

For complete satisfaction visit

**PARK VIEW
FLORISTS**

*Special attention given to
Birthday corsages and
plants. We have a wide
selection in flowers.*

Weddings, Bouquets,

Funeral designs, Corsages

Telegraph delivery service

J. J. STARC

1096 Norwood Rd.

Tel. Ex. 1-5078

9320 Kinsman Rd.

Tel. Mi. 1-2469

Cleveland, Ohio

DR. FRANK T. GRILL
PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone CAnal 6-4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEZNIKAR and SONS

COAL & OIL

2045 W. 23rd St. Phone VI 7-6891
Chicago 8, Illinois

NOVIELLI MEMORIALS

Nick Novielli, Prop.
Markers • Monuments
• Mausoleums
You will enjoy seeing our beautiful granite memorial values and will always find a pleasant welcome here.

412 S. Chicago St., Joliet, Illinois DIAL 9376

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

**KRANJSKO-SLOVENSKO
KATOLIŠKO JEDNOTO**

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posluje že. 56 leto

Članstvo: 42,500 Premoženje: nad \$8,000,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD:

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

A friendly place for your
vacation this summer

GREEN MEADOWS

on

HIGHLAND LAKE, NEW YORK
(near New Jersey and Pennsylvania borders)

Tel. Barryville 3551

SWIMMING -- BOATING -- FISHING

Excellent food served plentifully \$34. to \$36.
— a week

Virginia 7-6688

ZEFRAK FUNERAL HOME

AIR CONDITIONED CHAPELS

1941-43 WEST CERMAK ROAD

LOUIS J. ZEFRAK
ELIZABETH L. ZEFRAK
Funeral Directors & Embalmers CHICAGO 8, ILL.

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone EVergreen 3-5080

Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 47 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja,
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Tel: HENDERSON 1-2088 Cleveland 3, Ohio

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.

Tel. KENMORE 1-1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street

Tel. HENDERSON 1-2088 Cleveland 3, Ohio